

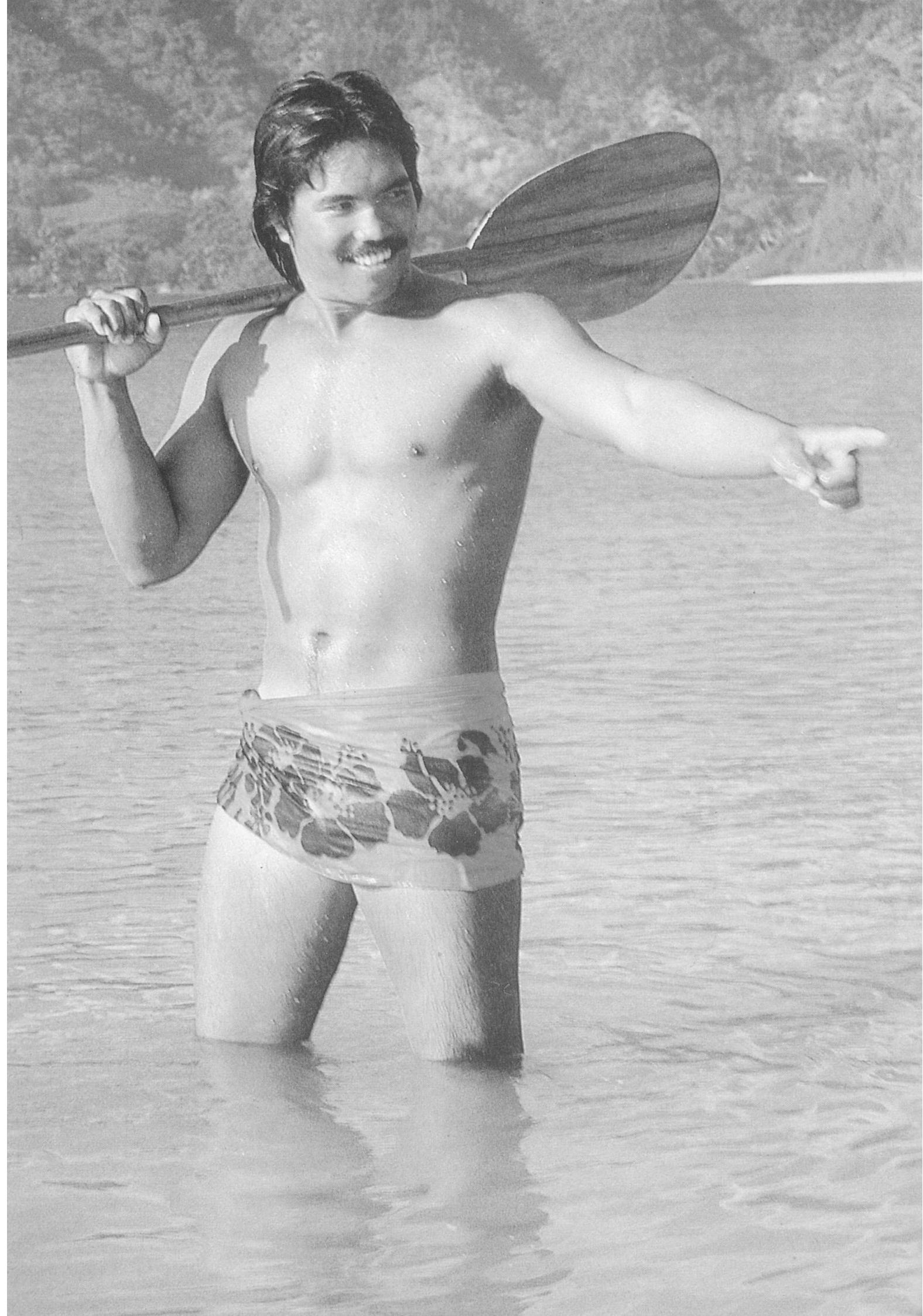

Amások

IV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM

1994. MÁJUS

148 Ft

Gyújts te is gyertyát!
11. nemzetközi megemlékezés
az AIDS áldozatairól.

Idén is a Szent László Korház udvarán, a 11-es épület melletti parkban emlékezünk az AIDS áldozataira.

Kérjük minél többen jöjjenek el május 22-én délután 4 órára és gyújtsanak meg egy gyertyát elhunyt barátaink emlékére.

VÁLASZTUNK

...levelünkre az önök pártjától semmiféle válasz nem érkezett. Szeretnénk tudni, hogy a küldeményük elkallódott vagy ez politikai állásfoglalásuk...

(4. old)

BALKÁNI HULLÁMHOSSZON

Egy miskolci helyi Fidesz-szervezet meghallván a pártközpont óvatos óhaját, nagy naivan rá is kérdezett:

A Fodor homoszexuális lenne?

(5-6. old.)

Buddha áldásával

Bangkokban azért nincsenek európai értelemben vett találkahelyek, mert az egész város egy nagy nyílt „stichpacc”.

(33-37. old)

MEGALAKULT

Ne legyenek illúzióink. Mi sem a meleg társadalmat nem fogjuk kiformálni, sem a nagy társadalmat nem fogjuk rábírní, hogy tisztességesen bánjon velünk.

(7-8. old)

Bogotai kaland

Finom kreol bőrük, egzotikus vonásokkal elbűvölő arcuk látán kedved támad elfelejteni a rengeteg veszélyt, amely egy hirtelen kapcsolat velejárója.

(45. old)

HOL MIT?

Választunk	4
Balkáni hullámhosszon	5
Megalakult	7
Szörnyek évadja	8
Gyertyaláng	23
A pokol tornáca	10
Egy fiú	14
Meleg olimpia	15
Érintetlenül és sebezhetően	16
Sötét van!	18
Ki fog repülni?	20
Második hullám	20
Társkeresők	23
Pesti meleg műsor	32
Buddha áldásával	33
A vágyott idő nyomában (regény 5-6. rész)	39
Bogotai kaland	45
Nomád pünkösöd - helyett	46
VándorMások	46
Üdülési ajánlatok	47
Olvasói levelek	48
Információk	50

Szörnyek évadja

Rólunk szemérmesen hallgatnak a történelemkönyvek, hallgatnak a Holocaust áldozatairól megemlékezők. (8. old.)

VÁLASZTUNK

Megkérdeztük a pártokat, illetve a bejegyzett pártok közül huszat, hogy hogyan vélekedik a homoszexuálisokat leginkább foglalkoztató kérdésekről? A tíz kérdést tartalmazó levelünket és az SZDSZ-től, az MSZDP-től, az MSZP-től és a Zöld Alternatívától érkezett válaszokat az áprilisi számunkban közzétettük. Azóta újból felkerestük a hallgatásba burkolózó politikai szervezeteket a következő felhívással:

Tisztelt címzett! 1994. március 1-én elküldött levelünkre az önök pártjától semmiféle válasz nem érkezett. Szeretnénk tudni, hogy a küldeményünk elkallódott-e vagy ez a politikai állásfoglalásuk, ezért újból elküldjük az eredeti kérdéseinket. Tisztelettel: Takács B. Gábor főszerkesztő.

A nógatásra három párt reagált. A Független Kisgazda, Földmunkás és Polgári Párt, a Köztársaság Párt és legnagyobb meglepetésünkre a Magyar Piacpárt. A levelek rövidek, tömörek, mondhatni velősek.

Független Kisgazdapárt:

Igen tisztelt Takács B. Gábor Főszerkesztő Úr! A március 1-jei keltezéssel datált 10 pontos kérdésére van szerencsém tájékoztatni:

1. Amikor mi szívesebben használjuk fogalomként a demokratizmus helyett a demokráciát, mindenféle kisebbséget és autonómiát ténylegesen védelemben részesítünk;

2. egyelőre csak elvi szinten, mert egy hatalomtól elnyomott politikai kisebbségként funkcionálunk mi is;

3. A választópolgárok május 8-ai magatartásán múlik, hogy helyzetbe hoznak-e, melyben nemcsak elvileg állhatunk az Önök érdekében is a gyakorlati lehetőségek területére.

Mindemellett engedje meg, hogy a legnagyobb jóindulattal, segítőkészséggel hívjuk fel figyelmét e kérdésrendszer elmélyültebb átgondolására, mert a felfedezhető ellentmondással pontosan ellenségeik helyzetét könnyítik (létszám körülhatárolás, s az 5. pontban pontosan érdekük ellen fogalmaznak).

Ami általános célkitűzésük támogatását illeti, a mi válaszuk: igen.

Köztársaság Párt:

Kedves Főszerkesztő úr! A Köztársaság Párt elnökéhez küldött levelére válaszolva mellékelem a kérdésekre álláspontunkat.

1. A kérdés azért nem jó, mert mind a nemzeti, mind az etnikai, mind a vallási... stb. kisebbségeket jogok illetik meg, melynek forrása ugyanaz a humán polgári gondolkodás, de a jogok sajátosak a kisebbség jellege szerint. Nem vitatjuk a homoszexuálisok jogait.

2. A homoszexualitás realitás. Pragmatikus programpárt vagyunk, eszerint jelenik meg programunkban a téma.

3. Igen.

4. Igen.

5. Igen.

6. Egyetértünk e törvény előkészületek megkezdésével.

7. Más a megközelítésünk, bár alkotmányos oldalról is megközelíthető a probléma. Ami az alkotmányra tartozik, azt ott kell rendezni, ami a társadalomra, azt ott. Kölcsönös tolerancia szükséges.

8. Igen (pragmatikus programpárt vagyunk).

9. Nem zárjuk ki, de az örökbefogadás egésze rendezésre szorul.

10. Az érdekvédelemben általában a társadalom, az alapítványok, az üzleti szponzori szféra szerepét kívánjuk követni. A homoszexuálisok érdekvédelme ugyanolyan támogatást kell élvezzen, mint az egyéb emberi jogi szervezetek.

Magyar Piacpárt:

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

A homoszexuálisok érdekében írt levelére pártom képviselőjében az alábbiakról tájékoztatom:

A Magyar Piacpárt távol kívánja tartani azokat a személyeket, akik bármilyen okból zsarolhatóak. A mai magyar valóság ismeretében a homoszexuálisok e kategóriába esnek, ezért a Magyar Piacpárt alapszabálya rögzíti, hogy nem lehet tagja homoszexuális személy. Ez nem jelent a párt részéről előítéletet, kizárólag a zsarolhatóság kategóriájában gondolkodunk.

A levelében írt kérdéseket illetően a 4. és 5. kérdésre a válaszuk igenlő, a 10. kérdésre pedig nemleges. A 6. kérdés – az Alkotmányra is figyelemmel – jogilag nem tűnik értelmezhetőnek, míg a többi kérdésben pártunknak nincs álláspontja.

Nem reagált leveleinkre a Magyar Demokrata Fórum (MDF), a Fiatal Demokraták Szövetsége (FIDESZ), a Kereszténydemokrata Néppárt (KDNP), az Agrárszövetség, a Boldogság Párt, a Liberális Polgári Szövetség Vállalkozók Pártja, a Magyar Cigányok Béke Pártja, a Magyar Érdek Pártja, a Magyar Humanisták Pártja, a Magyar Igazság és Élet Pártja, a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP), a Magyarországi Zöld Párt és a Munkáspárt.

Emlékeztetőül a kérdéseink:

1. Elismerik-e a homoszexuálisokat olyan kisebbségnek, amelyet megilletnek azok a jogok, amelyek más magyarországi kisebbségeket?

2. Szerepel-e programjukban a homoszexualitással kapcsolatos problematika, és ha igen, milyen jellegű?

3. Beléphet-e pártjukba olyan ember, aki nyíltan vállalja a homoszexualitását, illetve betölthet-e bármiféle tisztséget?

4. Támogatnák-e a homoszexuális érdekképviselői szervek azon követeléseit, hogy őket is hallgassák meg a homoszexuálisokat érintő törvények, illetve rendelkezések parlamenti bizottsági vitáin?

5. Szándékukban áll-e a rendőrség, a Nemzetbiztonsági Hivatal, a hadsereg, az egészségügy és a politikai szervezetek adatgyűjtő munkájának köréből kivonni az emberek magánéletére és ezen belül a szexuális életére vonatkozó adatok összeírását?

6. Az önök pártja szorgalmazná-e egy általános antidiszkriminációs törvény meghozását?

7. Alkotmányba ütközőnek tartják-e:

a. hogy egyes munkahelyek elzárkóznak a homoszexuálisok alkalmazása elöl (honvédség, rendőrség, oktatás stb.)

b. hogy a beleegyezés korhatárának megállapításakor megkülönböztetik a homo-, illetve a heteroszexuális állampolgárokat? Ha igen, szándékoznak-e valamit tenni ennek orvoslására?

8. Támogatná-e pártjuk a homoszexuálisok élettársi viszonyának elismerését?

9. Támogatná-e pártjuk, hogy homoszexuális párok is fogadhassanak örökbe állami gondozott gyermekeket?

10. Ha kormányzati pozícióba kerül pártjuk, szándékoznak-e anyagi eszközökkel támogatni a homoszexuálisok érdekvédelmére alakult emberi jogi szervezeteket?

BALKÁNI HULLÁMHOSSZON

Tagadni badarság lenne: szóra-
kozható kis társaság ez a Magyar
Piacpárt meg Magyar Igazság és
Élet Pártja. Mint ahogy kistestvére-
ik, a Magyar Érdek Pártja, a PO-
FOSZ stb. És persze
nagytestvérekéjük, az MDF is. La-
pozgatom a *MÁSOK* körkérdésére
érkezett válaszokat, s szembeötlő a
piacpártos „dokumentum”. Már-
mint, hogy homoszexuálisokat csak
és kizárólag azért nem tűrnek meg
pártjukban, mert hát azok bizony
zsarolhatók.

Zsarolhatók? Ugyan már mivel?
Amióta Csurkáról kiderült, hogy
drámaírói kvalitásait besúgói érde-
mekkel tetézte – és pártjának ehhez
semmi hozzáfűznivalója sem volt –
elég nehéz elképzelni, hogy a szél-

sőjobboldalon bárkit bármivel is
zsarolni lehetne még.

E lap hasábjain persze már volt
alkalmam kifejezni abbéli kételyei-
met, hogy aligha akad Magyaror-
szágon olyan meleg társaság,
melynek leghőbb vágya lenne a
szélsőjobbhoz csatlakozni. Aztán
kiderült, hogy – enyhén szólva – el-
számítottam magam. Bizony van-
nak olyanok, akiket e
piacpártos-miépes kiátkozás közel-
ről érinthet. Mentalitásukat azon-
ban lehetetlen megértenem. Tudom
persze, hogy sokakat mozgathatnak
múltbeli sérelmek; másokat minden
bizonytalannal valamiféle népnemzeti
szenvedély sodorhat e bűvkör felé.
Legnagyobb részük meg olyan
MDF-es érzelmű ember lehet, akik
a szélsőjobboldalban a szükséges

rosszat látják, a meleg gesztenye ki-
kaparóját, valamiféle háziszolgát,
aki alkalomadtán elvégzi a kelle-
metlen feladatokat is; lásd magyar
rádió és televízió „megszerzése”
stb.

Szó se róla, Csurka és elvbarátai
igazán alkalmasak erre a szerepre,
hisz többségük, hasonló szolgálata-
ikat a III/III szentélyeiben már az
előző rezsimnek is felajánlotta. Ak-
kor meg miért ne tennék most meg
ezt a kis szívességet Boross Péter
úrnak is?

A notórius kérdés az, hogy az el-
őzmények ismeretében hogyan áll-
hat össze a világ kerek képpé annak
fejében, aki homoszexuálisként a
Magyar Igazság és Élet Pártjára, a
Magyar Piacpártra vagy haszon-
élvező megbízójukra, az MDF-re

adja voksait? Érezniük kellene, hogy e játszma ellenük is zajlik. Mert hát aligha kétséges: Boross Péterék – egy, számukra sikeres választás esetén – hozzá magukkal az egész gyászos menetet, hisz más, jobb, alkalmasabb, „magyarabb” szövetségeseik és háttországuk – ma már egyértelmű – nincsen. Nélkük ki rendezne újfasiszta tüntetéseket a nemszeretem politikusok ellen, ki köpné szembe a hétköznapi tisztességet úgy és olyan hitelességgel, ahogy a *Pesti Hírlap* és a *Magyar Fórum* teszi? Ki igazítaná hozzá – szavazatok reményében – a Nemzeti Színházat, a rádiót, a tévét, a csöcselék értelmi szintjéhez? És ki firkálná össze – május 8-a közeldével – a falakat és a plakátokat?

Apropó, plakátfirkák! Napjaink hordalékának e jellegzetes folklórterméke megintcsak közletről érinti a melegeket. Fodor Gábort – akit a nemzet besúgója minapi nyilatkozatában keresetlenül „Kis János albérlőjeként”, illetve „barátai árulójaként” aposztrofált – „buzi” felirattal tisztelték meg az egyik plakáton. Eddig csak arról értesültünk, hogy Fodor, mint az egyik legnépszerűbb és legkulturáltabb magyar politikus, példás családéletet él feleségével; arról is tudtunk, hogy a parlament emberjogi, vallási és kisebbségi bizottságának elnökeként olyan és akkora munkát végzett, mint kevesen az ország házában. A televízió *Parabolájától* meg is kapta érte a minősítést: buzi. Aligha kétséges az oksági összefüggés tehát a plakátfelirat és az ominózus tévéműsor között.

De a történet nem itt kezdődött. Korábban – egészen pontosan attól a pillanattól kezdve, amikor Fodor szembe került a Fidesz mostani elnökével, Orbán Viktorral – már megesezt egy s más gyanús dolog. Ugy hírlik, a Lendvay utcából többen melegen érdeklődni kezdtek: vajon Fodorról nem deríthető-e ki ez meg az. Egy miskolci helyi Fidesz-szervezet, meghallván a pártközpont óvatós óhaját, nagy naivan

rá is kérdezett: a Fodor homoszexuális lenne?

No nem. A Fodor nem homoszexuális; éppen csak akkor kezdett el lenséggé válni. Aztán eltávolításához már nem volt szükség buzizásra, ment az – Boross Péter és Csurka István leplezetlen örömeire – mint a pártállami karikacsapás.

Bár hosszú ideje töprengem a jelenlegi Fidesz-vezetés sandaságain, szóba aligha hoztam volna e dolgokat, ha nem következik be az, amit egy liberálisnak nevezett párttól nem várt volna el az ember. A Mások választási körkérdésére, a Fidesz nem válaszolt. Pedig a lap szerkesztői levélben és faxon is elküldték kérdéseiket, többször telefonáltak a Lendvay utcába, barátaikat és ismerőseiket is mozgósították: ne maradjanak már szegyenbe a fiatal demokraták, válaszoljanak a postázott kérdésekre. A válaszlevél azonban elmaradt.

Szabad-e oly naivnak lennünk, hogy csodálkozzunk ezen? Naivnak semmiképp. Már csak azért sem, mert a dolognak van logikája. Elég ha szembenézünk a prózai ténnyel: a Fidesz *nem liberális párt* többé. Tagjainak többségét persze minden

bizonytal még a liberális múlt centrifugája tartja össze, de a vezetés kibékült az új helyzettel s belátta, hogy az emberi szabadságjogok liberális világát az SZDSZ hitelesebben képviseli nála. Sőt, hogy azt csak az SZDSZ képviseli. S mint hogy a szolidaritás sosem volt erős oldala, így menekült arra, amerre a helyzet és annak nyomatéka lehetővé tette számára: a jobboldali populizmus felé. Egyszóval Orbánnak legalább oly mértékben szüksége van ma a deklasszált rendpártiak tömegére és aktivizmusára, miként a Boross-Lezsák duónak. És fordítva: Csurka ma épp oly okkal tekintheti természetes csendestársának Orbánt, mint a rádiót és tévét balkáni hullámhosszra áthangoló Boross Pétert.

A Fidesz hallgatása sokatmondó. Épp oly beszédes, mint a jobboldal harsány önimádata. Mindkettő ugyanabból a megátalkodottságból fakad: számukra kizárólag a hatalom az érték; az európai értékrend – a szabadság, a szolidaritás – pedig nem hatalom. Oly röpke nem lehet tehát az a pillanat, amit majd magányosan a szavazófülkében töltünk, hogy mindez eszünkbe ne jusson.

Istenes Csaba

Meleg tüntetők a Vörösmarty téren

Április 8-án, az Antifasiszta akció nevű csoport az egyre jobban elharapódzó skinhead támadások miatt antirasszista tüntetést szervezett a Vörösmarty téren. A többszáz fős demonstráción részt vett a Meleg Egyetemisták Csoportja is. Transzparenszeiken ilyen jelmondatok álltak: „Éljenek a nők! Együtt.” vagy „Ahol a homoszexualitást oknak tulajdonítják, gondoskodnak a következményeiről is”. A meleg tüntetők rózsaszín háromszöget tűztek ki a kabátjukra.

Ez volt Magyarországon az első alkalom, amikor homoszexuálisok egy csoportja nyíltan állást foglalt valamilyen politikai kérdésben. Az eseményről beszámolt a Magyar Narancs című hetilap is.

MEGALAKULT

Az egyesület elnöksége: Bunda László, Juhász Géza és Pálfi Balázs

Április 10-én mérsékelt érdeklődés mellett alakult meg a Szivárvány, Magyarország új meleg egyesülete. A bulvársajtó lanyha figyelmétől követve, harminc-negyven résztvevővel indult az alapuló gyűlés vasárnap kora délután az Angyal bárban.

Néhány perccel két óra után felállt egy apró, törékeny, szőke nő és határozottan így szólt: „Ne legyenek illúzióink. Mi sem a meleg társadalmat nem fogjuk kiformálni, sem a nagy társadalmat nem fogjuk rábíni, hogy tisztességesen bánjon velünk. De nincs semmi szégyellni valónk és ezt meg kell mutatni a világnak is”. Majd így fejezte be: „Legyünk szelídek és barátságosak. Térjünk vissza a hippizmus mozgalom jelszavaihoz: szeretkezz és ne háborúzz”. Megkérte a résztvevőket, hogy egyperces néma felállással emlékezzenek meg az AIDS áldozatairól.

Az első felszólaló után Juhász Géza beszéde következett: „A meleg jelenleg Magyarországon nem élnek jogegyenlőségben – mondta. A jogot tágan kell értelmezni. Az is jog, hogy az utcán kéz a kézben sétálhassak a barátommal, az is, hogy kitűzzem a rózsaszín háromszöget és az is, hogy azt tekinthessem magánügynek, amit én akarok.

Végül Pálfi Balázs vázolta álláspontját: „Közösséget kell alkotnunk ahhoz, hogy hatékonyak lehessünk. A

passzív véleményformálás nem elég”.

A következő napirendi pont az alapszabály elfogadása, a jelentkezési lapok kitöltése és az egyesület vezetőségének megválasztása volt. Huszonkilencen léptek be a Szivárványba, de mint azt az újonnan megválasztott elnökség egyik tagja elmondta, előzetes információik szerint még húsz körül mozog azoknak a száma, akik be kívánnak lépni. „Gondolom, hogy ez a létszám elég gyorsan fel fog menni ötvenre. Hogy aztán hogy folytatódik azt senki nem tudja előre megjósolni. Nekünk nem arra kell törekednünk, hogy mindenáron tagokat toborozzunk. Csak azok lépjenek be, akik akarnak”.

Az új tagság egyhangúan választotta meg háromtagú elnökségét: Bunda Lászlót, Juhász Gézát és Pálfi Balázst. Az ellenőrző bizottság megszavazása sem járt sok vitával.

Miután a hivatalos programok lezajlottak, felzúgott a zene és az Angyal végre eredeti státuszában, meleg bárként szippantotta pultja köré az ottlévőket. Munkája csak a megválasztott tisztségviselőknek maradt. Ki kellett elégíteniük az újságírók feneketlen kíváncsiságát.

Az alapítótágok között szokatlanul magas volt a nők aránya. Egyiküket, akit az ellenőrző bizottságba is megválasztottak erről faggattam.

– Mi a magyarázata, annak, hogy a leszbikusok, akikre eddig az elzárkózás, a passzivitás és a visszahúzódság volt jellemző, most hirtelen színre léptek?

– Azt hiszem egy szerencsés időszakban kezdünk el mozgolódni – hangzott a válasz. Több női csoportosulással sikerült kapcsolatot létesíteni. Ezeket a köröket szálak fűzik össze, és ha egy nyomon elindulsz, akkor az egész város leszbikus társadalmát fel lehet térképezni. Engem is meglepett, hogy ilyen sokan eljöttek közülük. A legutolsó összejövetelen kemény vita zajlott arról, hogy külön női egyesületet kéne alakítani. Akik ezt javasolták, azok nem is voltak itt ma.

– Ez azt jelenti, hogy elvetettétek azt az elképzelést, hogy a nők elkülönüljenek a férfiaktól?

– Én személyesen igen. Végül is a férfiak sem tömörülnek külön szekcióba. De ha valaki elkezd létrehozni egy női csoportot, azt nem fogom megfúrni, sőt én is el fogok időnként járni oda. De nem látom értelmét.

– Várható, hogy a női vonal hívei, akik most nem voltak itt, szerveznek egy meleg egyesületet csak a leszbikusok számára?

– Nem hiszem, de nem ismerem jól őket. Ők inkább a vidámabb részét fogják fel a dolgoknak. Szórakozóhelyekre járnak, külföldre utaznak. A benyomásaim alapján nem hiszem, de azért minden előfordulhat.

– Milyen változást jelent majd az eddigi meleg politizálás és mozgalmi élet szempontjából, hogy most a nők is bekapcsolódtak?

– Öröndetes, hogy ennek az egyesületnek olyan arca lesz, ami női is. Most megpróbáljuk megmutatni magunkat a magyar társadalomnak. Fontos, hogy együtt váljunk láthatóvá férfiak és nők.

Egy új egyesület alakulásakor mindenkit a közeli és távolabbi tervek, a célkitűzések érdekelnek. A miértek, amik indokolják az új létrehozásának szükségességét. Ezt vázolta röviden az elnökség három képviselője.

– Amit el kell kezdenünk a következő országgyűlésnél forszírozni, az a meleg élettársi viszonyának az elismertetése. Kezdeményezni kell azoknak a homályos jogszabályok-

nak az egyértelműsítését, amik ki-
játszhatók a melegek ellen. Ilyen pél-
dával a „közalkalmazotthoz méltatlan
magatartás”.

Göncz Árpád javasolta, hogy a
Btk-t változtassák meg úgy, hogy a
rasszista támadásokat szigorúbban el
lehessen ítélni. Szerintünk nemcsak a
nemzeti és vallási alapon történő
diszkriminációt kellene súlyosabban
büntetni, hanem bármely embercso-
porthoz való tartozás miatti bántal-
mazást, fenyegetést, félelemkeltést
és gyűlöletkeltést, és ebbe beletartoz-
ik a melegek csoportja is.

Örülünk, ha valamelyik magyar
törvényben vagy az alkotmányban
rögzítve lenne, hogy a nemi irányult-
ság miatti diszkrimináció is tilos. Az

alkotmány változtatását is javasol-
hatnánk, ha elég erősnek éreznék
magunkat. A diszkrimináció tilalmát
külön törvénybe kell foglalni. Ez az,
ami hiányzik. Az alkotmány ugyan
tiltja, de nincs alacsonyabb jogsza-
bály, tehát a jogalkalmazó nem tud
ezzel mit kezdeni.

– Mik a legközvetlenebb napi fel-
adatok?

– El kell intézni az egyesület be-
jegyzését, megfogalmazni a levelet
Göncz Árpádnak, figyelni kell a saj-
tóreagálásokat, ki kell dolgozni a
nyilvántartási rendszert, megszer-
keszteni a hírlevelet, amit célszerű
lennie havonta megjelentetni. A hírle-
vél az egyesület belső ügyeiről szól

majd és kifejezetten a tagok tájékoz-
tatására szolgál.

– Hol lehet veletek felvenni a kap-
csolatot, hol lehet belépni?

– Van egy postafiók címünk: 1243
Budapest, Pf. 690. Belépni levélben
is lehet, de ha törik, ha szakad az el-
nökség rendszeres időközönként ta-
lálkozni fog. Ezek nyilvánosak, ott
személyesen is meg lehet keresni
bennünket. A fogadóórak a Picasso
Point Kávéházban lesznek minden
páros hétfőn délután fél négytől hé-
tig. Itt minden érdeklődőt, belépni
vágyót, újságírókat, meleget és kívülről
szeretettel várunk. A kávéház cí-
me: Budapest VI., Hajós u. 31.
Stílszerűen egy rózsaszín épület.

L.L.

„Az volt a bűnük, hogy kivonták magukat az árja faj szaporításának
sürgető feladata alól.”

Szörnyek évadja

(Szodomától Auschwitzig)

Megközelítőleg 50 éve, mikor
egy teljességre törekvő, abszolutis-
ta „rend” és a „Világ hanyatlása”
frigre lépett, emberek milliói ismer-
hették meg „valódi” arcukat, ismer-
kedtek meg és sorsukat, illetve
sorstalanságukat. A Harmadik Biro-
dalom „önismereti órái” merev
szűkre szabott tantervben öltöttek
testet, kizárva minden ellenkező te-
óriát, köztük az Emberi lényt meg-
illető, cáfolhatatlan jogokat.

A többmillió „diákság” – zsidók,
homoszexuálisok, cigányok vagy
politikailag másként gondolkodók –
meneteltek – mert kellett nekik –
a Halál feneketlen gyomrába; füg-
getlenül attól, hogy tudatában vol-
tak-e a szigorú büntetés okának,
melyet önkényes, hibbant álpszi-
chológusok, véresszájú eszmeraj-
jongók és hivatásos „emberi”
fenevadak róttak ki rájuk.

Nem beszélhetünk azonban bü-
ntetésről sem, okok hiányában, fő-
ként, ha valakinek csupán az a
bűne, hogy annak született, aminek.
Még a náci doktrína is azt gondolta,
csupán szükségszerű sterilizálás,
mely biztosítja a faj originalitását
és az Übermensch szaporább terjed-
ését, lélekszámának növekedését.

Vagy a Mein Kampf utópia ma-
radhatott volna?

Ki sejtette ezt akkor, 1933 felhőt-
len (felelőtlen) tavaszán, egy sör-

puccsba fulladt délutánon? Ki sejt-
hette, hogy az egyre fokozódó szür-
kületet nem napfogyatkozás, hanem
egy vérmes fenevad nyújtózásai
okozzák, s hogy a gyűlölködés
ideológiája hamarosan végső sötét-
séget és tudatlanságot borít Európá-
ra.

A Mein Kamp nem maradt utópia,
s a fajelmélete minden humánus
felfogást megsértve, a felvilágo-
sult(?) emberiség morálját semmi-
bevéve, a legelvetemültebb
módszerekkel indított – ez idáig
még ismeretlen mérvű és jellegű –
hajtóvadászatot a zsidó nép, s a ho-
moszexuálisok ellen.

Miután Hitler felszólalt: „...tud-
notok kell, hogy a német asszony
legszentebb kötelessége minél több
gyermeket ajándékozni Vezérünk-
nek - akár évenként egyet is, ha úgy
parancsolja!”, több sem kellett az
„erkölcs súlyos igáit viselő” német
népnek, hogy fantáziája – főképp
birodalmi támogatásokkal – minél
mélyebbre szárnyaljon, egészen az
emberi méntelepekig, ahol arra „ki-
képzett”, illetve a környező hódolt-
sági területekről elrabolt szőke
asszonyseregek „várták” az SS te-
nyészbikákat, hogy megindulhas-
son a termékenyítési folyamat. A
cél szentségtelenítette az eszközt,
tette mindezt a mi büszke és fejlett
XX. századunk derekán. Isten állat-

kertje egyre több egyedét számlált,
s a szopora marhacsordák kígyózó
soraiból már csak egyetlen réteg, a
homoszexuális férfiak lógtak ki.

„Kétfélmillió homoszexuális (né-
metországi viszonylatban) kétfélmil-
lió nőt jelent, akinek nem jut férfi,
pedig képes lenne gyereket szülni!”
– háborgott Himmler.

Hogy a náci saját vérükkel
szemben sem viselkedtek kímélete-
sen – hogy embertelenségük globá-
lis méretet öltött – példa rá a
koncentrációs táborokban megkín-
zott és elpusztult másfélmillió me-
leg férfi és lesbikus nő.

Róluk szemérmesen hallgatnak a
történelemkönyvek, s hallgatnak a
Holocaust áldozatairól megemléke-
zők. MIÉRT? Talán ez a másfélmil-
lió síró, vérző hústömeg nem
tarthatott jogot emberi mivoltára, s
nem tarthat-e méginkább – a történ-
tek után – jogot arra, hogy emléke-
zéseinkben jegyezzük, –
táborfártsaikkal mellett – ők is ember-
ként meneteltek a Halálba?!

Súlyos hiba – úgy gondolom –,
hogy feledjük őket, mert félt, hogy
e felejtés oka hasonló alapokon
nyugszik, mint az a megkülönböz-
tető teória, mellyel gyilkosaikkal vi-
seltettek irántunk. Nehéz magvú és
mélygyökerű ellentmondás feszül
az ilyen felejtésben, óvatosságnak
kell lennünk. Óvatosságnak, mert hajlamo-
sak vagyunk hallgatni a történelem-
ről, s újraszítani a gyűlölet lángját.

Félek, hogy hasonló csapást, ez a
45-ben született Új-Európa már
nem volna képes elviselni.

(Az idézetek Jean Boisson, Ró-
zsaszín háromszög című könyvéből
valók.)

Fehér Zoltán

Gyertyaláng

Gyűjts te is gyertyát! 11. nemzetközi megemlékezés az AIDS áldozatairól.

Tizenegy éve nem veszít aktualitásából az AIDS Candlelight Memorial and Mobilization mozgalom. Tizenegy év óta sajnos szükség van a megemlékezés és a szolidaritás lángjára az egész világon, mert aki megkapta a vírust, az nemcsak a betegséggel veheti fel a küzdelmet, de legtöbbször a gyilkos eldőlésekkel is. Ha valaki HIV-pozitív, szembe kell néznie a munkanélküliséggel, a kiközösítéssel, a megvetéssel, vagy a végsőig titkolni kénytelen állapotát. Az embertelen kívülállás és kirekesztés ellen vették fel a harcot azok a jóérezsű emberek, akik útjára indították tizenegy évvel ezelőtt, az azóta már világméretűvé nőtt megemlékezést az AIDS áldozatairól.

A gyertyagyújtással egybekötött emléknap minden évben a május 19-ét követő első vasárnapra esik. 1994-ben május 22-én tűzik ki kabátjuk hajtókájára a piros szalagot, tesznek este ablakukba lobogó gyertyát és mennek el a megemlékezésekre, rendezvényekre azok, akikben van együttérzés a bajbajutottakkal.

Nincs ország a földön, ahol ezen a napon legalább egy maroknyi csoport ne emlékezne barátaira, akik már nem lehetnek közöttük. A legnagyobb rendezvénysorozatra az Egyesült Államokban készülnek. Május 22-én megrendezik New York-ban az AIDS Walk (AIDS Séta) elnevezésű 10 kilométer hosszú demonstrációs sétát, amely a Central parkból indul és ott is ér véget. Több tízezer résztvevőt

várnak rá. Az igazi cél pénzt gyűjteni az AIDS-betegek gyógyítására és családtagjaik támogatására. New York tele van (minden hivatali épület is) jelentkezési, illetve adományozó úrlapokkal. Mindenki, aki részt kíván venni a sétán, kap egy szponzorlapot, amelyen feltüntetheti, hogy mekkora összeget tud felajánlani a cél érdekében. A felajánlott összeg az adóalapból természetesen levonható.

Magyarországon az elmúlt négy évben hagyományossá vált megemlékezés lesz a Szent László Kórház udvarán, a 11-es épület mellett felállított emléktáblánál május 22-én, vasárnap 16 órakor. Kérjük azokat az olvasóinkat, akik úgy érzik, hogy érdemes fél órát szentelni az életükből arra, hogy másokba lelket öntsenek, hogy megmutassák: közönyös világunkban maradt még emberség, egy szál virággal a kezükben, egy gyertyával a zsebükben és segíteni akarással a szívükben legyenek ott!

L.L.

A Bíborpalást gyermekei

Lapzárta előtt fél órával csak a tényekre lehet szorítkozni. Szombat este fél 9 van. Fehérbor, üdítő és sóstallér felett beszélgetünk, tervezgetünk. Nyolcan vagyunk egyikünk lakásában (ebből egy lengyel vendég). Imádkozás, bemutatkozás, szervezési nehézségek, bosszankodás és fel-feltörő nevetés. Nem tudjuk mi lesz, kezdők vagyunk, gyerekek (egyébként 19 és 58 év közöttiek). Néha tanácstalanul, máskor tele ötletekkel. Egyben sikerül megállapodni: léteznünk *kell*, találkoznunk *kell*, méghozzá rendszeresen, minden szombaton délután 4-kor, hogy a vidékiek se legyenek kirekesztve. Le-

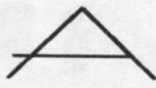
hetőségek széles perspektívája áll előttünk. Rajtunk múlik, mennyit valószínűleg meg belőle.

Egy felvetés: „Gyerekek, oda kéne szólni az újsághoz, hátha bele fér még egy új felhívás! Most már van konkrét időpont, címet vagy telefonszámot adunk minden jelentkezőnek...”

Telefon megy, felhívás íródik. A Bíborpalást Keresztény Homoszexuális Közösség beindulni látszik.

(Az érdeklődők Bíborpalást jelígre írjanak a MÁSOK szerkesztőségének címére: 1461 Bp. Pf. 388.)

Ferenczy Bence

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Tudom, hogy terjedelmesre sikerült a beszámoló. Azt is tudom, hogy a magyar melegeket jobban izgatja a párizsi, londoni, római stb. éjszaka, mint a tűzhányók nemi élete. De: az elkövetkezendő százötven évben lesz-e még egyszer lehetősége a MÁSOK-nak hogy helyszíni tudósítást adjon Izland meleg életéről?!

S.I.

(Reykjavík)

Kinek mi jut eszébe Izlandról? Gejzirek. Hal. Európa legnagyobb gleccsere. Bugyogó sár, láva, földrengések. Vikingek. Halldór Laxness, a Nobel-díjas író. Vigdís Finnbogadóttir, az elnöksasszony. A világ második legszelebbi csücske. A világ második legrégebbi parlamentje, 930-ból (az első a szomszédos Ferö-szigeteké!). Tőkehalháborúk. Északi fény. Bálnák, fókák, birkák meg finom gyapjú. Vagy éppen semmi.

A skandinávok döbbennek itt meg úgy isten igazából, ők ugyanis rokon népben s rokon mentalitásban gondolkoznak. Hát nem. Ez mindennek előtt sziget és ez a sziget-lét, úgy ezer kilométerre a norvég partoktól, nyomja rá a bélyegét mindenre, hozzáadva a természeti környezet legtöbbszor áldatlan hatását. Szélsőséges időjárás, vulkánkitörések, katasztrófák, éhínségek, nyomor, szörnyű betegségek (mint például a lepra még e század elejéig!) sorozata az ország történelme, akárcsak 700 év idegen – előbb norvég, majd dán – uralmáé, az idegen feltűnő jelenléte nélkül. A norvég vidékekről 870 és 930 között idetelepült híres viking individualizmushoz társultak a kemény életfeltételek s kialakítottak egy végtelenül önfejű, de szívós társadalmat. Mindenki a maga ura és egyéniség akar lenni, aminek egyenes következménye az alkalmazkodási készségnek szinte teljes hiánya, a skandináv viszonylatban botrányos megbízhatatlanság, pontatlanság, slendriánság (ez magyarázza részben a rengeteg többletmunkát is). Hangulatait nem palástolja senki, ahogy közönyét, érdektelenségét sem: aki kell s jól jöhet valamire, azzal foglalkoznak. Ilyen egyszerű ez.

Tótágast áll itt minden, vagy éppen szélsőségek uralják. Hitler-kép egy antikvárium falán, Mussolini nevét viselő pizzeria. Thor isten kalapácsa a germán mitológiából, a horogkereszt, 1914 óta az állami hajózási társaság emblémája. Ott virít egy belvárosi homlokzaton.

A fiatal nők közt feltűnően sok a nagyon kövér. A lakosság általában kényelmes, alig mozog, s ráadásul rengeteg édességet fal és mesterséges löttyöket vedel. Mellesleg spanyol antropológus értelmezte a legtalálhatóbban a nagyszegű nők jelenségét a novemberi orkánok idején, adaptív evolúciónak nevezve a két lábon járó húsnehezéket.

Szél, orkán tehát bőven van, a hőmérséklet ingadozása azonban nem szélsőséges, a Golf-áramlat miatt. Télen sem szokott befagygni a tenger, s míg a szomszédos Grönlandon mínusz húszfokok etetik a fókaszírt az eszkimókkal, addig itt nulla körüli a téli átlag. A nyár rövid, hűvös és csapadékos, a júliusi átlag 11 fok. A téli sötét az igazi nagy csapás. December második felében napkelte déli fél 12-kor, napnyugta fél negykor. Május 19-től július végéig ellenben fehérek az éjszakák. Éjfél nap itt délen nincsen, a sziget az Északi sarkkör alatt van.

Tótágast áll a nyelv is. A 650-700 éves temérdek szága eredetiben és minden nehézség nélkül olvasható és élvezhető. A nyelv elszigeteltségében keveset változott a viking telepesek óta. Individualizmus ide vagy oda, egy dologban csökönnyösen összetartanak – a már-már émelyítő nacionalizmuson túl: szívósan védik a nyelvet az idegen hatásoktól, a mai világban. Itt nincs computer vagy AIDS, parlamentarizmus vagy homoszexualitás. Minden jelenségre saját szó készül, aztán vagy elterjed, vagy nem, de legtöbbször igen. Nyelvi bizottság mondja ki minden ilyen ügyben az utolsó szót. Ugyane bizottság köpött bele az itteni meleg-leszbikus szervezet levesébe is, amikor megakadályozta a közleményeik sugárzását a rádióban. Az indok egyszerű volt: a „hommi” és a „lesbía” idegen szó, semmi keresnivalója a tömegtájékoztatásban! E két fogalmat nem tudta eddig senki sem izlandiasítani s a régi nyelv sem segít, mert a korai szövegek-

ben használatos, melegekre vonatkozó kitételek, jelzők cseppet sem hízelgőek. Így a bizottság beadta a derekát s a közlemények hommistul-lesbíástul elhangozhatnak immár. A hetero-, homo-, illetve biszexualitásra van saját fogalom. Mielőtt bárki elítélné ezt a nyelvi sovínizmust: egy ezeréves nyelvet senki sem szeretne a modern korra hivatkozva feladni. Aztán itt vannak a magyar nyelvújítások: gondolat, anyag, irodalom, mozdony, kesztyű, villamos, billentyű, bölcsészet és társai ma a legtermészetesebbek nekünk.

A hely szelleme

Úgy 103 négyzetkilométernyi viszonylag új földtörténeti képződmény, ráadásul a hírhedt tektonikus törésvonalban: innen a tűz. S innen a középkori hiedelmek: Izland a pokol tornáca. S hogy az izlandiak a Gonosz közvetlen szomszédai. Latin vitairat próbálta ezt a XVII. században tisztázni. A hiedelemvilág nyelvi vetületeivel rácáfol erre. Millió kisebb-nagyobb ördög a mesékben (akik mindig a rövidebbet húzzák, szegény ördögök!) s a szinonimaszótár a Legyek Urának 65 (!) elnevezését sorolja fel.

A gleccserek jégkorszaki maradványok s rendszeres időközökben óriási robajlással beindulnak s akár napi több métert is vonulnak pár száz millió tonnás tömegben... A sziget kopár, de a délnyugati sáv termékeny. Fantasztikus képződmények, kővé meredt óriások, kísértethistóriákat álmódó tájak, fjordok, szurdokok, lávamezők, tátongó kráterek, hó, jég, gőzök, tűz és félelmetes gleccsertavak. És ezt az országot 260 ezer ember lakja csupán, egyenlőtlen megosztásban. A fővárosra és a hozzántott településgyűrűre 150 ezer lakos jut, a maradék meg szétszórva lakja a partvidéket, körbe-körbe. Így az ország belseje lakatlan – s tulajdonképpen lakhatatlan – és sokszor még nyáron is járhatatlan, hiszen ott még utak sincsenek.

A szaporodási kedv óriási. Ezer éven át soha nem sikerült átlépni a bűvös-átkos 50 ezres határt. Aztán javult a helyzet s a századfordulón már 78 ezren voltak, 1930-ra 109 ezren, 1970-re pedig 205 ezren. Azóta a szaporulat 51 ezer volt! S hogy emögött majdani titkos világhuralmi tervek húzódnak-e meg, vagy pedig a hosszú téli éjszakák, nem lehet tudni.

Hallatlan az ország fejlődése ebben a században. Mivel utak sem voltak s ló-

háton közlekedtek, a kereket nem használták. Merev, középkori maradvány volt ez a paraszti társadalom s jóléti-nagyfogyasztóvá verekedte magát fél század leforgása alatt s mindezt a halnak köszönheti, csak éppen a sziget körül sikerült a teljes állományt túlhalászni.

Az ország 1944-ben kiáltotta ki függetlenségét, aztán NATO-tag lett, hadsereg nélkül, leginkább pénz beszél alapon. Izland szépen megtollasodott a II. világháborún, mihelyst megjelentek a brit csapatok, megelőzendő a németeket, 1940-ben. Áramlott a munkaerő Reykjavíkba s etetni is kellett a legényeket. A még mindig létező keflavíki amerikai támaszpont kb. 3000 embernek ad munkát, ezért érthető a politika ragaszkodása az amerikai jelenléthez a sebesen terjedő munkanélküliség árnyékában.

Meleg anizsz

Kis közösség, azaz mindenki mindenkit ismer (kis túlzással persze). Bujkálni képtelenség, bár egészen a múlt század utolsó harmadáig léteztek „betyárok”, „bujdosók”, mindenféle számkivetettek. Az itteni mentalitás, mint már említettük, eltér a skandinávától. A történelmi tudat folyamatossága, a nemzetkép fenn- és összetartása, a klaszszikus irodalmi hagyományok ápolása volt a legjellemzőbb, csakhogy ez az összkép vagányközpontú és nagyon hosszúágú. Ugy germánosan, az Igazi Férfi nevében. A szágákban felbukkanó melegábrázolás megalázó és kirekesztő.

Persze az 1940 és 1944 között itt állomásozó kb. 22 ezres, előbb brit, aztán amerikai katonaság nemcsak a hölgyeket izgatta... Nyitott, dán-norvég-svéd mintájú hozzáállásról azonban szó sem lehetett ebben a macho-társadalomban. Éppen ezért fantasztikus, amit 1978 óta sikerült itt elérni, itt, ahonnan a melegek korábban menekülni kényszerültek.

1975-ben még életveszélyes, névtelen fenyegetéseket kapott az az ismert énekes, aki elsőként vállalta a nyílvanosságot, de ő is Koppenhágában kötött ki. Végül 1978-ban megalakult a 78-as Szövetség (Samtökin 78), az elnevezés skandináv hatásra vall. Fő feladatának a melegség láthatóvá tételét s társadalmi elfogadtatását tekintette. Azonnal létrejött egy meleg központ, beindult a gépezet, interjúkat adtak, felhívásokat bocsátottak ki. Reakció csak a baloldali sajtó részéről volt, különben mindenki hallgatásba burkolózott.

1981-ben bővült a szervezet a leszbikusokkal s 1993-ra már összesen 170

tagot számlált, 60 százalékuk férfi, 40 százalékuk nő. Jelenleg három nő és négy férfi ül a kvóták szerint alakított vezetőségben, akiket a közgyűlés választ minden tavasszal. Jelenleg lesbikus elnöke van a szövetségnek, Lana Kolbrún Eddudóttir, akinek már a neve is harcos ellenállás. Itt mindig az apa keresztneve öröklődik, amihez hozzábiggyesztik a -son illetve -dóttir, vagyis -fia/-lánya végződést. A családnév nagyon ritka. Lana az édesanyja keresztnevéből „dóttirosította” magát, merészen szembe szállva ezer év szokásaival.

A 78-as Szövetség ma egy apró, háromszintes, barátságos régi házikóban működik, a földszinten kávézó-bár, az emeleten könyvtár, videokölcsönző valamint iroda a segélytelefonnal. Évi kb. 1,2 millió izlandi koronával gazdálkodik (1 ISK kb. 1,50 Ft-nak felel meg, egy szerény havi átlag 50 ezer kr.). Ebből 600 ezret az állam s Reykjavík városa juttat. Az éves tagdíj fejenként 2 ezer 200 kr. Ehhez jön a kávézó illetve az évi 3-4 táncos rendezvény bevétele, továbbá a video- és könyvkölcsönzés.

A könyvtár megközelítően kétezer kötetnyi anyaggal büszkélkedhet (ezeknél az adatoknál tessék a Budapest-arányos huszas szorzót alkalmazni!!!), évi 400 ezer korona a beszerzési keret (lapokkal együtt). Kétszer egy héten tart nyitva a ház, illetve a kávézó szombatontként is, ahol bőrös esttől kezdve mindenfelét szerveznek.

A pénznek egy része újságkiadásba vándorol. Két szám jelenik meg évente a Nézőpont (Sjónarhorn) című lapból, fekete-fehér képekkel, sok aktuális hírral, külföldi anyaggal, interjúval, politikával. Füttyi vagy puncsi sehol. A lapot alkalmanként ezer példányban nyomják, összköltsége 140 ezer korona. Ingyen terjesztik s juttatják el iskolákba,

az egyetemre, küldik vidékre, s kap belőle minden országgyűlési képviselő, miniszter, a tömegtájékoztatói eszközök, de még a lutheránus egyház is (a kevés katolikus körül csend van). A reykvíki városi könyvtár külön három példányt kér – és kap.

Először „Elő a rejtekből” (Úr felum) címmel készült 600-900 példányban meleg lap 1982 és 1985 közt, amit még pénzért adtak. A Nézőpont 1990 óta jelenik meg.

1993 telén létrejött a kapcsolat az egyházzal is az első, teljesen a homoszexualitás témakörének szentelt tévé-műsort követően, melyben megszólalt a püspök titkára is. Mára már hívőcsoportja is van a 78-as Szövetségnek.

AIDS-szervezet 1988-ban alakult magánkezdeményezésre s csatlakozott idővel az egészségügyi minisztérium is, ám hol van, hol nincs pénze az AIDS-alapítványnak. Kis füzetkék készülnek, meleg használatra, a plakát azonban közös – vagyis ölelkező fiúpár is van rajta.

Mivel 1994 a család éve, álláspontot kell végre foglalni a meleg együtélésével (jogostul-mindenestül) kapcsolatban, az egyháznak is.

A modern korban homoszexualitást büntető törvények nem voltak Izlandon. Csak az 1940-es btk. rendelkezett külön, tiltva a 18 évnél fiatalabbakkal a nemi érintkezést és szankcionálva a nemi erőszakot. A heteroszexuális kapcsolatokra vonatkozó alsó életkor 16 év volt. 1992-ben minden külön melegparagrafust száműztek s a beleegyezés korhatárát egységesen 14 évre csökkentették.

Évekig tartó huzavona után a parlament bizottságot állított fel tavaly, melynek feladata a hátrányos megkü-

lönbötzetések feltárása és megszüntetése, hiszen naiv dolog lenne hinni, hogy például a szülők rábólintanának mondjuk egy meleg pedagógusra. Meleg országgyűlési képviselőről melleleg nem tud se a szövetség elnökszövege, se Thorvaldur Kristinnsson, a Nézőpont szerkesztője, de támogató jócskán akad a honatyák és -anyák soraiban.

A szervezeten belül működik ifjúsági és női csoport a már említett hívő-csoporton kívül. A HIV-pozitívok csoportja önállósodott. Ugyanígy külön működik az Anonim Alkoholista csoport: a felmérések szerint a homoszexuálisok 30-35 százaléka idült alkoholista.

Óriási lépés volt az 1993. június 27-én először megrendezett meleg büszkeség napja: a felvonuláson hatvanhatan vettek részt (tessék újra hússzal szorozni!). Addig csak külföldön merészkedtek izlandi melegek az utcára.

Hogy ne fessen azért minden ilyen szépen: még 1985-86 táján is gyakoriak voltak az ellenséges megnyilvánulások – tettelegességgel fájulva – a szórakozóhely-tulajdonosok vagy kidobófiúk részéről, míg aztán 1989-ben büszke-nyilvánosan meg nem nyílt az első meleg hely, a „22”. Új tulaj következett s az egyik bejárat felől lekerült az idegensalogató „gay bar” tábla, de a melegek maradtak, albrétben a nem-melegekkel. Kimondottan meleg hely tehát nincsen, de a „22” emeleti kis diszkója kifejezetten meleg. S hogy milyenek ezek a melegek? Nem sikítóznak, teljesen „normálisak” (a transzvesztiták külön „ügyködnek”) és a még mindig nagyon macho-szellem befolyásolja őket is. Mivel a szépség relatív valami és ízlés dolga, ítélet nem hangzik el. De van itt a helytől elvárt vörös vikingen kívül rengeteg szépszőke, de barna is. Van az arcokon valami egységes izlandi... amire csak rásegítenek az ál-macho mozdulatok, a darabosság, a hirtelen gesztusok, no meg a szeszfogyasztás, minden mennyiségben, mohón, gyorsan. Feltűnően ritka a bajusz vagy a szakáll s a fiúk közt kevés a testes.

A főváros tágul-bővül, a vidéki melegség is ideköltözik, a „nagyvárosi forgatagban” jobban el lehet „tűnni”. Látszólag. A társadalom még mindig kicsi, hiányzik a szolidaritás. Nincs külön meleg kultúra, s mivel kevesen vannak, kibeszélni sem lehet a dolgokat. A magánélet szálai veszélyesen egymásba gabalyodnak, kicsi a „választék”. Az egyedül élő melegek vannak túlsúlyban, s inkább laza, több embert bevonó kapcsolatrendszerekben léteznek. Diákfronton a legnagyobb a csend:

egyetemi körök nem vesznek részt a mozgalomban, féltve előmenetelüket. A nőmozgalom sem tudott megkapaszkodni az egyetemen.

Úgy hírlík (s tűnik), hogy minél északabbar keveredik valaki, annál nagyobb körülötte – s egyre töményebb – az ivászat. A finnek az izlandiakhoz képest jámbor tejjívó népség! Reykjavíkban a végtelen nemtörődömség már odáig fajult – tétlenül szemlélődő rendőr itt is van –, hogy a belváros kellős közepén péntek-szombat éjjel a nyílt utcán részegen tántorgott s véres kaszabolásokat rendezett minden héten pár száz lelkes ifjú ember, 11 és 14 év közöttiek, míg egy nap valamelyik amerikai tévétársaság föl nem vette s le nem adta ezt a páratlan látványt...

Az alkoholizmusra többféle magyarázat lehet errefelé: téli depressziós rohamok elleni gyógyszer, hideg elleni szer, bátorságforrás stb. Tény, hogy első nemi élményét a többség itt erősen szeszgőzös állapotban szerzi. Társkereső hirdetések nem léteznek, a Nézőpontban sem, de van telefonos közvetítés. „Placcok” már a klíma miatt se nagyon lennének működőképesek, de van egy ligetes domboldal, ami ismert sétahely. A fürdők meleg élete jelentéktelen, így marad az egy-két vegyes bár. Nincs rőtýiélet, ahogy a ködökre surranó gyors alkalmi szex is nagyon ritka. Nincsenek pornóboltok vagy -mozik, eleve tilos a pornó, illetve csak a „gyengébb” fajtából szabad behozni. Nincs fiúprostituáció (és nem csak azért, mert se vasút, se Nyugati), örömlány is alig, kupi meg egy szál sem. Mindez azonban megfontolásból, hogy miért fizetne az ember olyasmért, ami ingyen is kapható?! Izland az a hely, ahol a borralaló teljesen ismeretlen fogalom!

Thorvaldur szerint elfojtott-elnyomott nemi élet jellemzi az országot, e sorok írója pedig azon morfondírozik, miért lebeg körül itt annyi mindent a vérfertőzés komor képe.

1981-82 óta folyamatosan jelennek meg melegséggel kapcsolatos cikkek, meleg szerzők rukkolnak elő verseikkel vagy éppen elbeszéléseikkel. A lapok, a rádió, a tévé hozzáállása nagyon kedvező s még a korábban használatos „nemi hiba/tévelyégés” elnevezést is kiszorította a semlegesebb „azonos nemhez vonzó”.

Az iskolákban kötelező jelleggel zajlik a nemi felvilágosító munka, 16 éves korig, a hogyan és a mit azonban a tanárra bízzák. Egyre gyakoribb, hogy a 78-as Szövetség embereit kéri fel egy-egy előadásra. Lana szerint ezek az előadások nagyon népszerűek. Vagyis

létezik áttörés, csak emberanyag és megfelelő hozzáállás kell hozzá. Az az izlandi, aki éveket élvezte életét Londonban, Párizsban vagy Koppenhágában, nehezen simul vissza az őskonzeratív közegbe.

Elég sajátos képet nyújt hát ez a sziget, a napok zajlásában is. Hétköznap este-éjszaka alig lézeng valaki a városban, hogy péntek-szombat éjjel meginduljon az ár s szinte csorog ki a részegen tántorgó nép a szórakozóhelyekről. Az éjszakai élet nagyon későn kezdődik. Otthoni alapos előívászat után fél egy – egy felé szokás levonulni valahová s maradni záróráig, azaz háromig. Ájult alvás egész szombaton, aztán a szombat éjszaka talán a pénteknél is görbébbre sikerül. Vasárnap megint alvás. Hétfő reggel pedig macskajajos ábrázattal indul a robot („milyen volt a hétvégéd?” „biztos nagyon jó volt, nem tudom, mert hullarészeg voltam!”), ami itt gyakran heti 50-60 óra, mellékállással együtt, mert egy fizetésből megélni is nehéz, nemhogy spanyol partokon sütkérezni vagy Dublinban jól bevásárolni, márpedig erről nehezen mond le az izlandi.

AIDS?

Zilált kapcsolatok – no meg a szeszés bátorságmerítés félőntudatlan eredményessége... Eddig 31 AIDS-es beteget vettek nyilvántartásba, közülük huszan már nem élnek. Tavaly december 31-ig összesen 83 ember fertőződött HIV-vel, 71 férfi – ebből 55 homo- illetve biszexuális és 7 a kábítószeres. A tizenkét fertőzött nő közt három 60 éves.

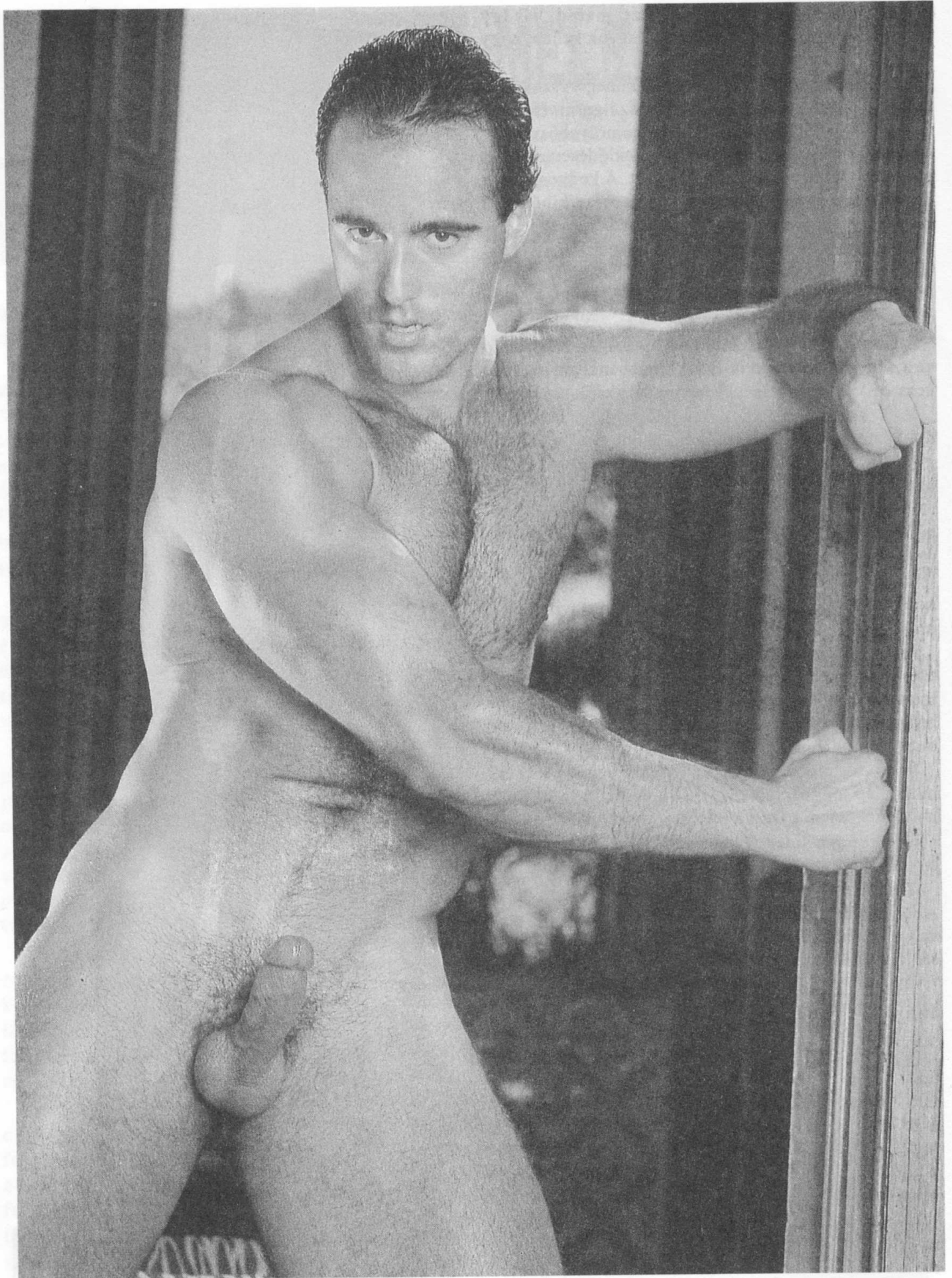
Utcákra kinyúló kampánynak nyoma sincs, a lapokban sem. A statisztikák riasztóak. Az újonnan fertőzöttek száma nő, 100 ezer lakosra 11,7 fertőzés jut.

Thorvaldur szerkesztő lelkibetegnek nevezi honfitársait. Az érzések kimutatása, az emberi arc nem a hőstípus vagy tengerészvilág jellemzője. Az individualizmus szélsőséges megnyilvánulásai ellenében a család nyújthat (na) menedéket, a rengeteg válás vagy vadházasság ellenére is. Család melegnek (örökbefogadást is beleértve) ritkán adatik meg. Vigasznak ott a tudat: nagyon sok család eleve nélkülözi a létfontosságú fészekmeleget.

Magukért beszéltek a karácsony előtti intések, felhívások a lapokban: „Rengeteg gyerek előre retteg az ünnepektől. A karácsony a gyerekeké! Ne igyál!”

Borzalmas. De ott egy pár ember, aki nem adja fel. Hogy elviselhetőbb, emberibb legyen. Érdemes tanulni tőlük.

S.I.

Nekem most már mindig Guszti marad, bár így utólag visszagondolva biztos vagyok benne, hogy nem ez volt az igazi neve.

Egy buszmegállóban ismerkedtünk meg. A szokásos. Odajött, tüzet kért, elkezdtünk beszélgetni. Nagyon fiatal volt. Túl fiatal ahhoz, hogy komolyabban megnézzem. De aztán felkeltette az érdeklődésemet, mert valahogy minden olyan furcsa volt. A kedvessége, a műveltsége és végül az, hogy hamarosan kibökte, ő nem is meleg, bár volt már férfiakkal.

Gondoltam, beszélgetünk egy kicsit, aztán majd hazamegyek. De végül együtt mentünk haza.

Két nap múlva odaköltözött hozzám. Minden cucca elfért egy sportszatyorban.

A harmadik napon feküdtünk le először. Nagyon jó volt. Úgy látszott neki is. Soha korábban ilyen intenzív nem volt a nemi életem. S nem rajtam múlt.

Ha azt mondom felhőtlen boldogság, keveset mondok. Elmentünk a barátaimhoz. Sehol sem kellett szégyenkezniem miatta. Kedves volt, talpraesett, jó humorú.

Rengeteg filmet néztünk meg együtt. Többnyire otthon videóztunk, de jártunk moziba is. Kétszer néztük meg a Schindler listáját. Sírt.

Színházba velem volt először. Aztán úgy élvezte, hogy két-három naponként elmentünk megnézni valamit.

Ragyogott a lakás. Vettem két új szőnyeget és egy csomó új kazettát. Állandóan a Queent hallgatta. És imádta a rajzfilmeket. Volt egy kedvence. Azt mondta: hát nem aranyos ez a csészike? Meg azt: végre én is tartozom valahová.

Nem volt jogosítványa, de sokszor vezette a kocsimat. Elég jól vezetett. Egyszer elkérte, hogy egyedül hadd mehessen. Éjszaka jött haza. Nem volt semmi.

Egyszer, mert nekem nem volt időm, őt küldtem el beváltani a kárptólási jegyeimet. Harmincezer forintot.

Húsvétkor haza kellett utaznom. Őt nem vihettem. Azt mondta: majd videózik egész nap. Vasárnap este az egyik barátom arra járt, becsöngetett. Guszti álmosan fogadta. Éppen aludt.

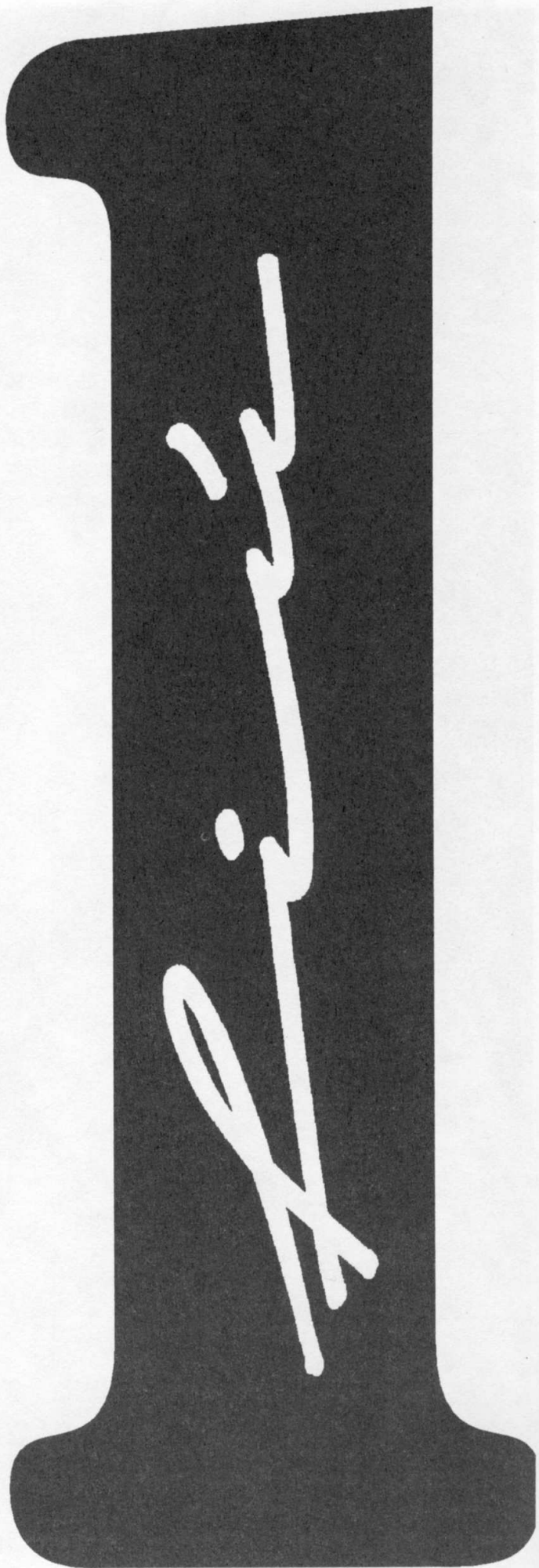
Kedden nem jött el a találkozóra. Két órát vártam rá az étteremben. Akkor már tudtam, hogy baj van.

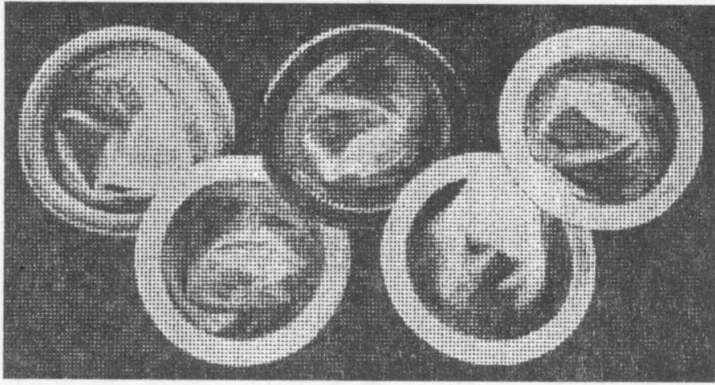
Amikor beléptem az előszobába, görcsbe rándult a gyomrom. Beugrottam a vécébe és hánytam. Aztán hátrafordultam és menten telefonálni. Az ajtót sem zártam be magam után. Minek! Úgyis üres volt a lakás. Mindenemet elvittek. Még a csillárt is leszerelték. Letörték a falikarokat. Képet, szőnyeget, kávéfőzőt, kazettákat, videót, cipőt, zoknit, törülközőt. Mindent, mindent.

Már nem megyek haza szívesen. Amikor belépek újra és újra görcsbe rándul a gyomrom. El akarom cserélni a lakást.

Ha a Queent hallok nagyon szomorú leszek.

-ró-

MELEG OLIMPIA

ma show fogják színesíteni a hét programját.

A IV. Meleg Játékok ezúttal egybeesnek a meleg jogaiért küzdő mozgalom legjelentősebb eseményének, a stonewall-i lázadásnak 25. évfordulójával (1969. június

26-án a Greenwich Village-i Stonewall bár a meleg megvédte a rendőrök támadásától, valóságos utcai harc zajlott le).

New York idén Amsterdam és Sydney elől nyerte el a játékok rendezési jogát. Bízunk benne, hogy legközelebb, 4 év múlva Amsterdamban lesz az ötödik, és akkor mi magyarok is könnyebben el tudunk majd jutni az eseményre.

Közeledik a IV. Meleg Olimpia mely az Egység '94 alcímet kapta.

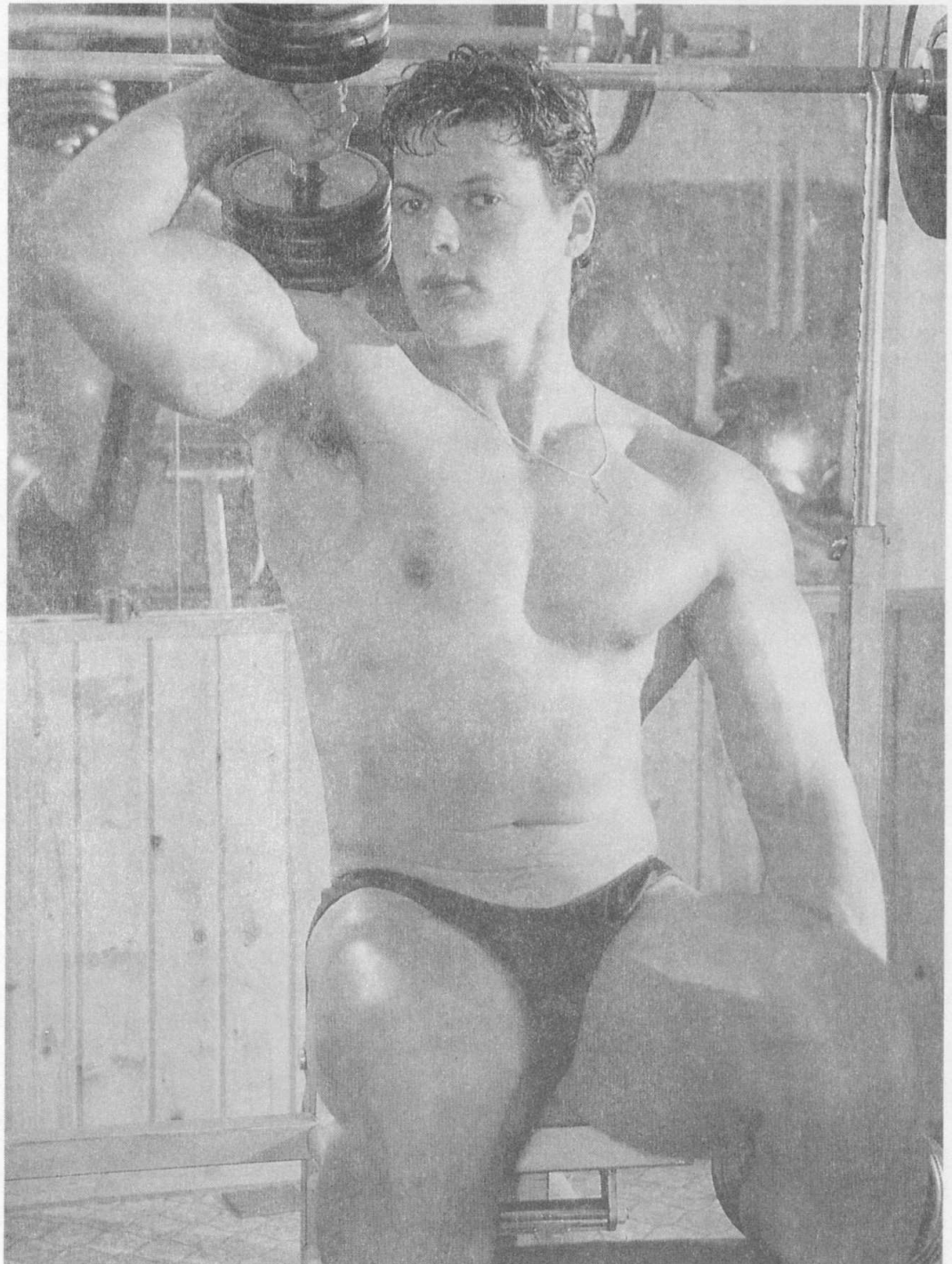
Március végéig 8500-an jelentkeztek 31 országból a 30 sportágra, ezzel be is töltve néhány sportág részvételi keretét. Érkeztek jelentkezések Csehországból, Ghánából, Malajziából és Peruból is.

Elsőként a tenisz telt meg, majd a kézilabda és a jégkorong. De az úszásra, a squashra és a tollaslabdára is alig van már hely.

A szervezők azt várják, hogy végül 15000 jelentkező lesz csaknem 40 országból, s ezzel nagyobb lesz a versenyzők létszáma, mint az 1992-es Nyári Olimpiai Játékoké volt

A várható félmillió érdeklődőt vonzó játékok összesen hozzávetőleg 110 millió dollárt fognak hozni a városnak.

A IV. Meleg Játékok egyben egy kulturális fesztiválnak is otthont ad. Kiállítások, filmfesztivál, koncertek, táncestek és többek között az itthon már bemutatott „The Electric Blanket” című diaporá-

Érintetlenül és sebezhetően

Most jelent meg magyarul – szinte napra egyidőben – századunk prózájának két különös, egyedülálló és méltán remekműnek tekintett darabja; Edward Morgan Forster *Maurice*-a és Roger Martin du Gard *Maumort alezredes-e*. A két könyv sorsa is hasonlóképpen alakult a múlt évtizedek során: íróik sokáig nem tudtak mit kezdeni a kéziratokkal. Egyértelműen az utókornak írtak, még hozzá abban a reményben, hogy az lényegesen különbözni fog kiábrándító jelenüktől. És igyekeztek hinni abban is, hogy e jövőben – a regények tárgyát képező – titkolt örömeik egyetemes emberi magatartásformává nemesednek majd.

Az sem lehet véletlen, hogy a két kötet címe egy-egy személynevet tartalmaz, minthogy az írók tulajdonképpen nem csak és nem elsősorban a kor epikus képét igyekeztek megrajzolni; még csak nem is a kor emberét. Sokkal inkább a személyiségét. Pontosabban: a személyiség fejlődésének azt a drámai folyamatát próbálták a maguk módján ábrázolni, amely a görög világ éthoszától, a reneszánsz páthosán át a modern kor kozmoszáig ível.

A 20. századról sok minden elmondható. Így a kiábrándult historikus lélek tulajdonképpen okkal hányja a közelmúlt szemére a világháborúkat, a hekatombákat, a diktatúrákat. Ám volt itt igazi beteljesülés is. Ha csak a századelőre és napjainkra, a századvégre gondolunk, aligha tagadható, hogy a 20. század megteremtője volt nem csak az egyéniségében, de egyediségében is teljes személyiségnek. A folyamat persze még korántsem zárult le, azonban megkísérlem remélni, hogy visszafordíthatatlanságához már nem férhet kétség.

A Forster és a du Gard regényeiben feltűnt személyiségtípus mindenképpen ennek a bizonyosága. Nem holmi homoszexuális regény e két mű, bár érzelmi töltetük és tisztázó erejük révén – mellyel a személyes viszonyt újjáértelmezték – rendezettebbé és értelmezettebbé lett világunk homoerotikus újkori története. De mondom: nem csak ebben áll e két mű különlegessége; bennük a magát önnön másságában elismerő személyiség testesül meg, érintetlenül és sebezhetően.

Azt is sokan állíthatják, hogy a nemiség diadalát jelentik e szövegek, és az ilyen ítéletek nem is járnak messze a valóságtól. Hisz soha senki nem mondott még ennyit azokról a – bölcsőtől a koporsóig tartó – gyönyörű zaklatásokról, következetes tébolyokról,

logikus káoszokról, amiket a vonzalom, a szerelem tanórái, évei, emberöltői jelentenek. Továbbá kiolvasható e művekből az a tanulság is, hogy míg Platón és az őt követő századok emberét az egyetemesség teljessége zaklatta fel, addig a 20. század emberének a teljesség egyetemes volta adott önbizalommal teli feloldozást. „A krízis férfivá érlelte Maurice-t – írja egy helyütt Forster –. A fiúkor idealizmusa és brutalitása végre egyesült és szerelemmé fonódott. Lehet, hogy senki nem örül az ilyen szerelemnek, de legalább ő nem szégyenkezett miatta, mert "ő" volt az, nem test vagy lélek, nem is test és lélek, hanem "ő", aki átverekedte magát mind a kettőn. Még szenvedett, de már valami győzelemérzet kerítette hatalmába. A fájdalom a világ ítélőszéke mögött fülkét nyitott neki, ahova visszahúzódhatott.”

Nos, pont erről van szó: a férfiszerepből soha ki nem lépő egyszerűségről, mely valami rejtélyes oknál fogva feladja platóni meghasonlottságát, hasadtságát, kettős életét. Az azonosság vágya nem csak bátorítja, de igazolja is szándékait és értelmezi a következményt. Ez utóbbi pedig nem más mint maga a személyiség, mely – a személyesség jegyében – azonosulni tud és azonosul is önmagával. A férfiszerelem nem filogenetikailag teljesül be a világ, mint a nő-férfi páros kapcsolatban, hanem ontogenetikusan. Forster e néhány sora erre utal, határozottan és – számomra legalábbis – hihetően.

A félreértések elkerülése végett szeretném hangsúlyozni, hogy a nő-férfi kapcsolat értékérvénye ezzel semmit sem csorbul, minthogy nem a férfiszerelem a személyiség tulajdonképpeni garanciája. Viszont az is igaz, hogy rajta keresztül valami olyasmire lelt rá a 20. századi szellem, ami új értelmezést és ezért tökéletesebb pozíciót adott a történelemben a személyi intaktságnak.

Bár korántsem oly látványosan mint Forster, ám mégis hasonlót állít du Gard is, amikor regényalakjait – az egyéniség és a világiság párharcában – eredendő vesztésként tételezi. Maumort tökéletes világa akkor törik össze, amikor abban helyreáll a hagyományos polgári rend; a kamaszkorral lezáruló fiúszerelem egy ízig-vérig feszített, egyedi és nyilvánvalóan értékes világ egyedüli energiaforrásaiként értelmezhető, és amikor ezek kiapadnak és így helyreáll Maumort életében a hagyománytiszteletű erotika, mindössze a szokványosság marad hátra evidenciaként, minden megkopik és ellapul, beleértve a

könyv stílusát is. Megszűnik a személyiségtörténet, az összefüggések egésze többé nem szolgál magyarázattal, csak alkalom lesz, hogy fenntartsa a látszatot. Lényegi fordulatok helyet pedig pedagógiai szentenciává egyszerűsödik minden következtetés: „... megfigyeltem – jelenti ki du Gard –, hogy bár a legtöbb ifjúkori emlék elmosódik, elhomályosul, azok az emlékek, amelyek így vagy úgy kapcsolatban vannak szexuális felfedezéseinkkel, bámulatos módon megőrzik élességüket, elevenségüket, intenzitásukat. Ennek a megállapításnak az igazáról mindenki vagy majdnem mindenki a saját példáján is meggyőződhet... Mindezek döntő hatással vannak a felnőtt ember jellemére, hajlamaira, egész életére. Bennük rejlik az ember titka.”

Más kérdés persze a du Gard regényén belüli regény: a XIII. fejezet, melyet közkeletűbben „fürdéstörténetnek” szokás nevezni. Du Gard tétováságát jelzi e rész, ami nyilvánvalóan annak az írói véteknél az egyenes következménye, hogy nem választotta ketté monumentális művét. A kétértelműségek könnyen feloldhatók lettek volna, ha a memoárjellegű részt külön adja közre, és megírásakor nem riad vissza attól, hogy saját önéletírásaként kezelje. A fürdésjelenet pedig – mely drámai összefoglalója a fiúszerelme lehangoló evilági esélytelenségének –

kisregényként élte volna tovább saját életét. Ám összemosva e különféle világokat, az író mindössze ismételni képes a platóni szentenciákat, méghozzá anélkül, hogy az eltelt két évezred tanulságaival megtoldaná azokat. Nála is meghasonlottan, megfélelőzve kényszerül bolyongni tehát a személyiség, az individualitás lényegi önazonossága, várva egy sosemvolt világra, mely ismeretlen törvényei révén talán egyszer majd mégiscsak összeragasztja szét hullt darabjait.

Du Gard személyiség-felfogása lényegében ugyanaz mint Forsteré. Ám míg ez utóbbi megvalósítja önmagát és felszabadítja az egyszeri, 20. századi önazonosság szellemét, addig az előbbi nem leli párját, nem leli helyét, nem leli önmagát. Du Gard individuuma szenvedő, Forsteré viszont teljes. Nem állítható persze, hogy a forsteri teljesség okvetlenül elkerülhetné a szenvedést. De – talán elégtételként – megadatik számára, hogy sorsfordító pillanatokban szabad szenvedélyként élje meg azt. Oly szenvedélyként, amilyenről Platón egykoron csak álmodott, s olyan szabadságként, amilyenben a reneszánsz ember mindig is hinni kívánt.

Ujszászy Zsolt

Lányok
csak
vasárnap

Budapest, VIII., Rákóczi út 51.
(Tungstram udvar)

<p>A söröző: mindennap este 10 órától hajnalig tart nyitva.</p> <p>Diszkó: csütörtökön, pénteken, szombaton és vasárnap este 10 órától hajnalig.</p> <p>Műsor: csütörtökön és vasárnap éjjélkor.</p>	<p>Die Bierstube: hat jeden Tag von 22 Uhr bis früh geöffnet.</p> <p>Die Disco: Donnerstag, Freitag Samstag und Sonntag von 22 bis früh geöffnet.</p> <p>Shows: Donnerstag und Samstag um Mitternacht.</p>	<p>The pub: is open every day from 10 p.m. till dawn.</p> <p>Disco: Thursday, Friday, Saturday and Sunday from 10 p.m. till dawn.</p> <p>Shows: Thursday and Sunday at midnight.</p>
---	---	---

1992 novemberében megalakult az Anonim AIDS-tanácsadó Szolgálat, amelynek egyik feladata az lett volna, hogy létrehozzon – legalább a legnagyobb vidéki városokban – a budapesti Karolina útihoz hasonló, valóban anonim szűrőállomásokat. A szomorú helyzet az, hogy bár a nemibeteg gondozó intézetek, az ÁNTSZ (Állami Népegészségügyi Tisztiorvosi Szolgálat, volt KÖJÁL) és az Országos Vértranszfúziós Intézet végez ilyen vizsgálatokat, de minden esetben a jelentkező nevének rögzítésével, ami rengeteg érdeklődőt visszariaszt. Az állami intézmények közül egyedül a Mária utcai Bőr- és Nemikórtani Klinika hirdeti magáról nagy büszkén, hogy anonim szűrést végez, de ez nem egyéb, mint a pácienseik tudatos félrevezetése. Az ugyanis nem igazán megnyugtató anonimitás, ami csak addig tart, amíg ki nem derül valakiről, hogy vírus hordozó. A fertőzöttek nem őrizhetik meg inkognitójukat, a klinika dolgozói nyilvántartásba veszik őket.

Ennek a tarthatatlan állapotnak a feloldására vállalkozott a két évvel ezelőtt alakult kicsi társadalmi szervezet, az AATSZ (Anonim AIDS-tanácsadó Szolgálat). Az egyesület megalakulása pillanatától kapcsolatot tart fent a svájci kormányral, és így ígérettel bírnak arra, hogy az AIDS-elleni küzdelmük anyagi hátterét fe-

dezni tudják. A tagok túlnyomó részt orvosok és egészségügyi dolgozók. Az elmúlt időszakban több tanfolyamot szerveztek, amelyen felkészítettek az ország különböző részeiről jelentkezőket a tanácsadó- és diszpécser szolgálatra. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy rendelkezésre állnak a személyi és az anyagi feltételek. Ugrásra kész az országos hálózat. És 1992 novemberétől óta mégsem alakult meg egyetlen vidéki városban sem a szűrőállomás!

Ez év elején biztató hírek érkeztek Miskolcra. Végre sikerült megfelelő helyet találni a szűrések és a tanácsadás elvégzésére a miskolci tüdőgondozó egyik külön bejáratú helyiségében. A tüdőgondozó főorvosa – aki felajánlotta a szobát és ott tevékeny szerepet vállalt volna – egyeztetette elképzelését a felettes kórház igazgatójával. Az AATSZ vezetői a helyszínen győződtek meg arról, hogy minden megfelel az előírásoknak. Abban a hitben utaztak haza Miskolcra, hogy a következő hetekben a felkészített személyzettel és megfelelő dotáció mellett megindul a munka. Nem így történt.

Két hét múlva telefon jött (s pihegve szólt): a beosztott orvosok tiltakozása miatt nem indulhat a szűrés. Azt gondolják, hogyha híre megy a városban, hogy ide „AIDS-esek” járnak, akkor elveszítik a betegeiket. Ezután

mentőövként bukkant fel Dr Berkes Enikő, az ottani haematológiai intézet főorvosa, aki lelkesen és saját kezdeményezésére helyet kínált a hontalan csapatnak intézete kebelén belül. A történet nagyon szép volt egészen addig, amíg az AATSZ küldöttsége újfent megjelent. Akkor a főorvos asszony pirulva visszavonta ajánlatát. Hogy miért, az a homályba vész. Amikor felhívtam telefonon, a következőket tudtam meg: azért fáradt a doktornő hangja, mert egész éjszaka dolgozott, ma már négyórás előadást tartott, ma még előadást kell tartania, alul van fizetve, nyolc munkatárs helyett ketten látják el a feladatokat, még a hétvégeken is gyakran dolgozik. Egyetlen egyet nem sikerült megtudnom – a borsos telefonszámla ellenére sem –, hogy miért vonta vissza a korábbi ígéretét az intézetben működtetett szűrőállomásról. Az eset különös pikantériáját az adja, hogy AIDS-vizsgálat már régóta folyik a haematológiai intézetekben, hiszen 1986-tól kötelező minden véradónál elvégezni. Ezt egyébként a bejáratnál kifüggesztett tábla is tudatja: Külföldi állásváltáshoz AIDS-teszt véradás mellett! (Magyarul: ha vért adsz, elkészítik a tesztet is. Egyébként nem.)

Hogy ne járjanak teljesen potyára már másodszor Miskolcon a budapesti szakemberek, elnéztek a Vöröskereszt házatájára. Nem is eredménytelenül. Felajánlottak egy szobát a hajléktalannak menhelyén, négyzetméterenként hatezer forintért. Erre még a svájci állam pénze is kevés.

Ez hát a miskolci helyzet. A többi városban még eddig sem jutottak, pedig égetően szükség lenne a felvilágosító-szűrő helyekre, ahol nemcsak azt tudnák meg a kliensek, hogy pozitívak vagy negatívak, hanem minden, a fertőzéssel kapcsolatos kérdésükre választ kaphatnának, nem lennének tabutémák és felkészült, jól képzett szakemberektől, pontos információhoz juthatna minden érdeklődő. Különösen szükség lenne erre Győr környékén, ahonnan a magyarországi fertőzöttek legalább fele kikerül.

A karkai homály nem oszlik. Van pénz, van akarat, lenne aki csinálja. Mégis folyton fennakad valamiben a jószándék. Ennyire sötét van?

Láner László

Nemzeti Egészségvédelmi Intézet

AIDS

MEGELŐZÉS

Szexuális felvilágosítás

VÉGRE VALAMI JÓ... HÚSZ ÉV

Rövid hírek a PLUSZ Egyesület életéből

Amint arról a felhívások március és április hónapban megjelentek a Mások hasábjain, annak, azoknak köszönhetően a PLUSZ által meghirdetett házi gondozó tanfolyamra első ízben sor kerülhetett. A február 17-ikén kezdődött és március 17-ikén befejeződött hetenként egyszer négy órás tanfolyamra tizenötön jelentkeztek. A tanfolyam rendszeres, hiányzás mentes látogatásáról és eredményes elvégzéséről tizennégyen kaptak oklevelet. A tanfolyamon a Mások márciusi számában közzétett tematika szerint hallhatlak előadásokat a résztvevők. Ismereteik használhatóságáról konzultációkon és gyakorlati foglalkozásokon kaphattak megerősítést. Külön jó érzéssel tölti el a rendezőket, hogy a tanfolyamot elvégzők köréből már ketten vállalkoztak két arra rászoruló gondozására. Ezúton is köszönetét fejezi ki a PLUSZ Egyesület mindazoknak, akik a segítségnyújtásra hívó szót

meghallották, s akik vállalták azt az áldozatos munkát, amellyel orvosok, egyesületi tagok válláról terheket vehetnek le, de leginkább, amellyel a már rászoruló testi bajainak és lelki elesettségének az enyhítéséhez, testi és lelki kondíciójuk megerősítéséhez hozzájárulnak.

Továbbra is várjuk vidéki barátaink jelentkezését, hogy a második tanfolyamot számukra és részvételükkel megrendezhessük. A tanfolyam megrendezésének gazdaságossági szempontjaira is figyelemmel tizenöt jelentkezőt remélünk a közeljövőben, hogy a második tanfolyammal is hozzájárulhassunk megkezdett misszióink további folytatásához.

Jelentkezés telefonon: 215-28-83, vagy 215-36-50/243 mellék Szabó Zsuzsa pszichológusnál, vagy levélben a PLUSZ Egyesület elnökének címezve (1450 Budapest, Pf. 29.)

Tanuljunk meg pályázni

Nyugaton hagyományai alakultak nemcsak a kérvényírásnak, de a különböző programokról készült tanulmányok elfogadásának is. Olyannyira, hogy ha egy benyújtott anyag nem felel meg a tartalmi és formai követelményeknek, vagy a kettő közül az egyiknek, nem is foglalkoznak vele. Hogy a különböző magyar szervezetek is eredménnyel pályázhassanak (külföldön is, ha erre lehetőségük nyílik) AIDS/HIV-prevenációs témában, április 8-10 között tanfolyamot szerveztek, amelynek egy IX. kerületi panzió adott otthont.

A Nemzeti Egészségvédelmi Intézet (NEVI) vállalta, hogy gondját viseli a szervezésnek, a szervezés költségeit pedig az Egészségügyi Világszervezet (WHO) európai szekciójának AIDS/HIV-megelőzéssel foglalkozó csoportja állta. Programjukat kifejezetten a kelet- és közép-európai országok önszerveződő egyesületeinek, szervezeteinek szánták, hogy méltóképpen és hatékonyan tudják terveiket megfogalmazni, s azokkal az európai szinten pályázni. Ehhez hasonló tanfolyamot a WHO elsőként Bulgáriában rendezett, Magyarország, ill. Budapest pedig másodikként fogadta elsajátításra a figyelemre méltó programot.

A két és félnapos tanfolyamon a Magyar Vöröskereszt, a Magyar Drogfogyasztók Érdekvédelmi Képviselőlete, a PLUSZ Egyesület, a Dog Free Alapít-

vány, az Anonym AIDS Tanácsadó Szolgálat, a HIV-pozitív Gyermekekért Alapítvány aktivistái és az ELTE Szociológiai Tanszékének néhány hallgatója vett részt.

A mintegy 30 főt számláló tanfolyami résztvevők (beleszámítva az előadókat és a kiscsoport vezetőket is) hiteles tájékoztatást kaptak a magyarországi AIDS/HIV-fertőzöttség alakulásáról, nemcsak országosan, de megyénkénti bontásban, arról, hogy kik a vírus hordozók, s hogyan tipizálhatók (drogosok, hetero- vagy homoszexuálisok, vérkészítménnyel fertőzöttek, életkori megoszlásuk, stb). A téma társadalmi és orvosi vonatkozásai is mind szóba kerültek. Majd az önszerveződő, állami támogatással nem rendelkező szervezetek lehetőségeiről, felelősségéről esett szó: mit tehetnek a megelőzés érdekében. Ezen a ponton fordult át a tanfolyam ismeretbefogadóból ismeretalkalmazóvá, amikor is a kisebb munkacsoportoknak maguknak kellett kitalálni, milyen célzott csoportokkal kívánának foglalkozni, s mit tehetnének a vírusterjedés fékezése érdekében. Céljaikat tanulmány formában is megfogalmazták. Ötletek akadtak bőven: hogyan csökkenthető a fiatalok prostitúciójánál a drogvészély, mit tegyünk, hogy kisebb legyen az esélye a drogfogyasztásnak, s a drogfogyasztók HIV-fertőzésének.

Nemzetközi AIDS-kutatási konferencia zajlott április elején Sopronban. Annak ellenére, hogy a tanácskozáson olyan világhírességek vettek részt, mint Robert Gallo, akinek sokan az AIDS-vírus felfedezését tulajdonítják, vagy Jay Levy, maga az esemény nem sok újdonsággal szolgált. Évek óta tapasztalható az a kiábrándító folyamat, hogy a nemzetközi tudományos konferenciák ebben a témában a már korábban ismert felfedezések ismételtetésére szorítkoznak. A közvélemény egyre pesszimistább ennek hatására, kevesebb pénz jut a kutatások finanszírozására és még a legérdekeltebbek, a nagy gyógyszergyártó cégek is csökkentik a támogatásukat. A mostani konferencia sztárvendége Gallo professzor úgy nyilatkozott a Népszabadság munkatársának, hogy véleménye szerint „húsz éven belül nem lesz a kezünkben a védőoltás”.

AIDS-segélyszolgálat:

Bp., XI., Karolina út 35/b.

Tel.: 166-92-83

Az ajtón: O.H.V.I. tanácsadás.

Nem kérnek nevet és címet, sem a vérvételkor, sem később.

Nem kutatnak a barátok után
rendőri módszerekkel.

Itt, ha a vizsgálat eredménye pozitív,
akkor is névtelen marad a páciens.

Ingyenes, gyors, jelígis
vizsgálat, tanácsadás.

Rendelési idő:
hétfő, csütörtök 17-20 óráig,
szerda 17-19 óráig,
kedd, péntek 9-12 óráig.

AIDS-telefonszolgálat
hétfő, csütörtök 13-17 óráig,
kedd, péntek 12-20 óráig,
szerda 13-17 óráig és 19-20 óráig.

Működteti a HOMEROS
és a LAMBDA BUDAPEST,
a két homoszexuális
érdekvédelmi egyesület.

Itt nem kell senkinek félnie.

Ide mindenki
nyugodtan eljöhét szűrésre.

Ki fog repülni?

A Malév nem változik, csak körülötte a világ. Ennek köszönhető, hogy amit néhány évvel ezelőtt következmények nélkül megtehettek, az ma nemzetközi felháborodást vált ki.

1991 nyarán görögországi üdülése alatt megbetegedett egy magyar HIV-pozitív turista. A fiatalembert a helyi kórházban nem tudták állapotának megfelelően ellátni, ezért sürgősen haza kellett szállítani, hogy az itteni orvosok – akik már korábban is kezelték és akiknek rendelkezésére állt a szükséges felszerelés – folytathassák ápolását. A Malév azonban semmilyen rábeszélésre, könyörgésre, emberiességre való hivatkozásra nem volt hajlandó gépének fedélzetére engedni a fiatalembert. Végül Magyarországról kellett érte küldeni egy mentőautót(!), amelyben hazaszállították a beteget. Nem kell szakembernek lenni ahhoz, hogy belássuk a többszáz kilométeres úton való zötykölődés a fiú állapotának további romlásához vezetett és feltehetőleg szerepet játszott későbbi halálában is.

Hasonló eset játszódott le 1994. március 28-án hétfőn Athénban, amikor az ottani kirendeltség alkalmazottai egészségügyi igazolást követeltek a gépre jegyet váltott utasok egy részétől. Az athéni Malév alkalmazottai akkor fogtak „gyanút”, amikor a járatukon Budapest érintésével Milánóba utazó csoport kímélő jellegű városnéző túrát kért a magyar fővárosban. Az utasok egyébként az Elpida, az AIDS-vírussal fertőzött személyeket támogató görög egyesület tagjai voltak. Ők azonban felháborodottan visszautasították a diszkriminatív bánásmódot és inkább átszálltak az olasz légitársaság járatára, ahol semmiféle akadékoskodásban nem volt részük.

Az eset nagy port vert fel a világsajtóban. Mary Angel, az egyesület elnökösszonya a Reuter tudósítójának elmondta: az incidenst jelenteni fogják az ENSZ Egészségügyi Világszervezetének (WHO) és az Európa Tanácsnak is.

A Malév helyi illetékese, Dionüszia Akovitiotisz azt nyilatkozta,

hogy mielőtt döntöttek volna, konzultáltak a légitársaság budapesti igazgatóságával. Ennek ellentmondani látszik Gondáné Fischer Zsófia, a Malév szóvivőjének válasza, mely szerint az eset az athéni iroda alkalmazottjának túlbuzgóságára vezethető vissza. A szóvivő még hozzátette: a társaság sajnálja, hogy egyik alkalmazottja túlzott, de semmiképpen sem rosszindulatú ügybuzgalma miatt meghiúsult az Elpida csoportjának utazása a Malév gépén.

A nemzetközi polgári légiközlekedés szabályai szerint a HIV-vírussal fertőzöttség vagy az, hogy valaki AIDS-betegségben szenved nem szolgáltat alapot arra, hogy ne vegyék fel utasszállító repülőgép fedélzetére. Boros György, a Malév New York-i képviselője megerősítette: a Malév szabályai teljes mértékben azonosak a légitársaságok általános rendelkezéseivel.

San Franciscó-ban, a világ meleg fővárosában, az AIDS „bölcsőjében” közel évtizednyi stagnálás után újra riasztóan emelkedik az új fertőzések száma, s kutatók attól tartanak, hogy ez az AIDS-járvány egy újabb, második hullámának kezdetét jelentheti. A járvány tetőpontján, 1982-ben 100 homoszexuálisra 18 új fertőzött jutott San Franciscó-ban. A felvilágosító kampányok hatására 1985-ig ezt az arányt sikerült 1 százalékra leszorítani, tavaly azonban az új fertőzöttek aránya a duplájára, 2 százalékra nőtt, sőt a 25 év alatti fiatalok körében a négyszeresére, 4 százalékra. Felmérések szerint a San Franciscó-ban élő

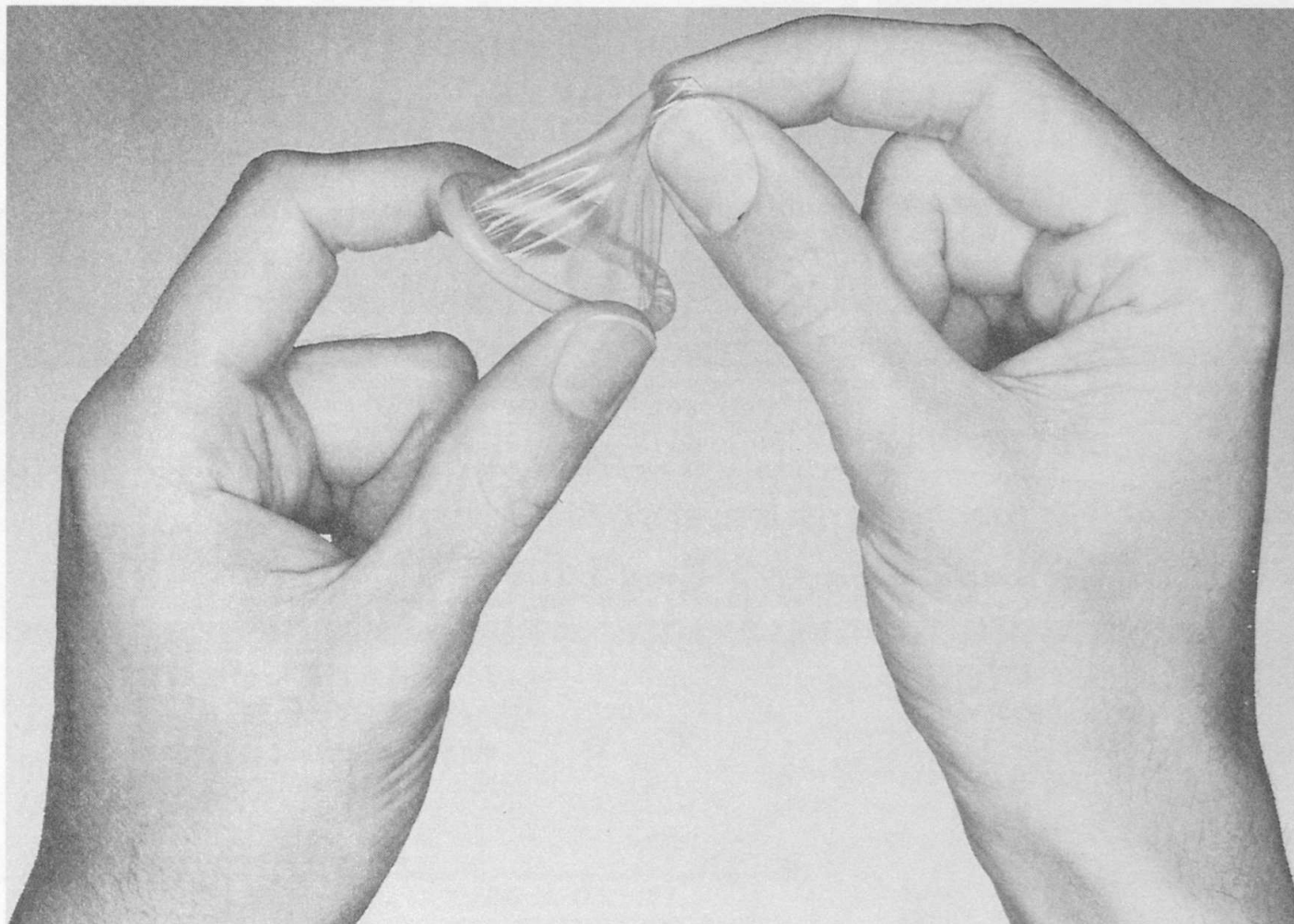
Második hullám

melegek egyharmada abbahagyta a védekezést a fertőzés ellen.

Szakértők szerint nem az egészségügyi nevelés hiánya az oka a járvány újbóli terjedésének. San Franciscó-ban, ahol a melegek több mint 50 százaléka vírushordozó, nagyon is jól tudja mindenki, hogy miképpen előzheti meg a fertőzést. A jelenségnek pszichológiai okai vannak, s úgy tűnik, hogy a melegek tudatosan vállalják a kockázatot, szinte kihívják maguk ellen a sorsot: az a mély depresszió, amelyben a halál és a szenvedés által körülvevett San Franciscó-i melegek élnek, egyre több, az AIDS vírusa által még meg nem fertőzött homoszexuálist ösztökél egy fajta – talán szolidaritásból is vállalt – „szexuális öngyilkosság” irányába. A körülöttük zajló ’mészárlás’ fatalistává tette őket és nem hajlandók az örökös önmegtartóztatásra – mondják pszichológusok.

„Az ellenőrzött szex nem tartozik a dolgok természetes rendjébe. Rendben van, hogy az ember korlátozza magát három éven át. Rendben van 5 év absztinencia. Esetleg még 8 év is. De egy egész életen át lehetetlenség” – idézte a The New York Times az egyik friscói meleget, aki abbahagyta a biztonságos szexet és azóta szabadnak érzi magát. Az AIDS-kutatások teljes eredménytelensége láttán sok homoszexuális felhagyott a reménnyel, hogy még életében megtalálják a betegség ellenszerét és értelmetlennek találják az örömökről való lemondást. Főként a középkorúak gondolkodnak úgy, hogy haljanak meg korábban, de élvezetekkel teli évek után, mintsem mondjuk még 30 éven át tengődjenek örömek nélkül. Ezek érveit gyarapítja a fertőzés hosszú lappangási ideje és a gyógyszerek által egyre hosszabbra nyújtható túlélési esély.

Csípd nyakon!

Plusz plusz

A PLUSZ Egyesület tagjai körében két és fél napos térítésmentes kirándulást hirdetett meg Parádfüldre. Március 25-ikén a bérelt busz 26 fővel indult útnak, hogy a Mátra szerpentinjein felkapaszkodjon a gyomorszanatóriumáról és kénes-szénsavas gyógyvízéről híres üdülőhelyre. Két kis épületből álló üdülőt vehetett birtokba a kirándulók kis csapata, akik között éppúgy voltak pozitívok, mint hozzátartozóik. A teljesen laza és lazító programban benne volt az erdei séta, a délutáni pihenő, a mérték-tartó esti borozás a Szépasszony völgyében, a parádsavári huta-

üzem, a mellette lévő üvegmúzeum és a parádi képet kiegészítő skanzen megtekintése, s futotta még egy egri cukrászdalátogatásra is, sok-sok krémestészta nagy riadalmára. Hasznos konzultációkat folytathattak az együttlévők a két ápoló és jogász vezetésével praktikus kérdésekről (mit vigyen magával, aki kórházba kerül kezelésre, milyen higiéniai dolgokra kell gondolni, hogyan viselkedjenek a kórházi tartózkodás során, milyen jogi problémák merülhetnek fel a pozitívoknál, leszálalákolás, nyugdíjazás esetén, stb., stb.).

A kitűnő ellátás (a bőséges svédasztalos reggelivel, s a házi íze- ket idéző ebéd-vacsorával), a kirándulók egy részének magakészítette finom házi pogácsái és süteményei, a jó hangulatú baráti beszélgetések, az ellazulásra igazán alkalmas kikapcsolódás, a pompás hegyi levegő mind-mind hozzájárultak, hogy a március 27-iki koraesti visszatérés után is kellemesen emlékezzenek a résztvevők erre a testet-lelket építő két és fél napra. Már is megfogalmazódott az igény: de jó lenne ugyanilyen kirándulást szervezni októberben is!... Úgy tűnik, ez az óhaj nem tartozik a vágyak szférájába. Most már csak az időpontot kell pontosan meghatározni.

2 személyes PARTY-LIVE...
Csak ti ketten és senki más!
00-1-809-563-0574

FÉRFIAK FÉRFIAKNAK

Hívd Magyarországon első meleg telefonsex vonalait

meleg randi telefon

computerizált, hangos apróhirdetések társkeresőknek. add fel saját hirdetésed vagy hallgasd meg másokét. válassz ki a neked tetsző fiút vagy hagyd, hogy téged válasszanak ki. minden hirdető saját hangpostafiókot kap, amibe mások üzenetet hagyhatnak. a legnépszerűbb gay tele randevú rendszer amerikából.

hívjál ma, hogy ne legyél egyedül holnap!

00-611-413-060

IMEX, PB 919 NL-6800.
Nemzetközi hívás.
180 Ft / perc

Cenzurázatlan!
Tárcsázz mielőtt
betiltanák!

ISMERKEDJ, FLÖRTÖLJ,
BARÁTKOZZ!

vagy egyszerűen csak hallgasd le a
többiek izgató, erotikus beszélgetését!

00-1-809-537-0637

ÉREZD A DELTÁIM!

00-592-248-009

IZZADT, PERZSELŐ TESTEK!

00-592-248-011

LANGYOS, MELEG, FORRÓ!

00-592-248-012

ORÁLIS GYÖNYÖRÖK!

00-592-248-013

KAPCSOLD LE A VILLANYT, DÖLJ HÁTRA! TÁRCSÁZZ ÉS ÉLVEZZ!

IZMOS FORRÓ FÉRFIAK!

00-592-248-010

8 személyes gay buli

Ezen az élő telefonvonalon naponta több száz meleg fiúval és férfivel beszélgethetsz!

00-1809-537-0637

NEMZETKÖZI TELEFONHÍVÁS 180 Ft / PERC

HIRDETÉSEK

Budapesti társkeresők

(postaköltség: 11 Ft)

– Kérjük a „Magány 4-4/50” jeligéjű hirdetőnket, hogy ha meg akarja kapni a részére érkezett válaszokat, akkor közölje szerkesztőségünkkel, milyen címre küldjük el leveleit!

– Budapesti középkorú, aktív, értelmiségi férfi minden szempontból megbízható, megközelítőleg hasonló korú vagy fiatalabb testi-lelki barátját keresi, lehetőleg hosszabb távú kapcsolat céljából. Jelige: Ész és értelem 4-4/32.

– Álmodom? – talán nem! Egy sok éves monogám szerelem után újrakezdeném egy maximum negyvenes, monogám, jóvágású, nem nőies, vonzó, kulturált, önkritikus sráccal, akinek még vannak céljai az életben. Én egy kellemes külsejű, az ágyban és az életben is aktív, szeretetre, szerelemre vágyó, független, negyvenes, bajszos fickó vagyok. Postafiókot nem, telefonszámot szívesen elfogadok. Jelige: Fatális véletlen 4-3/35.

– Keresek jómegjelenésű, ápolt, helyes, arányos, értelmes fiút 23 évesig. Nagyon fiatal, tapasztalatlan srákok levelét is várom. Én 28 éves, 174 cm magas, 68 kg súlyú, barna, rövid hajú, arányos, férfias srác vagyok. Kicsit hóbotos, ki-

jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától.

Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornófotózásra gondolunk.

Fizetni a modelleknek nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek, akik élvezik, hogy szép képek készülnek róluk, szívesen vesznek részt lapunk létrehozásában. Emlékeztetül a címünk:

1461 Budapest, Pf. 388.

Szép, jó alakú fiúk

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címét, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelet egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre:

1461 Budapest, Pf. 388.

A bélyeg ára budapesti címre 11 forint, vidékre 19 forint, külföldre 50 forint.

A FELBÉLYEGZETT BORÍTÉK NÉLKÜL KÜLDÖTT VÁLASZLEVELEKET NEM ÁLL MÓDUNKBAN TOVÁBBÍTANI. AZ ÍGY ÖSSZEGYÜLT LEVELEKET NEM ŐRIZZÜK MEG.

Lapzártánk mindig a hónap első harmadában, 10-én van. Ha eddig beérkezik a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelenő lapunkban.

Ha valaki nem jeligésen kíván hirdetni, hanem a postafiók megadásával, kérjük félreérthetetlenül jelezze! Nevet, lakáscímet még kérés esetén sem közlünk!

csit dillus, de nagyon is szeretni tudó, romantikus fiú vagyok. Ugyanolyan gyarló vagyok, mint a többi ember. Nálam is sokat számít a külső, de nem minden. Én tovább megyek és inkább a belsőt szeretném megismerni. Én az embert keresem az emberekben. Olyan kapcsolatra vágyom, amelyben nem egymás rabjai, hanem egymás barátai vagyunk. Számomra a szabadság nagyon fontos. Nem függeni akarok valakitől, hanem tartozni valakihez. Mindezek mellett nagyon fontos számomra az értelem. Lehet, hogy gyönyörű vagy és én mégis nemet mondom, ha úgy érzem, hogy nem vagy legalább olyan szinten, mint én. Ez nem azt jelenti, hogy mindig komolynak kell lenned, hiszen lételemem a vidámság, a szórakozás. Természetesen a saját elvárásaimnak és magam

is eleget teszek. Nem megkötni akarlak, csak legyen mindkettőnk életében egy biztos pont. Te és én. Jelige: Ember vagyok. Cím: 1680 Budapest, Pf. 108.

– Nyelveket beszélő, világot járt, könyvszerető, Kelet és Észak felé húzó, 39 éves ember vagyok, 179 cm magas, 73 kiló, alaposan szőrös, bajszos – és szemüveges. Zöld-vörös keverék, álmodozó, akinek – Uram bocsá' – nem fontos se divat, se video, se kocsi. Ám szörnyen fontos neki szellem, lélek, szív és test jámbor egysége, ragaszkodás, türelem, falbontó képesség és tetterő. Nehezen viseli a zajt, a bűzt és a mocskot, a vadul burjánzó emberi aljasságot. Szereti a pontosságot, az adott szó becsületét. A jó étkeket, Napot és Holdat, madarakat, kutyákat és növénye-

ket, romantikát és barokkot, labirintusokat és görbe tükröket. Szeret zsebeskedni és szeret nevetni, komolykodni és komolytalankodni. Tele van tervekkel, és nem riad vissza, ha lépni kell. Ezeken kívül még a fiúfiatalos, természetes melegeket szeretné, de nagyon, úgy 28 és 35 közt. Az ágyban meg, izé, mindent... Jelige: Hol van az Isten lába? 4-5/1.

– Találd ki gyorsan a gondolatom, valamit úgy szeretnék! Találd el gyorsan a hangulatot. Ígérem nem jársz rosszul! Találd ki gyorsan a gondolatot, nagyon okos lehetnél. Tudod te jól és én is tudom, hogy szeretném, ha szeretnél. Találd ki gyorsan a gondolatot, mi az amit szeretnék. Találd el gyorsan a hangulatot. Ígérem nem jársz rosszul! Egy 22 éves fiú gondolatait kell gyorsan kitalálnod. Kizárólag 35 év alatti fiúk levelét várom. Jelige: Telepátia 4-5/3.

– 38 éves, 172/68, szőke, kék szemű fiú vagyok (19x5). Olyan komoly sráccal szeretnék barátkozni, aki gusztán, vagy nagyon szőrös, jó méretes fallosszal bír, aki aktívan kemény férfi max. 40-ig. De lehetsz nagyon fiatal is. Imádom a görbelábú srácokat. Lakás, az van. Vidékiek levelét is várom. Fényképet megköszönöm és kérésre visszaküldöm. Jelige: Kismadár 13, 4-5/4.

– Nagyon szeretem már most azt az embert, aki végig tudja olvasni hirdetésemet! És külön is imádom azt az embert, aki válaszol is nekem! Én

***Kedves Hirdetők! Egyre
többben akartok közölni
valamit a világgal, de a
rendelkezésekre álló
hely nem változik. Ezért ar-
ra kérünk mindenkit, hogy
életrajzát, álmait és lírai
szonettjeit ne az apróhir-
detések rovatban tegye
közzé, mert ezzel mások
elől foglalja el a helyet.
Legyen az apróhirdetés
olyan, mint a neve: apró.***

egy vidám ember vagyok. De a boldogsághoz valami néha hiányzik. Valami és valaki. Gondolom te is így vagy ezzel. Ha az álmaink valóra válnának, nagyon jó lenne neked is, nekem is. Régóta álmodok veled, te jóképű, helyes fiú. Mindent megtennék érted tiszta szívem szerint, ha igazán szeretni fogsz engemet. Énbennem nem fogsz csalódni! Velem csak boldog lehetsz mindig. Ha egy igazi, nagyon jó testi-lelki baráttra vágysz, nálam megtalálod egyben mindazt, amit kívánsz. Megkapod hűséges jó szívemet, szeretetemet, boldogságomat. Légy hűséges, nyitott. Szeresd mindazt, ami szép és jó. Ami az életben adható. Várom mielőbbi válaszodat 18-38-ig! Csak kövér ne légy! Magamról: 50-es, jómegjelenésű úr vagyok, 169 cm, 69 kg.

Csak fotós levelekre válaszolok. Jelige: Budapesti tavasz 4-5/6.

– 22/175/69, barna hajú, kék szemű, sportos testalkatú budapesti fiú vagyok. Mások által ítélve jól nézek ki. Olyan fiúra vágyom, akivel megoszthatnám boldog perceimet és akivel el tudnék menni akárhová. Szeretem a zenét, a szórakozást, videózást, utazást. Nem szeretem a feltűnőséget, de azért jó volna, ha diszkréten mindig velem lennél. Egyébként tudok nagyon helyes és vidám lenni. Ez mind a körülményektől függ. A lányos viselkedésűeket és a kalandvágyókat nem kedvelem, mellőzöm. Ja, és ha érzelmileg kicsit szerető vagyok, még jobb! A szexben pedig lehet mindenről szó, ha illünk egymáshoz. Ha lehet, akkor elsősorban hasonló

fiatal srácok írjanak. Fényképnek örülnék. Jelige: Te vagy az igazi 4-5/8.

– Huszonéves fiú diszkréten támogatna olyan markáns fiút, aki szexuálisan csak aktív beállítottságú. A diszkréció rendkívül fontos. Részletes leveleket és fényképeket (nem akt) kérek. Elsősorban fiatalok jelentkezését várom. Jelige: Üzlet 4-5/10.

– „Légy szíves szelídíts meg! – mondta a róka. – Jó, de hogyan? – kérdezte a kis herceg. – Sok-sok türelem kell hozzá – felelte a róka. – Először leülsz szép, tisztas távolba tőlem, úgy, ott a fűben. Én majd a szemem sarkából nézlek, te pedig nem szólsz semmit. A beszéd csak félreértések forrása. De minden áldott nap egy kicsit közelebb ülhetsz... Másnap visszajött a kis herceg. – Jobb lett volna, ha ugyanabban az időben jössz – mondta a róka. – Ha például négykor érkezel majd, én már háromkor elkezdek örülni. Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek. Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal, fölfedezem, milyen drága kincs a boldogság”. Cím: 1399 Budapest, Pf. 701/1236.

– Remélem nem zavar téged, hogy lelkiileg nem vagyok független és jelentkezel, leendő barátom! Nálam a találkozások megoldhatók, ha szimpátiánk kölcsönös lesz. Én 58/170/82-es adatokkal rendelkezem. Ha lehet, akkor tartós kapcsolatot szeretnék kialakítani veled. Válaszodra biztos a

válaszom. Írj! Jelige: Vár-
lak 4-5/21.

– Neked szól ez a hirdetés, ha nem (vagy csak egy kicsit) vagy feminin, de ugyanakkor az ágyban és az életben lányos típus vagy és nem egy izmos bikára, hanem egy érzelmes, gyengéd de aktív srágra vágyasz, aki 24/177/60, arányosan vékony testalkatú, kamaszos és átlagosan jóképű. A meleg bárók világa távol áll tőlem, a természet annál kevésbé. Romantikus típus vagyok, monogám, őszinte és egy igazán komoly kapcsolatra vágyom, amii együttélés is lehet és akár egy életre szóló is. Az ideálom nálam kicsit alacsonyabb, fekete hajú és a szőrös testű, de az sem baj, ha pont az ellenkezője vagy. Van viszont néhány alapvető elvárásom: legyél 32 évesnél fiatalabb, vékony, de legalább átlagos vagy enyhén sportos testalkatú és legalább egy kicsit jóképű. Ha írsz telefonszámot, hamarabb találkozhatunk. Cím: 1243 Budapest, Pf. 513.

– Az arcom kisfiús, a testem férfias, lelkem romantikus, szexualitásom tüzes, szabadságvágyam határtalan. Tudom, hogy az én ifjúságom is elszáll és nem akarom átélni az elvesztegetett évek keserűségét. Kalandokat akarok, új barátokat, képmutatás és álságok nélküli szerelmet, ami nem baj, ha nem tart örökké. Jelige: Amor 4-5/54.

– Reménykedve keresem a hozzám hasonlóan monogám, tartós barátság után vágyó társam,

aki esetleg szintén az első lépéseket teszi meg ennek érdekében. Aki 20-35 év közötti, komoly elhatározású, akár hívő is, s aki ugyancsak szereti a természetet, a zenét, az irodalmat, de általában kerüli a nyilvánosságot, mivel jobban kedveli a kettesben szervezett tartalmas programokat. Én épp betöltöttem a 30. évemet, 68 kg, 178 cm magas, kék szemű értelmiségi fiú vagyok. Jelige: Talán nem minden kezdet nehéz 4-5/25.

– Harmincon innen, budapesti, aktívan sportoló, értelmiségi, magas, fekete srác keresi lehetőleg szintén vastag, nagyfarkú partnerét. Kellemes, férfias megjelenés, szeximádat számomra fontos. Vidékiek is írhatnak. Cím: 1461 Budapest, Pf. 104.

– Férfias, body buildinges barátot keres 173/63/43, átlagos, de igényes külsejű menedzser férfi. Cím: 1461 Budapest, Pf. 21.

– 24 éves, 180/85, jóképű, sármos, nagyon izmos, aktívan body buildingező, diplomás srác keres hasonló adottságokkal rendelkező fiút max. 25 éves korig. Jelige: Spartacus 4-5/26.

– Szeretnék végre barátot, társat találni. Egy kifejezetten férfias, aktív, bajszos fiú személyében. Én egy 30-as, arányos testalkatú, fiatalos, passzív srác vagyok. Fényképes levelek előnyben, de minden levélre válaszolok. Jelige: Két összeillő ember 4-5/27.

– Hozzunk össze valami komoly dolgot! Mondjuk, egy fontos, őszinte, baráti kapcsolatot. Mit szólsz hozzá? Benne vagy? Hogy kit keresek? Jó megjelenésű, helyes, ápolt, arányos, értelmes, jólelkű fiút. Én 20 éves vagyok és szinte majdnem tökéletes. Egy hibám van! Nagyon vágyom arra, hogy újra legyen egy komoly kapcsolatom. Kicsit dilis, kicsit hóbertos, de nagyon szeretni tudó, romantikus fiú vagyok. Ugyan olyan gyarló vagyok, mint a többi ember. Nálam is sokat számít a külső és a szex. Az ágyban az aktív szerepet szeretem. Én az embert keresem az emberekben. Olyan kapcsolatra vágyom, amelyben nem egymás rabjai, hanem egymás barátai vagyunk. Számomra a szabadság nagyon fontos. Nem függeni akarok valakitől, hanem tartozni valakihez. Mindezek mellett nagyon fontos számomra az értelem. A lételemem a vidámság és a humor, de tudok komoly is lenni. Húha! Annak is örülnék, ha anyagilag is tudna valaki segíteni, amíg nem keresek valami jól. Nos, ha úgy érzed, hogy magadra ismertél, kérlek válaszolj. Jelige: Peronn 4-5/28.

– Téged kereslek, aki szintén egyedül vagy és hiányzik életedből egy férfi barát-társ. Osszuk meg a magányunkat, hisz jobb érzés valakihez tartozni, mint magányosan várakozni és vágyakozni a másakra. Ne gondolkozz, hanem fogjál tollat és írd, hisz oly hamar elmúlnak az évek és mindig magányosak maradunk. Várja leveledet egy budapesti, 43 éves, szemü-

veges srác 40 évesig Budapestről és környékéről. Kövérek ne írjanak, azt köszönöm nem kérem. Jelige: Minden lehetséges 4-5/29.

– Sportos, víg kedélyű, független, gr. act.-fr.-pass-al ápolt, jó alkatú, 50/160/74, szellemileg adaptáló, érzelmileg stabil, rendezetten élő, film-, zene- és táncművész és élet kedvelő, sokoldalú, elől kopaszodó, sötétszőke, kékszemű, átlagmegjelenésű, sok szabadidővel rendelkező, nem dohányzó, koktél néha, egészséges életvitelű, barát és ember tisztelő, reális beállítottságú, hívő férfi ismeretség és társaság hiányában keres 25 éven felül, korhatár nélkül, kompetens barátot, stabil, probléma mentes kapcsolat kialakításához. Szórtelen előnyben. Jelige: Buddy and soul 4-5/30.

– 33 éves, 176 cm magas, 74 kg súlyú, barna hajú, szemű férfi vagyok. Nem születtem Adonisznak, de vonzó a pofám, izmos a testem (aktívan sportolok), nincs súlyfeleslegem. Olyan társat keresek, akinek vannak még érzései, képes a gyöngédségre, szereti, ha hosszú ideig simogatják, csókolgatják, s akinek nem csak a dugás az elsődleges. Szeretnék felnőtt, emberi kapcsolatot, amely a kölcsönös bizalmon, megértésen alapszik. Várom hasonló kinézetű, gondolkodású férfiak levelét 20-40-ig. Fényképes válasz esetén fotót küldök (igény esetén teljes alakosat). Jelige: Ganümedész nektárja 4-5/31.

– Hi gay! 30-as értelmi-ségi fiú keresi 40 évesig azt az őszinte, magányos embert, aki barátja lehetne később jóban és rosszban, szeretetet és szerelmet adna, amit viszont meg is kapna. Tulajdonságaimról és paramétereimről csak keveset, hogy egy hullámhosszon vagyunk-e, vagy leszünk, csak a személyes találkozások és beszélgetések dönthetik el. Alapjában véve vidám természetű, de komoly, 170 magas, nem bajszos, nem sovány, kicsit csaldott és nagyon magányos vagyok. Telefonszám, ha van jó, fénykép nem kell, s egyelőre él bennem a remény, hátha sikerül egymásra találunk. Jelige: Alone 4-5/32.

– 30-as éveik közepén járó, átlagos megjelenésű, becsületes, kifejezetten aktív férfi, nagyon jó adottságokkal keresi csak dús szőrzettel (fekete vagy barna), vékony vagy átlagos testalkattal rendelkező passzív barátját heti két-háromszori együttlétre. Nem kell, hogy szép legyél, hiszen én sem vagyok az. A külsőnél fontosabb maga az ember, továbbá az egészség és a diszkréció. Remélem, megtaláljuk egymást. Lehetőleg Budapest vonzáskörzetéből írjatok 38 éves korig. Jelige: Egymásra találni 4-5/33.

– Sokáig tépelődtem, míg rászántam magam arra, hogy hosszas és hibávaló várakozás után hirdetés útján keressem meg azt, aki után úgy vágyom. Egy 60-as, 70-es, intelligens férfit, aki hitet és erőt adna, akire tudása és bölcsessége miatt

felnézhetnék, s egy fárasztó nap után ölébe hajthatnám fejem, aki tudna szeretni egy 30-as gerontofilt. Évekkel ezelőtt elvesztettem társam, s hiába van meg mindennem: állás, diploma, lakás stb., mégis céltalan vagyok, mert valaki hiányzik az életemből. Ha te nem, de van egy olyan ismerősöd, aki kíváncsi maimnak vélhetően megfelel, mutasd meg neki a hirdetést, hátha válaszol. Jelige: Sentiments closed in bottle 4-5/36.

– 33 éves, 167/67 vagyok. Keresem társam 45 éves korig, aki bajszos, ápolt külsejű. Nincsenek túlzott igényeim csak megértő és megbízható légy. A többi majd kialakul csak te is akard. Telefonszámot és fényképet megköszönöm. Jelige: Valaki kell nekem is 4-5/37.

– Jóképű és/vagy jótestű fiatal, akár diák barátot keres nem felszínes, de nem is elkötelező kapcsolatra, néhány tekintetben az átlagosnál előnyösebb tulajdonságú, 1963-as, jóakarátú fiú. Légy nyitott, toleráns és szintén kedveld a pornóvideózást, maszturbálást, pettinget, biztonságos szexet. Lakás megoldott. Telefonszám célszerű lenne, bár én megfelelő válasz esetén majd mindenképpen adok, bízatsz bennem. Együtt egymásért, együtt erővel. Cím: 1751 Budapest, Pf. 112.

– Ha egy vidám, kedves, szeretetre igényes fiú vagy, máris írhatok. Szeretem a természetet, a kirándulást, a kerékpárt. Ha lehet, ne dohá-

nyozzál. Egy életre gondoltam. És te? Jelige: Édes csók 4-5/39.

– 22 éves, helyes srác vagyok. Szívesen járok színházba, moziba, kirándulni. Van egy 25 éves, helyes, sportos barátom, akivel mindenben megértjük egymást. Amikor csak tehetjük, mindig együtt vagyunk, s nagyszerű programokat szervezünk. Vidámak vagyunk, s egyben igényesek is. Keresünk olyan fiút vagy párt, akivel a szabadidőnket kellemesen el tudjuk tölteni. Mi nem csak szexpartnert keresünk, hanem barátot, barátokat. Nem futóka-land, amire vágyunk, de csak fiatal fiúkat vagy párt keresünk, maximum 25 éves korig. Cím: 1399 Budapest, Pf. 701/1294.

– Szia! Ha 18 év körüli, de fiatalabbnak látszó, vidám, tapasztalatlan, kisse lányos fiú vagy, ha mindenről el lehet beszélgetni, nem vágysz feltétlenül nagy társaságra és nem gondolod, hogy egy kapcsolatban a testi érintkezés mindenek felett áll, kérlek írd meg. 21 éves, 175 cm magas, barna hajjú budapesti fiú vagyok és remélem, benned megtalálom rég keresett társam. Jelige: Rózsaszín párdúc 4-5/40.

– Izmos mellű férfiasan érzéki csecsbimbójú fiút (35 alatt) pornóvideózás közben, jó adottságokkal kielégítenék. Nem ártalmas potencianövelő, izomfejlesztő praktikák. Kívánságra hasonlóan megfelelő barátom is beszállna. Esetleges fényképet visszajuttatom, telefonszámot viszonzok. Jelige: Élévation 4-2/34.

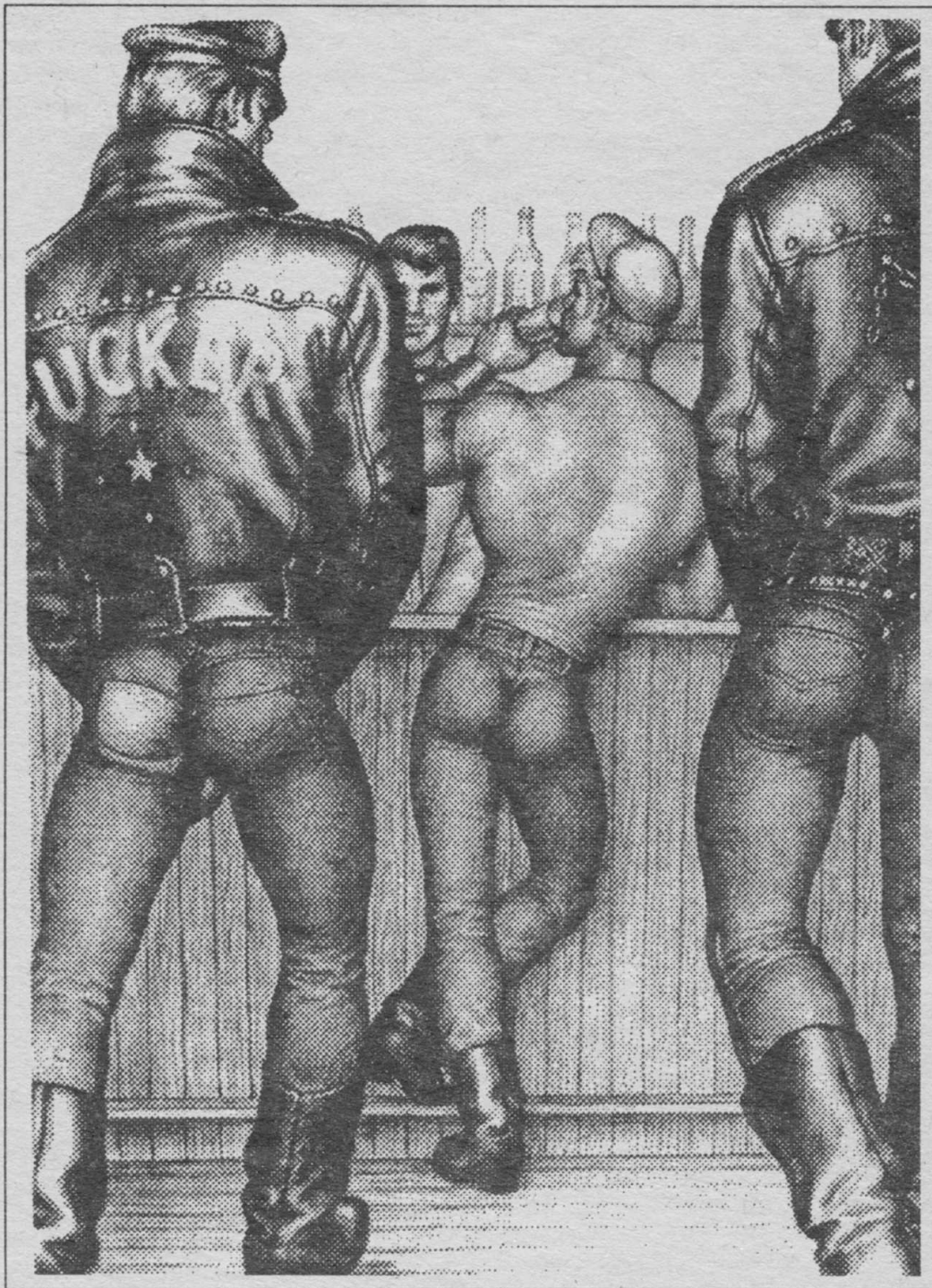
– 39/172/60, átlagos, nem ivó, nem dohányzó házasság vagyok (egy gyerek útban van), de a vágyaim férfiakhoz húznak. A kapcsolat, az érintés fontosabb a szexnél. Művészeti területen szakértőként dolgozom. Segítség, hogy felnőttként ne legyek olyan magányos, mint fiatal koromban. Jelige: Párhuzamosok 4-5/44.

– Középkorú, fekete, arányos férfi nem kövér, nem nőies, megbízható, kiegyensúlyozott barátot keres 40 éves korig. Jelige: Viscum 4-5/50.

– 29 éves, 186 cm magas, vékony testalkatú, ápolt, kellemes megjelenésű, diplomás fiú hosszútávú kapcsolat reményében keresi barátját Budapesten. Jelige: Illico 4-5/53.

– 23 éves, arányos alkatú, nagyjából jóképű, diplomás fickó keresi barátját 20-26 éves korig. Elsősorban egyetemista, értelmiségi fiatal emberek levelét várom. Szeretném, ha leendő társam monogám lenne, férfias megjelenésű és legalább viszonylag kiegyensúlyozott természetű. Jelige: Sc. Macedonianum 4-5/56.

– 32 éves, szőke, őszszel végleg hazaköltöző srác vagyok. Keresem azt a 20-30 év közötti srácot, akivel kölcsönös szimpátia esetén komolyabb kapcsolat is kialakítható lenne. Őszinteség, figyelmeség, diszkréció amit elvárnék és nyújtani is tudnék. Fényképes választokat várok, amelyet a saját fotómmal viszon-

zok. Nőies, anyagias srácok postafiókkal, kínáljanak. Jelige: Valóság 4-5/60 (50 Ft).

– 49/172/83, szőke, arányos, ápolt, függetlenül élő budapesti, józan életvitelű, passzív férfi vagyok. Szeretném megtalálni kifejezetten nagy mérettel rendelkező, csúnya, nagydarab, markáns, férfias, a monogám társkapcsolatot nem illúzióknak tekintő, a szexben

aktív, józan, korrekt barátomat. Jelige: Van ilyen? 4-5/62.

– Felsőfokú végzettségű, huszoneves, arányos, egészséges budapesti fiú formás, 18-as szerzőszámán, óhajai alapján kézimunkázhatok. Azért lelki töltettel is bírok. Tudom, hogy bizarr a szöveg, de talán így válaszolnak néhányan. Fiatalabbak (35 alatt) jelentkezését várom. La-

kás, videó jó ha van, telefon célszerű, bár ezekkel én is rendelkezem. Jelige: Matador 4-2/35.

Vidéki társkeresők

(postaköltség: 19 Ft)

– Tatabányáról egy középkorú, 164/75/40 fiatalember – ki két gyermekét

egyedül neveli – keresi barátját, kivel a kapcsolatot a barátságon, lelki szimpátián és egymás tiszteletben tartásán múlik. Jóindulatúak írjanak. Kölcsonös szeretetet szeretnék. Jelige: Várni rád 4-5/61.

– 40 éves Békés megyei értelmiségi férfi tartós kapcsolat kiépítésére ismerőst keres. A benső értékeket illetően igényes vagyok, tehát alkalmi kapcsolatok nem érdekelnek, azokat nem is keresem. A külső nem domináns szempont. Jó volna, ha te is értelmiségi lennél, bár ez nem kizáró feltétel. A távolsági barátságoknak nem sok értelmét látom, így elsősorban Békés megyéből várok leveleket, de ha egymáshoz valók vagyunk, a távolság nem lesz akadály. Csak az írjon, aki egy szép kapcsolatot álmodik magának. Jelige: Csabi 4-5/2.

– Nagyon szeretem már most azt az embert, aki végigolvassa hirdetésemet! És különösen imádom azt, aki válaszol is. Én egy vidám jókedélyű srác vagyok. De a boldogságomhoz hiányzik valaki. Így 18 évesen tudom, mire lenne most szükségem. Egy kimondottan helyes, Pest környéki, 20-25 év közötti srácra, aki csinos, gusztyusos, az ágyban a passzív szerepet szereti. És, ha ez így összejönne, akkor boldogan lennék az életben a társa. És, ha lakásod megosztanád velem, maga lenne a menyország. Hogy te mit kapsz a szeretetemen kívül? Megsúgom! A 18 évemet, 180 cm-t, 70 kg-ot, barna haját, zöld sze-

met és tényleg szép fiút, aki szereti, ha játszanak rajta, miközben az egész életét vidáman tölti. Ha egy-két jellemző nem illik rád, akkor is válaszolj, hiszen bármikor történhetnek csodák. Minél hamarabb várom fényképes válaszod, megígérem honorálni fogom. Jelige: Írj minél hamarabb 4-5/7.

– 25/187/78, barna hajú, helyes vidéki egyetemista srác vagyok. Szeretnék barátságot kötni – amely értelmi, érzelmi és testi alapokon nyugszik – egy csinos, férfias és értelmes katonai főiskolás sráccal, vagy fiatal katonatiszttel. Jelige: Maior exercitus 4-5/9.

– 21 éves 177/78, helyes, érzéki, body buildinges vidéki srác keres olyan barátot 24 éves korig, aki Budapesten lakik és szívesen látná egy (vagy több) hétvégére. Elmenne vele az Angel bárba és más meleg helyekre. Nappal szeretkeznénk, éjjel szórakoznánk. Vidékiek is írjanak. Barátságokat boldoggá tenne. Cím: 4002 Debrecen 2, Pf. 278

– 44/168/68, kék szemű, erősen kopaszodó, szőrös testű, passzív férfi vagyok, de szeretetből és

örömszerzésből mindent szívesen csinállok. Sajnos monogám típusú vagyok és most sem kalandot, hanem őszintén megbízható társat keresek. Várom 170 cm-nél magasabb, szőrös, erős testalkatú, szép méretű szerszámú, nagyon aktív férfiak levelét, akiket nem csak a szex, hanem az életben minden, ami szép érdekel és őszintén szerető társam-barátom lenne az életben. Lakásom van és csak egyedül élek. Frekvenciált munkahelyen dolgozom. Csak őszinte érzésűek írjanak egy részletes bemutatkozó levéllel, címmel. Telefonos és postafiókos levelekre nem válaszolok! Fénykép előny, de nem feltétel. Jelige: Őszinte barátság 4-5/12.

– Várom a válaszukat azoknak a férfiaknak, amelyek szeretnének megismerkedni egy Tata-bányán egyedül, rendezett anyagi körülmények között, önálló, összkomfortos lakással rendelkező 44/167/67, kék szemű, őszes hajú passzív férfival és közös szimpátia esetén testi-lelki barátságot kötnének. Őszinteséget, becsületet, jó, férfias méretet és ha lehet bajszot és szőrös testet valamint nagyfokú aktivitást bírók leveleit várom. Mindenkinek válaszolok, hiszen mindent a

személyes találkozás dönt el. Jelige: Írjatok 4-5/13.

– Negyvenes éveinek elején járó diplomás férfi megismerkedne vékony testalkatú, érettségizett, passzív fiúval. Anyagi támogatást természetesen tartok. Csak fényképes levelekre válaszolok. Jelige: Miskolc 4-5/14.

– 29 éves, 182 magas, 77 kg, barna hajú és testű, sportos hévizi fiú vagyok. Nagyon kevés a szabadidőm, de ezt a keveset szeretném veled, egy szimpatikus, arányos testű fiúval (aki lehet nő is) eltölteni. Leveleket 20-30 km-es távolságból várok. Jelige: Csak egyet, de az igazit várom 4-5/15.

– 30 éves, 173 cm magas, barna hajú és szemű, aktívan sportoló, mások által csinosnak, jóképűnek mondott fiú keresi aktív barátját. Tartalmas és tartós kapcsolatra keresem a társam, akivel jóbán-rosszban együtt lehetek. A távolság nem akadály. Örülnék, ha szintén sportoló vagy sportos férfi írna 18-38 éves korig. Tetszik az olyan fiú, akinek ádámcsutkája van. Fotót megköszönök. Jelige: Őszinteség 4-5/16.

– A szentendrei HÉV-vonal mentén élő 23 éves fiú őszinte, intelligens, káros szenvedélyektől mentes, korban hozzá illő barátot keres max. 25 éves korig. Adj ésélyt a találkozásra, én várlak a HÉV-állomáson. Ne engedj, hogy a HÉV te nélkülüled érkezzen hozzám. Remélem megértő barát

fog válaszolni. Jelige: Szentendrei HÉV 4-5/17.

– Még mindig keresem komoly férfi-barátomat. Semmi más csak jó megjelenés! 23 éves, környezete szerint jóképű, jómegjelenésű, 176 cm magas fiú. Jelige: Dunántúl-Budapest 4-5/19.

– Jóképűnek mondott egyetemista srác (179/72) keresi hosszútávra életvidám, szexis barátját. Fénykép előny! Jelige: City boy 4-5/22.

– 30/177/68, arányosan jó alakú, ápolt, tiszta, intelligens kezdő fiú keresi fiatalabb, szintén ápolt, tiszta, intelligens, csupasz testű fiúk barátságát. Nem kell, hogy gyönyörű legyél csak megértő légy a másikkal szemben. Egy dél-alföldi vidám kedvű, utazni nagyon szerető, saját lakással rendelkező fiú várja jelentkezéseket. Kalandorok ne írjanak! Jelige: Kezdő 4-5/23.

– Huszonéves, barna hajú, igényes fiú keresi barátját korhatár nélkül, aki bevezetné őt az effajta szexuális életbe. Nem csak komoly és hosszútávú kapcsolatra gondolok. Jelige: Bács megyei fiú 4-5/24.

– 28/180/75, barna, jó megjelenésű, intelligens, igényes, egészséges srác keresi barátját, aki hasonló adottságokkal rendelkezik és elsősorban hosszútávú kapcsolatra vágyik. Nemdohányzók és egészséges életvitelűek előnyben! Korhatár 18-30 év. Jelige: Győrtől Budapestig 4-5/35.

HAPPY BOYS GAY TÁRSKERESŐ!

TÁRSKÖZVETÍTÉS – SZEXPARTNER KÖZVETÍTÉS
KIZÁRÓLAG MELEG, ILLETVE BISZEX FIÚK RÉSZÉRE!
MI CSAK FIÚK KÖZVETÍTÉSÉVEL FOGLALKOZUNK!
GARANTÁLT CÍMKÖZVETÍTÉS, MAXIMÁLIS DISZKRÉCIÓ.
KÉRÉSRE TITKOS CÍMKEZELÉS: VÁLASZBORÍTÉKBAN
MEGKÜLDJÜK DÍJTALAN TÁJÉKOZTATÓNKAT,
JELENTKEZÉSI LAPPAL EGYÜTT.

CÍM: HAPPY BOYS 1462 Budapest Pf. 537

(A diszkrétció érdekében a levelek H.B. címmel is küldhetők a postafiókcím és irányítószám megadásával.)

– Szeretnék megismerkedni mindenkivel, aki hű társam lenni! 44/168/68/18x5, szőrös testű, nem ismert, kék szemű passzív vagyok. Minden őszintén társat kereső levélre válaszolok. Lakásomon a megadott időben találkozhatunk, hiszen nem kurvának szeretnék jelentkezni! Jelige: Öröm 4-5/38.

– Keresek egy sportos testbe csomagolt értelmes, rendes, huszoneves srácot. Egy ugyanilyet kapsz cserébe. Távolság nem számít, írhat szívesen. Jelige: Soprontours 4-5/41.

– 25 éves siófoki fiú sötétbarna hajjal, kék szemmel keresi korban hozzá illő Siófok környéki barátját. Jelige: Parti sétá 4-5/42.

– 23 éves 180/60, mások által is jóképű, barna hajú, szemű, káros szenvedélyektől mentes fiú keresi barátját max. 27 éves korig. Légy őszinte, kedves, káros szenvedélyektől mentes, művelt és vidám. Kérlek mindenben légy nagyon pontos. budapesti I., II., III., V., VI., VII., kerületi, valamint szentendrei fiúk levelét várom. Jelige: Adj esélyt a találkozáshoz 4-5/43.

– Hol vagytok srácok, kik barátra vágytok? Keresem annak a huszonvalahány éves fiúnak a barátságát, aki el tudja fogadni egy 46/170/71, jómegjelenésű férfinak a szerető társaságát. Jelige: Fiút akarok 4-5/45.

– Találjunk már egymásra! Nem hiszem,

hogyan jó ez a macska-egér játék. Keresem azt a fiatal, jóképű fiút, aki hosszabb távra is barátja lenne egy jómegjelenésű 46/170/71 férfinak. Jelige: Veszprém 4-5/46.

– Helló, te jóképű, szőrös mellű cigány srác! Jelenkez, ha elfogadsz barátnak egy 46/170/71, szőke jó megjelenésű elegáns urat. Legyél huszonvalahány éves. Jelige: Bakonyi randevű 4-5/47.

– Színesbőrű srácot keresek! Legyél klassz, jóképű, arányos testalkatú és miénk a világ. Én 46/170/71, szőke jó megjelenésű, igényes fiú vagyok. Ha hiszel a csodában, most megtapasztalhatod. Jelige: Tavasz a Balaton partján 4-5/48.

– 174/58/24, vidéki egyetemista vagyok. Szeretem a természetet, az életet, a fiúkat... Olyan srác barátságát keresem, aki hozzám hasonló testalkatú, kamaszos arcú, értelmes és még nincs 25 éves. Remélem te is a hosszútávú kapcsolatban látsz fantáziát és nem vedted meg a mély érzelmeidet és a szerelmet sem. Fővárosiak levelét is várom, szívesen utazom, ha van kiért. Jelige: Utazunk együtt a nyáron 4-5/51.

– A szépség relatív fogalom, kölcsönös szimpátia a lényeg. Ha úgy érzed, hogy egy 34 éves, 185 cm magas, bajszos, erős testalkatú fiút kedvelni tudnál vagy barátja szeretnél lenni és nem vagy több 40-nél és aktív szerepet szereted, akkor írd. Cím: 5430, Pf:12.

– Tizenéves, arányos testalkatú, jóképű fiú keresi nagyvonalú anyagi támogatóját Budapestről, 45 évesig. Jelige: East 17, 4-5/57.

– 40 év feletti, nagyon aktív férfiak leveleit várom. Én hasonló korú, lakással rendelkező, szőrös testű, széles látókörű, monogám típusú, 167/67/18x6, passzív férfi vagyok. Részletes levelet várok. Jelige: Örömteli várakozás 4-5/58.

– 33 éves értelmiségi fiú szeretne megismerkedni fiatalabb vagy azonos korú fiúval. Zala, Vas és Baranya megyei fiúk jelentkezését várom elsősorban. Telefon, autó van. Minden levélre válaszolok. Jelige: Zalai 4-5/59.

– 26 éves vagyok, 175 cm magas, 78 kg súlyú, szőke hajú és kék szemű. Nekem nincs külön kívánságom a másik személy iránt, csak annyi, hogy legyen megérett a másik személy felé és ne legyen 30 évesnél több. Fényképet nem kérek, a személyes találkozó a mérvadó. Jelige: Vidékieknek nehezebb 4-5/63.

Vegyes

– Bel-Budán, a Széna tér szomszédságában, Margit körúti, liftes házban lévő, II. emeleti, három különbejáratú szobás, erkélyes, gázfűtéses, teljesen felújított, kitűnő beosztású, orvosi rendelőnek, irodának is kiváló, 93 négyzetméteres öröklakásomat igényes vevőnek eladnám, vagy elcserélném kisebb, 60 négyzetméter körüli, szintén telefonos, kétszobás, jó helyen lévő lakás-

ra és reális értékkülönbségre. Érdekel két kisebb lakás cseréje is. Telefonszámos vagy postacímet közlő ajánlatokat kérek. Jelige: Elegáns budai lakás 4-4/33 (11 Ft).

– Ötvenes, diplomás, nyugdíjas férfi keres egy hozzáillő vagy fiatalabb aktív barátot, akivel eltartási szerződés köthetne. Az őszinteség fontos, a szex nem mindenáron, csak, ha jólesik. Jelige: Naplemente előtt 4-5/5 (11 Ft).

– Független, jómódorú, 40-60 év közötti, nem túl igényes, leszázalékolt vagy nyugdíjas, életvidám meleg férfinak Tokaj-hegyalján szép környezetben, régi tipp-topp parasztházban komfort nélküli, külön bejáratú szoba-konyha hosszabb időre kiadó. 27 éves srác vagyok. Elvárásaim nincsenek. Szimpátia esetén jó barátság kialakulhat. Cím: 3916 Bodrogkeresztúr, Pf.9.

– 18 éves, magas, vékony, jómegjelenésű srác várja kifejezetten jómódorú férfiak jelentkezését Budapestről és vidékről egyaránt. Anyagi támogatásod ellenében boldoggá teszek. Minden kívánságod teljesülhet. Cím: 1399 Budapest, Pf. 701/698.

– Olyan korrekt urak segítségét kérem, akik egy 30 éves aktív (jelenleg aszisztens) fiút jó fizetésű munkához juttatnának. Előre is köszönöm. Cím: HM/100 „Pep” jeligére, Levélpresse, 1365 Budapest, Pf. 714.

– 28 és 18 éves fiúk keresnek közös videózás-hoz szexpartnert. Önálló lakás van. Ha esetleg fénykép van, küld el, de nem muszáj. Ha nincs szállásod, biztosítunk. A jókedvről mi ketten gondoskodunk. Jelige: Parabola 4-5/11 (11 Ft).

– Pesten tanuló vagy dolgozó vidéki meleg srác részére ágy kiadó Budapest III. kerületében, a metró közelében. Májustól elfoglalható. Árban megegyezünk. Jelige: Ágybérlet 4-5/18 (11 Ft).

– Külföldi vagy belföldi melegeknek kiadó jó helyen, a Batthány téren 40 négyzetméteres, telefonos, modern, szép lakás hosszú időre, ha lehet bebútorozva. Jelige: Jó barátság 4-5/20 (11 Ft).

– K Zsolt Szegedről! Várja leveled vagy jelentkezésedet Budapestről Gyimesi. A februári randi nem jött össze. Jelentkezz levélben vagy személyesen. Címem: 1300 Budapest 3, postán maradó.

– Helló fiúk! Aki kedvet érez kizárólag fiú bulihoz, s aki a feltételekben ma-

gára ismer (egész alakos, lehetőleg fürdőnadrágos fotóval – ez feltétel), jelentkezzen. Bi beállítottságú vagy férfias külsejű homo fiúk jelentkezzenek, maximum 30 éves korig. A higiénia, diszkréció és AIDS-mentesség feltétel! Izmos, sportos alkat légy, szeresd a biztonságos szexet. Kövérség, szakáll, bajusz kizárt. Írd meg milyen jegyben születted, s ha van telefon-elérhetőség, azt is. A fotót természetesen visszaküldöm. Vidékiek is írjanak. Cím: D.A.P. 1426 Budapest, Pf. 64.

– Keresem azt a srácot, aki április 3-án (vasárnap) a Keleti pu.-ról 22 óra 40-kor induló vonattal utazott Tatabányáig. Fekete bőrkabát, kék farmernadrág volt rajta és kékszínű sporttáska volt nála. Én a szomszéd ülésen ültem (előtte) és sárga pulcsi, illetve zöld farmernadrág volt rajtam. Kérek, ha eljut hozzád ez az üzenetem, jelentkezz! Nagyon szeretnék veled megismerkedni! Jelige: Kis herceg Tatabánya 4-5/34 (19 Ft).

– Egy 37 éves, magas, barna, szemüveges srác keresi szegedi egyete-

mista vagy főiskolás fiubarátját, aki elsősorban nem anyagiakért segítené őt a német nyelv elsajátításában, kezdő szinttől indulva. A kapcsolatban diszkréció lényeges. Jelige: Németül 4-5/49.

– Albérlőtársat keresek (nem csak lakásbérlésre). Székesfehérvári, Budapesten dolgozó, 19 éves fiú vagyok, a magasságom 183 cm, a súlyom 64 kg. Szeretek zenét hallgatni, színházba, moziba járni, túrázni, kerékpározni. Nem szeretem a Diszkókat és a túl nagy tömeget. Keresek olyan 18-25 év közötti, szintén vidéki, Budapesten tanuló vagy dolgozó srácot (srácokat), akivel (akkikkel) lakást tudnék bérelni hosszú távra. Kérésem: meleg legyél, szeresd a szexet, a hosszú beszélgetéseket és ne légy kövér. Aki komolyan gondolja és szívesen beköltözne velem és még egy vagy két hasonló beállítottságú sráccal egy lakásba, az írjon! Írjál magadról néhány sort. Minden levélre válaszolok és személyes találkozást ajánlok fel. Nem kell feltétlenül vidékinek lenned, lehetsz budapesti is. Várom leveleiteket. Tom. Cím: 1461 Budapest, Pf. 40.

– Megismerkednék 50 év feletti, elfoglaltság vagy más ok miatt, háztartását ellátni nem tudó független, saját lakással rendelkező férfival, férfipárral. Vállalnám, hogy – csakis női ruhába átöltözve – háztartását színvonalasan ellátom, nagy gyakorlattal, megegyezéses alapon. Otthagyas nem szükséges, csak

egy átöltöző helyiség kell. Kimondottan csakis homoszexuális urak írjanak (orvos, tanár, üzletember, ügyvéd). Csak telefonszámos leveleket várok. Jelige: Csendes élet 4-5/52 (11 Ft).

– Jólfizető munkát keresek Budapesten, szállással vagy a nélkül sürgősen. Meleg szállás külön is érdekel. 34 éves, erős testalkatú, 185 cm magas, bajuszos vagyok. Minden ajánlatra válaszolok. Jelige: Vidéki vagyok 4-5/55 (19 Ft).

Külföld

– Dutch man, 40 years, 1,78 m, middle blond, no beard/moustasche, romantic, very honest, good job in tourism, is looking for an Hungarian man 25-35 years, prefer body builder/musclen (I am not) a lot of bresthair, who is the same as me, also honest, romantic, no beard etc. First letters + photo english or german speaking. I work in tourism so visiting possible. If you don't mind my age and perhaps you have the same ideas please write. Only letters with picture reply will follow. Cím: Gert I. Staal, Leerdamhof 456, 1108 CM, Amsterdam Z.O., Holland.

– French man of 32 years, 1,70 m, 60 kg, blue eyes, brown hair, I should like to have sincere friends in Hungary. My interests: travel, sport, cinema, litterature... and love. Photo appreciated. Reply assured. Languages: French, English. Cím: N Gerard Boutet, 10 avenue Rubillard, 72000 Le Mans, France.

TÖRZSVÁSÁRLÓI IGAZOLVÁNY

Nem rendelkezel még a TINI STÚDIO törzsvásárlói igazolványával? Kérésedre a STÚDIO díjtalanul megküldi a nyomtatványt. Milyen előnyöket jelent, ha rendelkezel a TINI STÚDIO törzsvásárlói igazolványával? – A TINI STÚDIO régebbi és legújabb filmjeit is 10 % engedménnyel megvásárolhatod.

– A TINI STÚDIO évente 3-4 alkalommal rendkívüli vásárt szervez, ahol külföldi szexvideokazetták, homoszex magazinok, és egyéb szexuális áruk kerülnek értékesítésre, rendkívül alacsony áron (10-60% árkedvezmény).

– A TINI STÚDIO HOMO premier filmjeiről elsőként szerezhetsz tudomást.

– Egyéb – a TINI STÚDIOVAL szerződéses kapcsolatban álló cégek kedvezményes akcióit is élvezheted.

MINDEZ INGYENES! Nem kell mást tenned, csak a TINI STÚDIO törzsvásárlói igazolványát megkérned a STÚDIO 1243 Budapest Pf. 700 címén.

Connection

Bt. Csomagküldő Szolgáltatás ajánlatai:
Megrendelhető: 1399 Budapest, Pf. 701/1027

SPARTACUS 94/95

ÚTIKALAUZ MELEGEKNEK

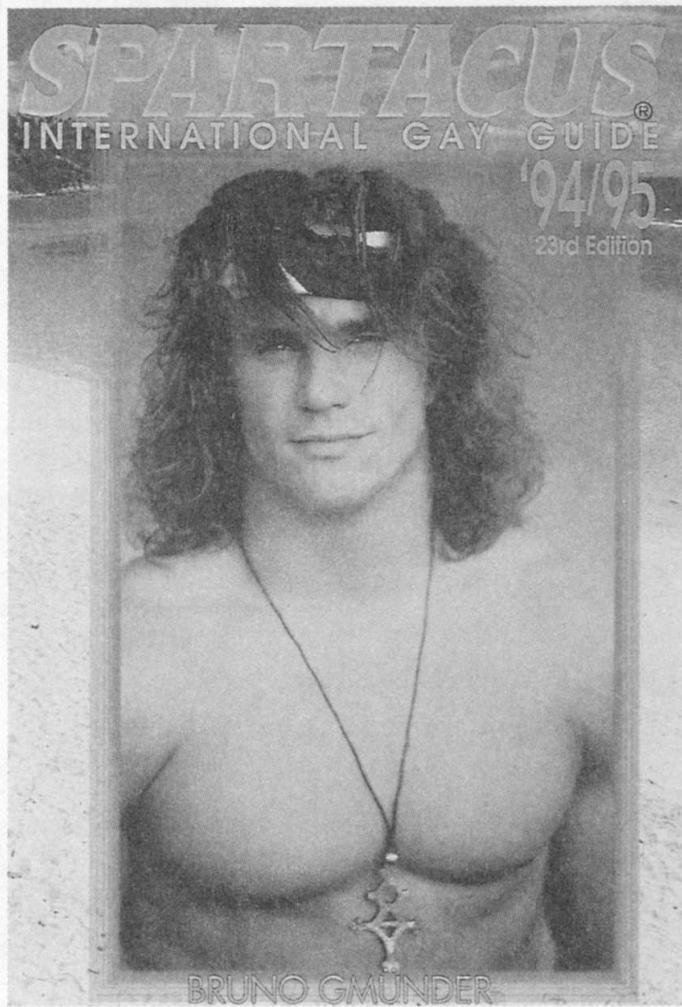
Öt nyelven írt, az öt világrész országainak minden meleg szempontból érdekes városával.

21000 cím – bárók, diszkók, szaunák, strich placcok, szállodák, motelek – várostérképek, információs telefonszámok, több mint 1050 oldalon.

Ez az az ÚTIKÖNYV, amit
TE SEM NÉLKÜLÖZHETSZ!

Kedvezményes ár: 45 DM helyett
csak 2300 Ft + postaköltség.

Megrendelhető: Connection Bt. 1399
Bp. Pf. 701/1027. Szállítás azonnal.

VAD DOLGOK

címmel rendezték meg idén márciusban Londonban a nyolcadik angol Lesbikus és Meleg Fesztivált. A két hetes eseménysorozat a londoni Nemzeti Filmszínházban (National Film Theatre) zajlott.

A fesztivált Rose Troche fekete-fehér vígjátéka, a Go Fish nyitotta. Levetítették Sandra Bernhard Confessions of a Pretty Lady (Egy csinos hölgy vallomásai) c. filmjét, amelyet a BBC korábban, a botránytól tartva nem mert műsorára tűzni.

Több színesbőrű alkotó is lehetőséget kapott a bemutatkozásra egy 4

részből álló sorozat keretében, a Colours of Love (A szerelem színei) gyűjtőcím alatt. Az új hullámot John Greyson és Gregg Araki képviselte.

A régebbi alkotások között mutatták be a Stonewall Selectionst, mely Derek Jarman és Donna Deitch készített tisztelegve a 25 évvel ezelőtti Stonewall felkelés emléke előtt.

EXKLUSIV FOR MEN

BOY=ESCORT=SERVICE

Tel.: (10-18) 269-43-66

Hétfőtől péntekig 10-18 óra között

Várjuk munkatársak jelentkezését.

Feltétel:

német vagy angol nyelvtudás

APOLLÓ VIDEO SHOP

Új szexcentrum nyílt Budapesten!

Videofilmek adás-vétele, kölcsönzése.

Újságok, izgatószerke, eszközök széles választéka.
A videoszobában színvonalas szexfilmek vetítése.

Az előre kifüggesztett programokból biztos megtalálod a számodra megfelelő műsort.

Vetítésre kerülnek majd az

APOLLÓ, ADONIS, GAMBING sorozatok
és Jean Daniel Cadinot alkotásai.

Péntekenként, nyitástól zárásig meleg filmekből non-stop vetítés.

GYERE EL TE IS!

Teréz krt. 3. félemelet 1. (a bejáratnál jobbra)
NYITVA HÉTKÖZNAP 10-18 óráig

PESTI MELEG MŰSOR

Május

**Budapesti Kamaraszínház
a Károly Körúton**

(VII. Asbóth u. 20.)

5., csütörtök: II. Edward angol király

10., kedd: II. Edward angol király

Fővárosi Operett Színház

(VI., Nagymező u. 17.)

6., péntek: Órült nők ketrece

7., szombat: Órült nők ketrece

8., vasárnap: Órült nők ketrece

Komédium

(V., Tüköry u. 5.)

3., kedd: A kurvapecér (este 8)

10., kedd: A kurvapecér (este 8)

18., szerda: A kurvapecér (este 8)

25., szerda: A kurvapecér (este 8)

30., hétfő: A kurvapecér (este 8)

**Közép-Európa Táncszínház,
a Várszínházban**

(I. Színház u. 1-3.)

17., kedd: Tánc-esetek

Pesti Színház

(V. Váci u. 9.)

6., péntek: Bolond szél

9., hétfő: Bolond szél

12., csütörtök: Bolond szél

14., szombat: Bolond szél

19., csütörtök: Bolond szél

20., péntek: Bolond szél

30., hétfő: Bolond szél

Vígyszínház-Sátor

(A Nyugati pályaudvar
mellett)

10., kedd: Angyalok Amerikában

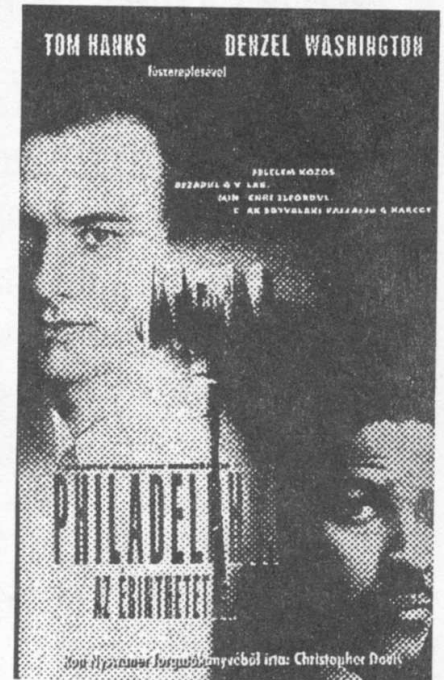
*****

PHILADELPHIA

Szinte a filmmel egy időben jelent meg az Intercom kiadásában könyv alakban is a *Philadelphia*. Ron Nyswaner forgatókönyvéből Christopher Davis írta a regényt és Tóth Tamás fordította magyarra.

A könyv irodalmi értékével kapcsolatban felmerülhetnek az olvasóban kételyek. A frenetikus színészi játék és beleérező rendezés hiányában a történet néhol túlságosan szentimentális, már-már a giccs határát súrolja. Mégsem teljesen érdektelen olvasmány, ha másért nem is, hát a moziemlékek felelevenítéséhez nyújtandó segítsége miatt.

A 254 oldalas regény ára: 269 Ft.

Férfi sztriptíz

Öt angol fiú. Fiatalok, izmosak és roppant erotikusak. Kicsit a Chippendales csapatra emlékeztetnek, bár nem énekelnek, nem is nagyon táncolnak, de annál izgalmasabban vetkőznek. Ők is megörjítik a női közönséget, de ezt tennék a meleg férfiakkal is, ha beengednék őket az előadásaikra.

Most, legalábbis kazettáról a magyar közönség is élvezheti produkcióikat. Lehet, hogy több helyen árusítják, mi a Kálvin téri üzletház földszinti kazettaboltjában találkoztunk vele.

Ára: 1390 Ft.

Faludy György

Faludy György előadást tart az ELTE jogi karának központi épületében. A költő az Egyetemi Meleg Kör meghívásának tesz eleget ezzel a látogatással. Az egy-másfél órára tervezett program kötetlen beszélgetéssel fejeződik be.

Minden érdeklődőt szeretettel várnak a rendezők. Belépő a hely-

színen váltható, ötven forintba kerül. Az esetleges időpontváltozást a Magyar Narancs közölni fogja.

A program pontos helyszíne: Budapest V., Egyetem tér 1-3., ELTE jogi kar központi épület, VI. terem. Tervezett időpont: május 27., péntek 18 óra.

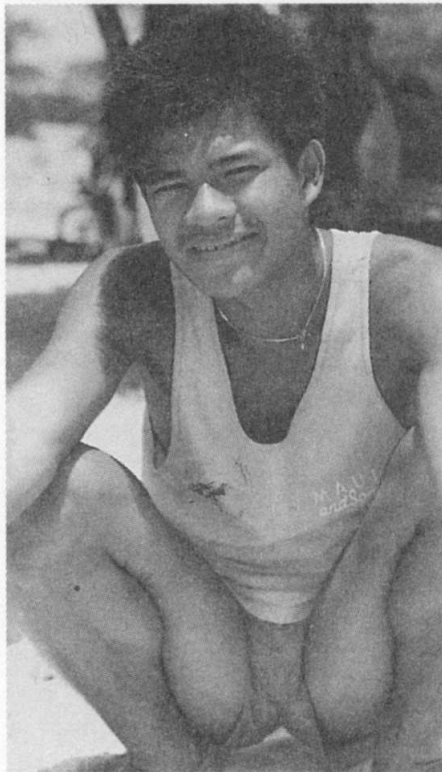
Buddha áldásával

Egy középkorú férfi a mögöttem lévő asztalnál elmélyült telefonbeszélgetést folytat. Ebben nem lenne semmi különös, még akkor sem, ha egy étteremben vagyunk. Csakhogy a hívott fél mindössze néhány méterrel odébb, egy másik asztalnál foglal helyet. Bangkok rafinált meleg találkahelyeinek egyikében tartózkodunk, a Telephone vendéglőben, a Patpong, a bangkoki szexipar negyedében, a Silom Road 4. számú mellékutcájában, a meleg lokálok egyik központjában.

Az étterem minden asztalán, s a bárpult minden ülésénél telefonkészülék található, jól látható, kétjegyű számmal. A trükköt a tulajdonos azért találta ki, hogy megkönnyítse az ismerkedést a félénkebbek számára. Kevesebb bátorság kell a kagyló fel-emeléséhez, s könnyebb elviselni a visszautasítást is, ha az kábelen keresztül történik...

A telefonos étterem egyik kedvenc helyem volt a thaiföldi fővárosban, ahol a Spartacus meleg útikalauz 200 homo-lokált említ. Bangkoki ismerőseim csak néhány tucatról tudnak, de lehet, hogy pusztán fizikai képtelenség mindet végigjárni. A Telephoneban azonban nem elsősorban a készülék miatt éreztem jól magamat, hanem a hely szelleme, kulturáltsága, a rendkívül barátságos és jóképű személyzet, az igényes berendezés és nem utolsósorban jó – és a minőséghez képest meglepően olcsó – konyhája miatt is.

A telefonos étteremben kitűnően készítik kedvenc thai fogásomat, az angolul megtévesztően csak kókuszlevesnek nevezett sűrű egytálélt, amely nem más, mint kókusztejben főtt csirkemellszeletek (irdatlan mennyiségben), sok egzotikus zöldségfélével és külön feltálatalt rizzzel. A vendéglőben csak enyhén csípősre készítik, tekintettel a nagyrészt külföldi vendégre. E hatalmas adag étel, amely több mint elég egy jóllakáshoz, alkoholmentes itallal együtt nem kerül többé 300 forintnál. Az étteremnek van galériája és terasza is.

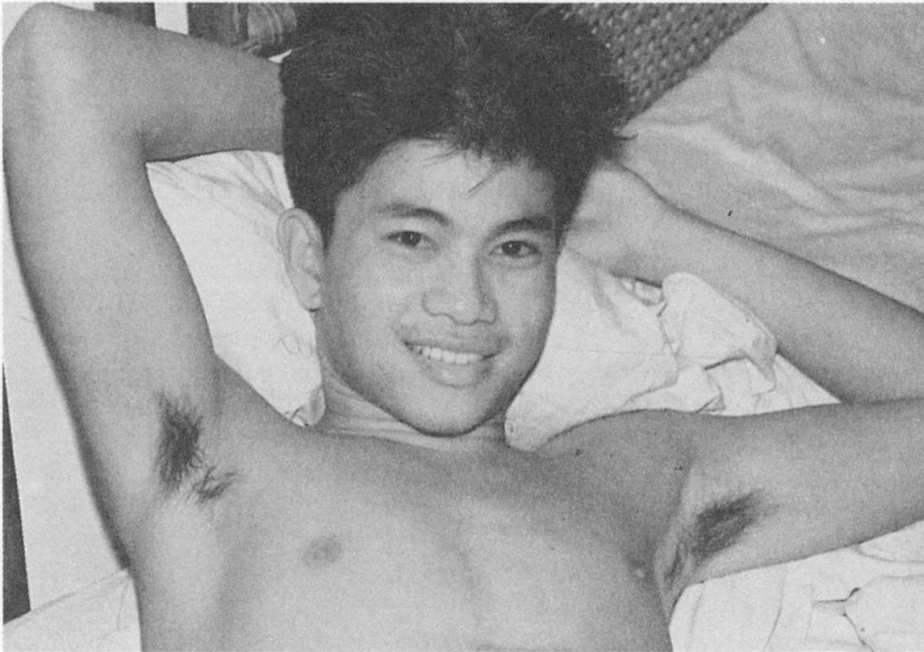
A Telephone azért is jó, mert azon kevés helyek egyike, ahol esetleg anyagi érdek nélkül találsz partnert. A thai főváros tipikus meleg lokálja az úgynevezett go-go bár, ahol kizárólag a pénz beszél. E bárók válogatottan szép fiúkat alkalmaznak, akik többnyire egy keskeny ágyékkötőben – vagy anélkül – kelletik magukat a színpadon. Bugyjukon jól láthatóan egy számot viselnek, s a vendégek, akik igen nagy hányadban fehérbőrűek, e szám alapján rendelnek a pincértől. A fiúk többnyire maguk is bátorítják a kapcsolat létrejöttét.

Egy-egy bárban több tucatnyi konzumfiú is dolgozik. Ha valaki megtetszik, szólsz a pincérnek, s pillanatokon belül melletted terem szíved választottja egy kis társalgás céljából. Egy ilyen „odaülés” mindössze egy ital árába kerül, ami 350 és 500 forint között mozog. Úgy láttam, hogy ebben az árban némi „gyengédség” is bennefoglaltatik. Ha többet akarsz, annak sincs semmi akadálya, a fiút akár egész éjszakára magaddal viheted. A „személyzet” távozása azonban anyagi kárt jelent a lokál számára, így azt meg kell téríteni. Az úgyneve-

zett „elviteli díj” 6-800 Ft körül mozog. A fiú szolgálataiért fizetett ár egyéni megállapodás kérdése.

E go-go bárokban nem kell belépődíjat fizetni, de persze potyázni sem lehet. Kötelező a fogyasztás, de az italt addig szürcsölheted, amíg akarod. A néhány száz forintos italárak egyébként sem magasak, tekintve, hogy műsort is kapsz mellé, néha nem is akármilyet! Bangkokban ezen a téren az egyik csúcsot a Twilight nevű bár jelenti, ahol éjfélkor „fucking show” csigázza a végsőkig a kedélyeket. Egy szombat estén keveredtem oda, 9 óra tájban. (A 150 baht /600 Ft/ belépődíj, pardon italár valószínűleg szintén a csúcsot jelenti a maga kategóriájában.) Mivel korán érkeztünk, közvetlenül a bárpult előtt kaptunk helyet, s egész éjfélig egyetlen narancslevet szopogattunk a mindenre kíváncsi Agnes, a francia ápolónő társaságában. „Erekciós nap” lévén, tilos volt alkoholt felszolgálni, nehogy a vendégek kivetkőzzenek önmagukból.

E korai időben még csupán egy falevélnyi tangában vonult a színpadra négyes-ötös csoportokban egymást váltva a bár személyzete, hogy megmutassa bájait, de később bizonyára nagyon melegük lett, mert utolsó ruhadarabjaiktól is megszabadultak, sorszámukat egy karkötőn viselve. A ruhátlanság gátlásoldó hatására a go-go boyok némelyike minden önuralmát elveszítve már a közönség sorai között féktelen maszturbálásba kezdett, s ezt a színpadon sem hagyta abba. Kőkeményre merevedett füttyivel vonultak a színpadra, bár néhányan bugyjukat fügefalevélként használva eltakarták a lényegét. (Őszintén szólva az volt az ézésem, hogy a „fügefalevél” nem annyira az izgalmi állapot, hanem inkább annak hiánya elfedésére szolgált. A „legkeményebb” fickók nagyon is büszkén tették közszemlére férfiasságukat...) Egy-egy színpadra vonulás közt a fiúk elvegyültek a közönség között, egyesek folytatták a maszturbálást vagy elkezdték simogatni a vendégeket, az egyik nekilá-

tott masszírozni a vállamat. Agnest eleinte nőimitátornak nézték és fogdosni kezdték a mellét, de amikor kiderült, hogy igazi nő, békén hagyták.

Meglepve láttam, hogy a közönség nem külföldiekből, hanem majdnem kizárólag helyiekből állt, sőt még két lányt is észrevettem a nézők között. Bangkoki ismerőseim szerint nem transzvesztiták voltak, hanem jómódú helybéli lányok, akik megengedhetik maguknak, hogy fiút vásároljanak. Mögöttem nemsokára egy kissé ragyás képű, félénk thai fiú foglalt helyet, aki szemlesütve tűrte, hogy egyszerre három felől kezdjek simogatni. Végül a három fiú közül a legszebbet választotta. A kempingnadrágos go-go boy egész este az ölében ült, s már-már úgy tűnt, mintha több fűzné össze őket merő üzleti érdeknél.

A go-go boyok kedvgerjesztő felvoulása után néhány nőimitátor vette birtokba a színpadot, hogy halovány playbackes produkciójukkal előkészítsék az est fénypontját, a várva várt „fucking-show”-t, a színpadon előadott anális közönsülést. Az apró, sötétbe borult pódiumra két fiúpár pattant fel. A párok aktív tagjai lázas kézimunkával felállították füttyjüket és felhelyezték a gumióvszert, míg a passzív szerepl alakítói ez idő alatt besíkosították magukat.

(A kondom felhelyezése szemléto-mást valódi elővigyázatossági intézkedés volt, nem pedig a közönség nevelését célzó példamutatás, mert

nagyon diszkréten végezték, valójában csak az első sorból volt látható. Bangkokban élő barátom, Philippe szerint Thaiföldön egyébként is elképzelhetetlen, hogy két fiú kondom nélkül közösjön. Az országban valóban sok az AIDS-es, de ott elsősorban nem a meleg, hanem a kábítószeresek, a prostituáltak betegsége. A meleg körében állítólag komoly felvilágosító munka folyik, s ennek köszönhetően maguk a thai partnerek ragaszkodnak a gumihasználathoz, ha például egy külföldivel lépnek kapcsolatba. A Patpong egyik utcájában az egyik vendéglő előtt a saját szememmel láttam az étlaphoz hasonlóan közszemlére kitett, a legkomolyabb lapokból származó újságkivágásokat, amelyek a lokálban a konzumfiúk számára folyó AIDS-nevelésről számoltak be.)

Az előkészületek után a párok egy pillanat alatt egymásba hatoltak és a zsebkendőnyi színpadon egy tájfun sebességével előadták a Kámaszutra összes elképzelhető, fiúsított figuráját. A rendelkezése álló hely azonban kevés volt ahhoz, hogy bemutassák teljes tudományukat, így a „művészek” kénytelenek voltak a sarokszínpad és az azt övező bárpult közti árkot is igénybe venni, sőt az árkot átívelve az első sorban ülő vendégek, köztük e sorok írójának vállára támaszkodva eljutni a végkifejlethez.

A legtöbb thaiföldi go-go bárban igen fiatal fiúk alkotják a kínálatot. A Silom Road egyik bűzös mellék-

utcájában serdülőkorú kölykök csalogatják a férfijárókelőket a meleg lebu-jokba. A Soi Anumarachathon egyik nem túl tiszta lokáljában a go-go boyok átlagéletkora 13 év, mint azt a csokoládét majszoló, maszatos képű felhajtófiúcskától megtudtam.

Az egyik üdítő kivételt a Barbiery Cocktail Lounge nevű go-go bár (Suriwongse Road 35/3-4-5) jelenti, amelyet a „férfikedvelők” lokáljának neveznek. A helyet az utcáról közönséges kocsmának álcázzák, a „szentély” az emeleten van. Itt már kifejlett hímekeket lehet találni, még hozzá olyanokat, akik szemléto-mást nem az utcán lődörögve, hanem a kondicionálóteremben csapják agyon szabadidejüket. A Barbiery-t, amelybe 20 évesnél fiatalabb helybélieket be sem engednek, nagyon megkedveltem.

Nagyon kulturált, igényes lokál, szimpatikus személyzettel és szinte művészi színvonalú showmússorral. Két műsorszám között jó alakú, nagy darab, izmos fiúk sokasága vonul a színpadra kis tangájában, hogy a közönség alaposan szemügyre véve választhasson közülük. Nekem legjobban a nyolcaska tetszett, bár izgalmas szépség volt a harmincegyeske is. A nyolcaskának voltak a legvastagabbak az izmai, s állandóan önelégülten mosolygott, mint aki tudatában van annak, hogy hiába viseli a 8-as számot, végül is ő itt a number one.

A szimpla go-go „táncot” óránként szakítja meg az élő pornóshow, amelyet az vezet be, hogy a „legnagyobb adottságokkal” rendelkező szereplők közül néhányan anyaszült meztelenül, égnék meredő, kőkemény füttyivel – mintha zászlórudat vinnének – végigvonulnak a közönség sorai közt. Ezt követően beolajozott testtel a fucking show résztvevői lépnek a színpadra, akik enyhe félhomályban erotikus mozgásművészeti produkciót adnak elő, s ez esetben a „művészi” jelzőt nem ironikusan használtam. A produkció vége mindig az, hogy a szereplők „eggyé válnak”, az első alkalommal még csak ketten, a második menetben már hárman...

Az éjféli „testfestő show”-t már nem vártam meg, pedig igen kíváncsi lettem volna megtudni, hogy a már lá-

tottakhoz képest mi újat képes nyújtani a fél 1-kor kezdődő „super special show”? A fent említett bárók produkció szempontjából ráadásul nem is jelentik a csúcst. Philippe tud egy olyan „mocskos” lokálról, ahol nem tanácsos a színpad közvetlen közelében tartózkodni: könnyen megeshet, hogy az előadás közben messzire spriccelt sperma szemközt fröcsköl...

Philippe, aki már 7 éve él Bangkokban, azt mondja, hogy ott nincsenek is olyan bárók, ahol meleg találkoznának más melegekkel anyagi érdek nélkül. Az egyetlen ilyen hely szerinte a szauna. Esetleg a Lumpini park, amelybe a Silom Road is torkollik. A Lumpini parknak a VI. Rámaként ismert Mongkut- király szobra körüli részén esténként nagy élet zajlik. A centrum maga a szobor talapzata. Kisé odébb, a bokrok között egyik este orális akció árnyjátékát vettem ki az út széléről. De elvonta a figyelmemet egy, a járdán ácsorgó sötétbőrű, bakancsos, hátizsákos katona, aki mint ha egy Tom of Finland albumból lépett volna elő. Philippe szerint a thai katonák nagyon csórók és már egészen kevéssel is beérik... A Silom Road sarkán egyik este még egy fiatal, egyenruhás rendőrt is láttam édeskettesben egy örömfíúval. A thai egyenruhák egyébként nagyon izgatóak, testhez simulóak. A Silom Roadnak a Lumpini parkig vezető, többszáz méteres szakaszán, a nyugati stílusú gyorsbűfék és áruházak előtt a járdán, a lépcsőkön már kora estétől százával ögyelegnek a magányos fiúk, arra várva, hogy elvigyék őket.

Pattayában, a Bangkoktól nem messze fekvő, szexiparáról világhírévé vált üdülőhelyen a bárók alig különböznek a bangkokiaktól. Pattayában a legtöbb meleg szórakozóhely a Fiúk városa („Boystown”) nevű negyedben koncentrálódik. Ez leginkább három kis utcácskát, a Pattayaland Soi 1, 2 és 3-at és környéküket jelöli. A negyed bejáratát egy hatalmas kapu jelzi, „Boystown” felirattal. A környéken sok a meleg lokál, de a Pattayaland Soi 3 nevű utca majdnem kizárólag ilyenekből áll. A koraestétől nyitvatartó lokálok előtt rámenős felhajtófiúk invitálják elég erőszakosan az odatévedő férfiakat. „Főműsoridő” előtt a lokálok sze-

mélyzetének egy része is az utcára vonul, hogy magára vonja a figyelmet. Mindegyik lokál egyen-munkaruhába öltözteti saját gárdáját: az egyiké kempingnadrágot, a másiké tangát viselnek, a harmadiké nőknek álcázzák magukat és így tovább.

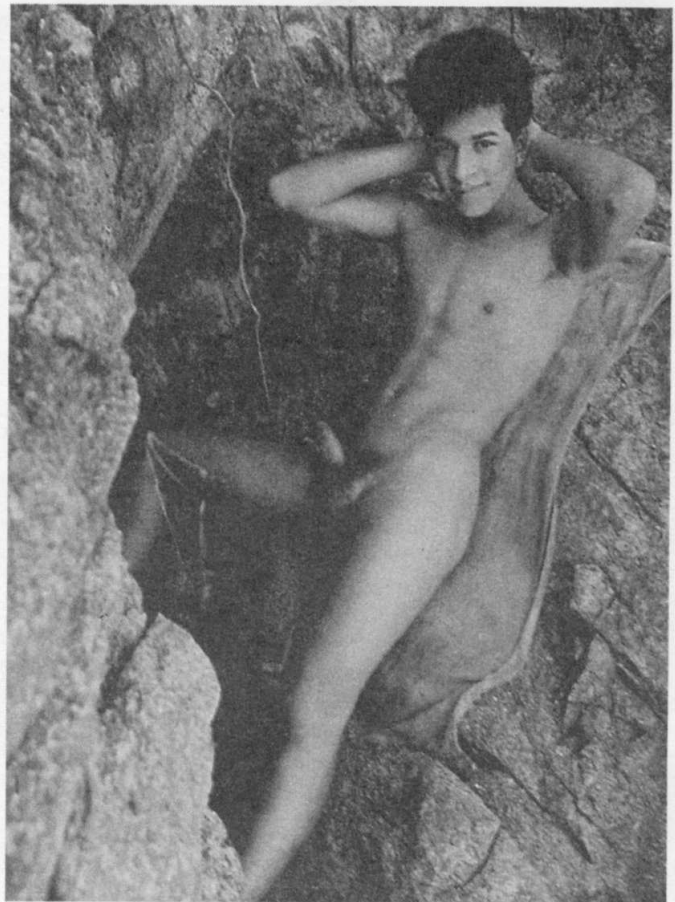
A Boystown lokáljai közül az aránylag kicsiny Why not?-ot kerestem fel, ahol meglehetősen vézna fiukat, de a hely kaliberéhez képest tisztességes showműsort láttam. Pattaya legnagyobb meleg lokálja, az „Adam & Eve”, kívül esik a Fiúk városán. A tágas és kissé giccses díszlettű Ádám és Évának híres a műsora, bár nem igazán értem, hogy miért: egy meglehetősen gyenge, tátogós transzvesztita show-t láttam, amelyhez képest még az amúgy snassz „Why not?” produkciója is változatos és szellemes volt. Az „Adam & Eve” specialitása, hogy itt a konzumfiúk nem vetkőznek: amikor beléptem, farmerba és más, lezser cuccokba öltözött, jóképű fiúk sokaságát láttam lazán elhelyezkedve a tágas színpadon, amint próbálták magukra vonni a gyér közönség figyelmét.

A transzvesztita show idejére a fiúk elfoglalták a nézőtér üresen maradt helyeit, majd annak végétével visszatértek a színpadra, hogy a közönség tovább mustrálhassa őket. A lokálban rövid időre mellém ült a bár elegánsan öltözött, állandóan mosolygó tulajdonosa, aki látható büszkeséggel szemlélte a legjobbakból összeválogatott csapatát és kertelés nélkül arra buzdított, hogy osszam meg magányomat a színpadon ülő, valóban első osztályú konzumfiúk valamelyikével.

Pattaya első számú szenációja, a Nautilus bár odaérkezésemre éppen bezárt, hiába kerestem szállást a közelében. A Nautilus igazi különlegességgel csalogatta a melegeket,

amíg nyitva tartott: az ottani go-go boyok a víz alatt, egy üvegfalú úszómedencében adták elő erotikus produkciójukat. A szomszédos meleg indonéz étteremben, a Dolf Riks-ben úgy tudták, hogy a Nautilus is a Fiúk városába költözött, de nem sikerült a nyomára akadnom. Pattayában a legjobb transzvesztitashow-t egyébként állítólag a Tiffany kínálja, de az nem a meleg közönségre szakosodott. Ha valaki bele akarja vetni magát a pattayai éjszakai életbe, az legjobban teszi, ha a meleg negyed kellős közepén foglal szállást, például a nem túl drága, ám mégis nagyon kulturált Ambiance Hotelban (325/89 Pattayaland Soi 3), ahol a világ legszebb kínai fiújával találkoztam a recepciós személyében.

Az itt üdülő melegék a nappalt nem a piszkos, benzingőzös és zajos Pattayában, hanem a szomszédos Jomtien homo-strandján töltik, ahol bennszülöttek lesik – és elégítik ki olcsón – minden kívánságukat: jégbe hűtött italokat, köztük a pálmafáról frissen leszedett kókuszdiót, helyszínen főzött ételeket, helybeni fogyasztásra higiénikusan előkészített egzotikus gyümölcsöket szolgálnak fel nekik, miközben az éjszaka felsze-

dett kis ismeretségeiket ápolják a kókuszpalmák alatt. A meleg strand még azon a borús napon is tele volt emberekkel, amikor egyébként teljesen néptelen volt a tengerpart. A nyugszékeken mindenütt európai férfiakat láttam, többnyire egy (vagy több) sötétebb bőrű, fiatal fiú társaságában. A strandon nincsenek félrevonulásra alkalmas bokrok vagy sziklák, de úgy tűnt, mintha ezekre nem is lenne nagyon szükség: az üdülővendégek egy bizonyos határon belül a nyugszékeken is szabad folyást engedhetnek gyengéd érzelmeiknek...

A szexuális szabadosságáról híres Thaiföldön sajnos nem létezik nudista strand, annyira nem, hogy a helybéliek mégcsak nem is fürdőruhában (uszónadrágban) fürdenek, strandolnak, hanem ruhástul. Egyrészt szeméremből, másrészt félnek a „lebarnulástól”. Thaiföldön a fehér a nyerő szín. Egy másik nyugati sajátosság, a dús szőrzet az arcon ugyanakkor zavarba ejti a hetente legfeljebb egy alkalommal borotválkozó thaiaikat: bajuszomtól vagy féltek, vagy mulattak rajta. Egy helyi babona miatt

a thaiaiak fejét nem szabad megérinteni, megsimogatni, ez azonban ne riasszon el: az íratlan tilalom nem vonatkozik a szerelmi együttlétekre, nyugodtan beletúrhat a partnered dús, fekete hajába.

Egy másik furcsaság, hogy noha Thaiföldre a turisták jelentős részét a szexipar vonzza, a szexipari intézmények valójában illegálisan léteznek. Működésüket a mindent megoldó korrupció teszi lehetővé. Thaiföldön számos meleg magazint vagy pornókazettát is kiadnak például, de a hetero kiadványokhoz hasonlóan ezekhez is csak feketén, pult alól lehet hozzájutni. Rendszerint utcán árusítják őket, ártalmatlan családi hetilapok mögé rejtve.

Hiú ábránd azt hinni, hogy a külföldi megtalálja az igaz szerelmet Thaiföldön. Aki tartósan ott él, annak talán sikerül, de az alkalmi turista jobb ha beletörődik, hogy csak a pénze miatt kedvesek hozzá. Egyébként megtévesztő, hogy majdnem minden thai fiú a szemedbe néz és visszamosolyog. Philippe szerint ez semmi külön-

nösebbet nem jelent, de én ebben nem vagyok olyan biztos. Nekem úgy tűnt, hogy Bangkokban azért nincsenek európai értelemben vett találkahelyek, mert tulajdonképpen az egész város egy nagy, nyílt „strichplacc”. Fölösleges speciális sétálóutcákba menni, ha bárhol viszozzák pillantásodat! Sehol nem láttam még ennyi „készség” tekintetet. Állsz a buszmegállóban, s az elhaladó buszból legalább ketten hosszasan visszanéznek, s nem azért, mert külföldi vagy, hiszen abból látnak eleget!

Thaiföld amúgy közismerten a homoszexuálisok paradicsomának számít. Az országban soha nem tiltották vagy korlátozták a homoszexualitást, a Spartacus szerint a thaiföldi törvények ma sem tesznek különbséget hetero- és homoszexuálisok között, a beleegyezési korhatár pedig mindkét nem esetében 15 év. Amikor megérkeztem és agodalmaskodtam, hogy felvehetem-e „Gay” feliratú trikómat, Nong méltatlankodva pirított rám: „Ebben az országban azt csinálsz, amit akarsz!” Valóban, a meleg lokálok címét, hirdetéseit a hivatalos ide-

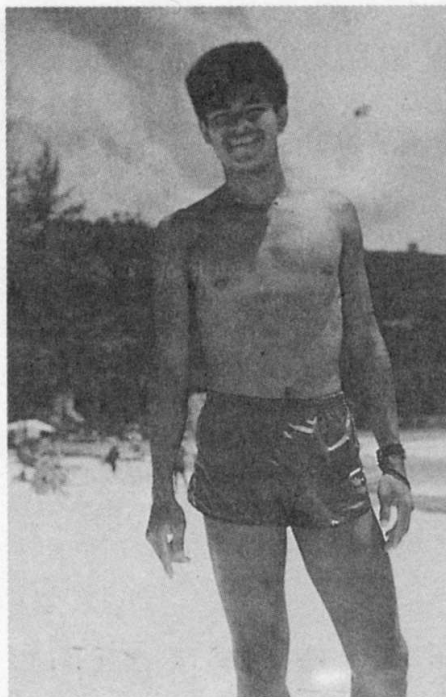

genforgalmi prospektusok is közlik. A melegség állítólag semmiféle ellenérzést sem kelt. Vannak, akik ezt a buddhizmus Thaiföldön elterjedt ágának, a theravada-buddhizmusnak tulajdonítják. A buddhista tanok nem ítélik el a homoszexualitást, buzdítanak viszont a másokkal szembeni türelemre. A vallásos melegeknek ezért a legkevésbé sem jelent lelkiismereti gondot homoszexualitásuk és hitük összeegyeztetése.

Nong, bangkoki barátom minden alkalommal „keresztet vet” a maga módján, amikor elhalad egy kultikus objektum előtt. Mindenki máshoz hasonlóan Nong is rendszeresen élelmszeradományokkal támogatja a szerzeteseket, akik azt hajnalonta az utcákat róva gyűjtik be. A bangkoki Twilight bárban is Buddha áldásával mutatták be nap mint nap a pornóshow-t: a szereplők minden produkció előtt egy pillanatra imára kulcsolták kezüket a mennyezeten elhelyezett miniszentély előtt. Az egyik go-go boy lefedett fővel lépett a közönség elé: beavatottak szerint azért, mert még nem nőtt ki a haja, amelyet szerzetesnövendékként nyírtak kopaszra.

Thaiföldön egyébként a szerzetes fogalma nem azonos a nálunk megszokottal: noviciusnak lenni alig több, mint egy bentlakásos egyházi iskola növendékének lenni, s ezen a szakaszon hosszabb-rövidebb időre majdnem mindenki átesik. S egyébként is – állítólag – Thaiföldön még akár templomok is szolgálhatnak találkahelyül: Philippe szerint a városképet meghatározó Wat Arun, a Hajnal templomának második szintje alkonyatkor kollektív maszturbáció helyszínül szolgál. (Ezen közlés valóságtartalmát a MÁSOK Bangkokba kiküldött tudósítójának sajnos idő hiányában nem volt módja ellenőrizni.)

A go-go bárók világát látva az ember azt hinné, hogy Thaiföldön a homoszexualitás csak egy eltorzult formájában létezik: a melegek egyik része áruba bocsátja magát, a többiek pedig megvásárolják őket. Ez persze nincs így. Találkoztam „normális” homoszexuálisokkal is. Középosztálybeli fiatalok voltak, akik kezükben egy sporttáskával épp testedzésről jöttek az ottani Városligetből, a Lumpini parkból, ahova a hőség enyhültével

sokan járnak kocogni, tornászni vagy vasat gyúrni az ottani szabadtéri kondicionáló teremben.

Ez a baráti társaság péntek délutánonként együtt kocog a parkban, majd megvacsoráznak valamelyik étteremben, késő este pedig elmennek diszkóba. Ezúttal a Silom Road-on egy nyugati stílusú gyorsbűfébe ültünk be, ahol ízetlen ételeket szolgáltak fel miniadagokban, méregdrágán. (Úgy látszik Thaiföldön is a külföldi a jobb, még akkor is, ha rosszabb.) Többekhez hasonlóan – jobb híján – én is egy salátástányéért próbáltam púposra tornyozni. Vacsora után a társaság táncolni indult az egyik szállodába. Kérdésekre, hogy miért nem meleg diszkóba mennek, elárulták, hogy olyanok nem is nagyon vannak, mert – nincs rájuk szükség. A fiúk és lányok bármelyik szórakozóhelyen egymással is táncolhatnak!

A megismert bangkoki fiatalok, akik majdnem mind párban járnak, kellemes kontrasztot alkottak a homovilág elüzletiesedett részével. Szinte majdnem mindegyikük valamely világcég helyi lerakatánál dolgozik, de volt köztük egy betegápoló, továbbá egy országosan ismert énekes is, akivel a többiek megpróbáltak összeboronálni. Sajnos hétköznapjaikról csak keveset tudtam meg gyenge angol tudásuk miatt. Az mindenestre kiderült, hogy a párok sem élnek együtt, de nem azért, mert az együttélést a társadalom elutasítaná, hanem mert

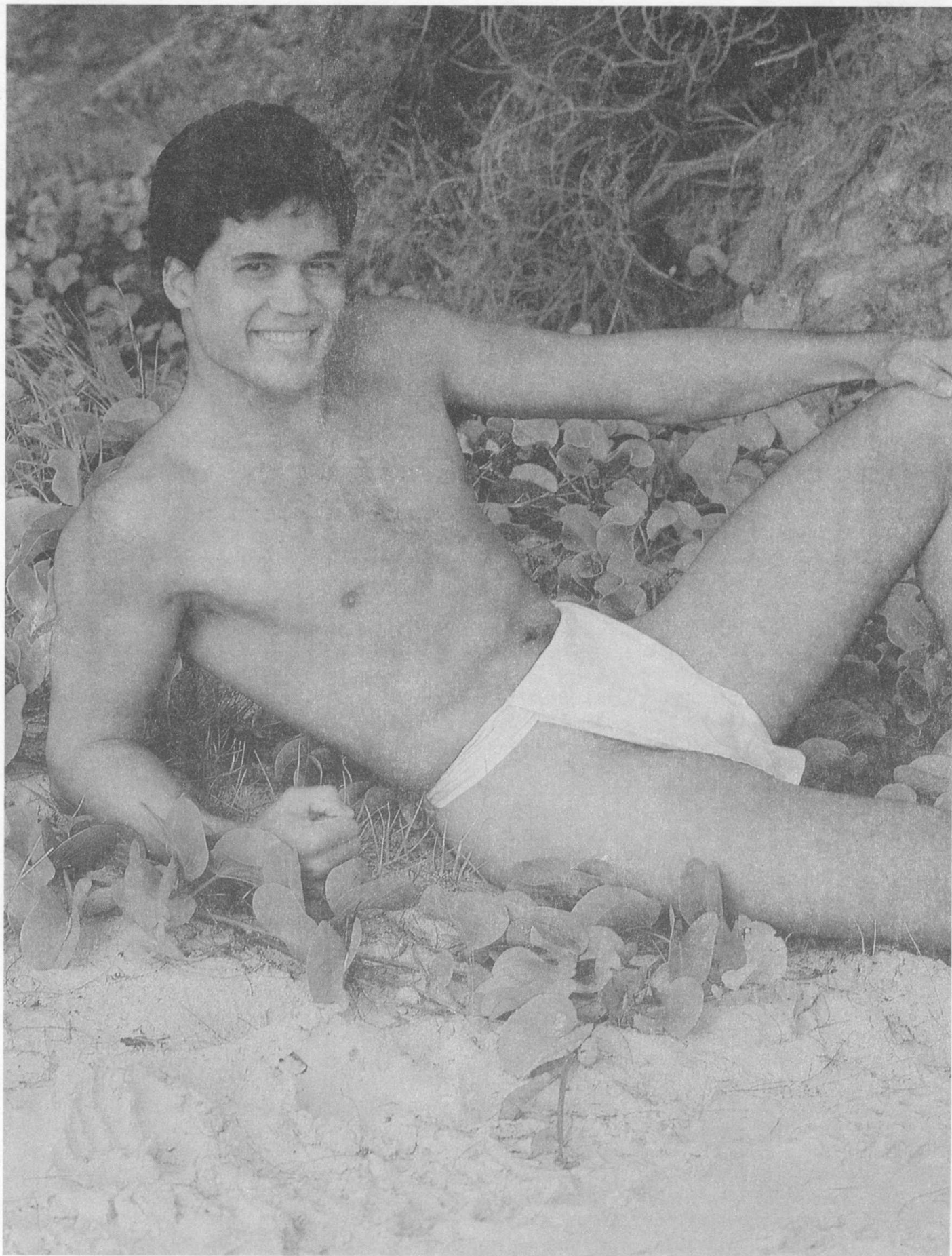
konzolidált anyagi helyzetük ellenére sem engedhetik meg maguknak, hogy fiatalon kirepüljenek a családi fészekből.

Philippe, aki jól ismeri a helyi viszonyokat, a kezdet kezdetén azt állította, hogy Thaiföldön a melegeknek „az égvilágon semmi félnivalójuk nincs”. Ez a kép később kissé árnyaltabbá vált, kiderült például, hogy ott is előfordulhat a melegek kirablása, ezért némi rizikóval jár utcán vagy parkban ismerkedni. A rendőrségnek sem az a legfőbb dolga, hogy a melegeket oltalmazza. A homo-pornóbarokat is megsarcolják rendőrök, bár ez nem a homofóbia, hanem az általánosan elterjedt, s a hetero-szexipart is sújtó korrupció megnyilvánulása. Mindamellettt kevés konkrét példát hallottam az „üldöztetésekre”.

Nem tudom jó-e, hogy Thaiföldön ennyire elüzletiesedett a homo-világ. Bizonyára jó, hogy ez is van. Biztosan nem jó, hogy (majdnem) csak ez van. De bárhogy is legyen, azt tudom, ha magányos öregember lennék, aki itthon már szinte pénzért sem kellenék senkinek és a 14-éves vagy annak látzó fiúkra fájna a fogam, s faji előítéleteim sem lennének, minden időmet és pénzemet Pattayán tékozolnám, a pálmák alatt, egy kókuszdió levét szürcsölgetve békésen túrném, hogy álmaim tárgyai váltsák valóra vágyaimat.

Bármennyire elfogadott is Thaiföldön a homoszexualitás, a lakosság mégsem tarthatja túl sokra a melegeket, mert a népnyelv egy meglehetősen ízetlen, jellegtelen gyümölcsöt nevezett el róluk: a homoszexuális jambózát vagy más néven rózsalmát. A formájában a körtére emlékeztető, a mirtuszfélék családjába tartozó trópusi gyümölcs (Syzygium jambos) thai neve „chom phu kateay”, amit angolul „gay rose apple”-re fordítanak. A jambózának többféle változata ismert: a fehér és a zöld nagy és édes, a mélyvörös pedig savanyú. A rózsaszínes árnyalatú „gay” rózsalma nem nő nagyra, nem is túl lédús, íze pedig se nem édes, se nem savanyú. Nem túl hízelgő, hogy ez a sehova sem tartozó gyümölcsféléesség viseli a nevünket, bár megkóstoltam, s elmondhatom, a nagy melegben azért ez is jólesően hűsítő...

Béla

A VÁGYOTT IDŐ NYOMÁBAN

7

CSÜTÖRTÖK reggel. Csak kilenctől tizenegyig van órám. Az idő szép, nagyon szép. Hazamegyek, kitárok minden ablakot. Megszólal a telefon „Pierre Forgeu?” „Én vagyok.” „Két éve találkoztam magával, a Balto teraszán, boulevard Saint-Germain. Megadott nekem két telefonszámot, egy párizsit meg egy dél-franciaországit. Most itt vagyok Párizsban, gyakorlaton. Úgy-hogy felhívtam. Zavarom?” „Nem, ellenkezőleg.” „Látjuk egymást?” „Ebédkor?” „Jó, de nem lesz sok időm. A Montparnasse-on vagyok gyakorlaton. Találkozunk a Baltóban, egy óra múlva?” „Ott leszek.” Nevet „én megismerem magát!” Leteszi a telefont. Léghuzat a lakásban. A hálószoobaajtó teljes erővel bevágódik. Csak néhány percem van, hogy elkészüljek. A porcelánfogantyú, a hálószoobaajtó kilincse, egyszerűen kettétört. Elgurult a földön. Fölveszem. Megpróbálom kinyitni az ajtót. Beragadt. Harapófogó kéne, felemelni a kallantyút. Megpróbálom az ujjammal, erősen szorítom. Hiába. Hirtelen elfog a türelmetlenség, nekiesek a vállammal, belerúgok, egyetlen eredmény: lehull a vakolat. Abbahagyom. A fiatalember hangja és a becsapódó ajtó, a meglepetés és a léghuzat, a tavaszreggeli szél, kint lágy, bent metsző, hideg, dévaj, elviselhetetlen, az ember képtelen egy helyben maradni, akácillat, fém-és kiskertillat, a kora májusi szél, Párizsban. Április – egy szál ruhát se végy le magadról, de aztán tedd, ami jól esik.

Én nem emlékszem erre a két év előtti találkozásra, a Baltóban. Illetve csak halványan, egy vidám fiatalemberre. De az arcát elfelejtettem. Valakivel volt. Egy külföldivel. Igen, ez az, valami külföldi. De alig beszéltünk egymással. A barátja elment, bosszúsan, mert asztalszomszédok lévén, a teraszon, a fiatalember meg én kitaróan néztük egymást. Óráim volt, akkor délután. Egyszerűen megadtam neki a két telefonszámot „ha meg akarsz keresni. Tőled függ.” De az arc? Milyen arc? Egy mosoly. Aztán meg csak játék volt az egész. Aznap gondosan borotválkozom, kétszer egy-

Íme, a kiadó asztalán egy újabb meleg regény! Yves Navarre francia író első magyarra fordított műve. Fordította: Mihancsik Zsófia.

Hogy megjelenik-e, az tőnk függ. Ha összegyűlik ötszáz megrendelés, a kiadó vállalja a kockázatot és még ebben az évben piacra kerül a *Vágyott idő nyomában*. Ha nem, nem.

Elkezdjük a könyv közlését mindenfajta húzás, rövidítés nélkül. Döntse el az olvasó, érdekl-e. Döntse el az olvasó, szükség van-e magyar nyelven is a homoszexuális kultúrára. Döntse el, megéri-e, hogy erre költsön párszáz forintot.

Az előzetes megrendeléseket kérjük szerkesztőségünk címére postázni (1461 Budapest, Pf. 388)

más után. Hogy tiszta legyek, ápolt, és a hajam is megmosom, gyorsan. A metróban majd megszárad. Barna bársonynadrág. Kék ing. Feltűröm az ujját. Nedves haj, a választék kifogástalan, úgy nézek ki, mint egy elsőáldozó. Semmi kölni. Egy pulóver a vállra, kéz a zsebben, megnézem magam a tükörben, a fürdőszobaajtó mögött. Hátralépek, nekimegyek a mosdónak. Tegnap este óta, Mariette elérzékenyült pillantással csukta be az ajtaját, már semmit sem vártam. És Marie, ott előttem, a lépcsőházban, keze összekulcsolva a hasán, lehajtott fejjel számlálta a lépcsőfokokat és közben dudorászott. Semmit, már semmit sem vártam. Az éjszakát leltározással töltöttem, gyerekszobám a fejemen, és benne én, egy Panos egy Tadzióért, egy Bernard egy Bertrand-ért, Sam, Jaques & a többiek, az enyéim vagy mindannyiunkéi. Találkozások, rövid megállók, külvárosi vonatok, már semmit nem vártam. Aztán ez a hang a telefonban, élénk, tiszta, határozott. Nem tudom megállni, hogy ne énekeljek. A sietős készülődés közben, meglepetten, kíváncsian várva a találkozást, érzem, hogy ideges vagyok, remegek; a léghuzat, a nyitott ablakok, a porcelánfogantyú és bezárt hálószoobám. Jel? Annál jobb.

És ma, itt e papírlapok előtt, kicsit úgy érzem magam, mint a nőgyógyász, aki azt mondta Marie-nak, hogy „a gyerek jól fest”, holott a gyerek valójában rosszul festett.

A boulevard Saint-Germain összes kávéházi terasza közül ezt szeretem legjobban, bár jelentéktelen és sokszor kihalt, a Baltóét. Néha, étkezési időben odaugrom, megyek nézegetni a járókelőket. Ott nem érzem magam úgy, mintha kirakatban ülnék. Mindenféle embereket látni ott. Na elég a halogatásból! Indulás! A metróban beletúrok a hajamba, hogy jobban száradjon. Nézem a körülöttem lévő embereket, a tekintetüket. Azokét, akik várnak, és azokét, akik már nem. Azokét, akik elvétik majd a kiszállást, és azokét, akik túlságosan is számon tartják az állomásokat, folyton a térkép fölé hajolva. Azokét, akik a többieket nézik az ablakok tükrében, és azokét, akik kibámulnak az alagút éjszakájába. Nyíló, csukódó ajtók. A Réaumur-Sébastopolnál átszállok a Port d'Orléans-i vonalra. Másik szerelvény, más emberek, ugyanazok a tekintetek. Sietek. Nem ülök le. Nincs óráim. De mindig pontos vagyok. Párizsban nincs autóm. Peyrocban van egy öreg R4-esem, azzal járom a környéket. Még a metrófolyosók is tavaszszagot árasztanak. A tavasz meg boldogtalanság-szagot áraszt, mert az ember hisz benne, újra meg újra, és mert elkap, ott a csípőd tájékán, és kitepi a szívedet. Leszállok az Odéonnál és futásnak eredek,

ahogy annak idején az iskolában futottam, hogy első legyek az első hullámban. Szép vágta.

Odaérek a Balto elé, kicsit kifulladásra. Elém jön „üdvözlöm, én vagyok az!” Kezet rázok vele, ő karon fog „ne maradjunk itt. Túl kevés az idő ahhoz, hogy ebédeljünk. Tud másik helyet?” Rámnéz, mosolyog „tudsz másik helyet?” A maga vége, a te kezdete. Összenézünk. Azon töprengök, mit gondol rólam, ha... Én... Intek, hogy kövessen. Magam elé nézek, a szám szélét harapdálom, ez a fiú... ez... Azt mondja „nem emlékeztél rám?” „Őszintén szólva nem”, felelem, aztán helyesbíték „...vagy csak alig. Nem hittem volna.” „Mit nem hittél volna?” „Hogy újra találkozunk.” Ügyetlen, minden, amit mondok, ügyetlen. Azt hiszem, időnként a tenyerembe csapok az öklömmel, öntudatlanul. Ő ezt valami játéknak véli. Megyünk. A rue du Dragon felé. „Tudok egy jó éttermet, menü 21,80, mindennel együtt.” Most miért mondtam az árat?

Az asztalnál, szemben egymással. Én ülök a fal melletti padon. Ő meg nézi magát a tükörben, mögöttem. Világos, göndör haja van, mintha egy gömb lenne a fején, amit aztán örökösen összekócol. Ha mosolyog, a szája felkunkorodik egy kicsit, a jobb oldalon, apró tökéletlenség, zsörtölődő vagy hetyke külsőt kölcsönöz neki, kis fickós külsőt. Játszik. Huszonegy éves. Huszonkettő? Tejfölös száj, kerek arc, szögletes váll. Összedörzsöli a kezét, végigsimítja a karját, feltűri az inge ujját, kifakult pamuting, szürke-kék kockás. A felső három gomb kigombolva. Pulóvere leesik a földre, felveszi, kirázza, fűrészpör. Megrendeljük az előtelt, paradicsomsalátát. A bisztró ajtaja nyitva van. Kint az utcán a szél, a járókelők és a napfény. Az asztalra könyököl, kezét összefonja az álla alatt, és megszólal a telefonból ismerős hang „nem örülsz, hogy újra látsz?” Nevetve válaszolok „kicsit talán túlságosan is.” Ezt nem kellett volna mondanom. Így nem. A könnyed hang. Azt kérdezi, miért? És én mindent elmondok, előre figyelmeztetem. „Talán mert túl sokáig vártam, téged vagy valaki mást. Valakit...” „Talán mert túlságosan is olyannak látom magunkat, amilyenek vagyunk, és mert egyfolytában olyannak látom magam, amilyen vagyok...” „Mert a felhajtás már nem okoz örömet...” „Mert tizennyolc éves voltam, mikor te megszületted...” „Mert...” Mindent, ömlesztve.

Mindent kimondani. Azonnal. A végére járni a lehető leggyorsabban és legkomolyabban. Megfogalmazni. Kiszórni. Gúnyolódni a saját életeden, saját szokásaidon. Megkockáztatni, hogy a másik azt hiszi majd, áldozatként tetszelegsz, holott egyszerűen csak figyelmeztetni akarsz, önmagadat figyelmeztetni, helyretenni, önmagadat helyretenni. Néz rám. Élvezi. Mert ilyenkor a komoly dolgokat is tréfálkozva tudom elmondani. Ez vicces, és együtt nevetünk. Halál pontosan azt mondom, amit mondani kell ahhoz, hogy ne legyen kedve újra találkozni velem: az elszigetelt nyaralásokat Peyrocban, a fizetésemet és összes kiadásom pontos számontartását, „soha nem kerültem minuszba a banknál”, a West Side-ban elfuserált estéket, a né-

hány napos vagy néhány hetes kalandokat, Jean-Pierre-t, Antoine-t, Locot, a fiaskókat meg a szokásos reggeli tornát, a félelmet, hogy elhízom, mint az apám, Saint-Mandét, és máris a családomról beszélek neki, a nővéreimről, „ezekről a tojóstyúkokról”, a bridzspartikról, végigfutok mindenben, és persze főként „a bikák, a köcsögök, a prostifiúkák, a rejtőzködők, a nagy klasszikusok, akiket minden bárban megtalál az ember, az elegáns buziknak fenntartott elegáns éttermekben”, és „az a rengeteg ruha, amit összevásárolok, és aztán nem hordok soha.” Csend. „És te?” Észre se vettem, hogy közben eszem. Mielőtt megszólalna, még leszögezem „mindent szeretek, kivéve a cselszövéseket.”

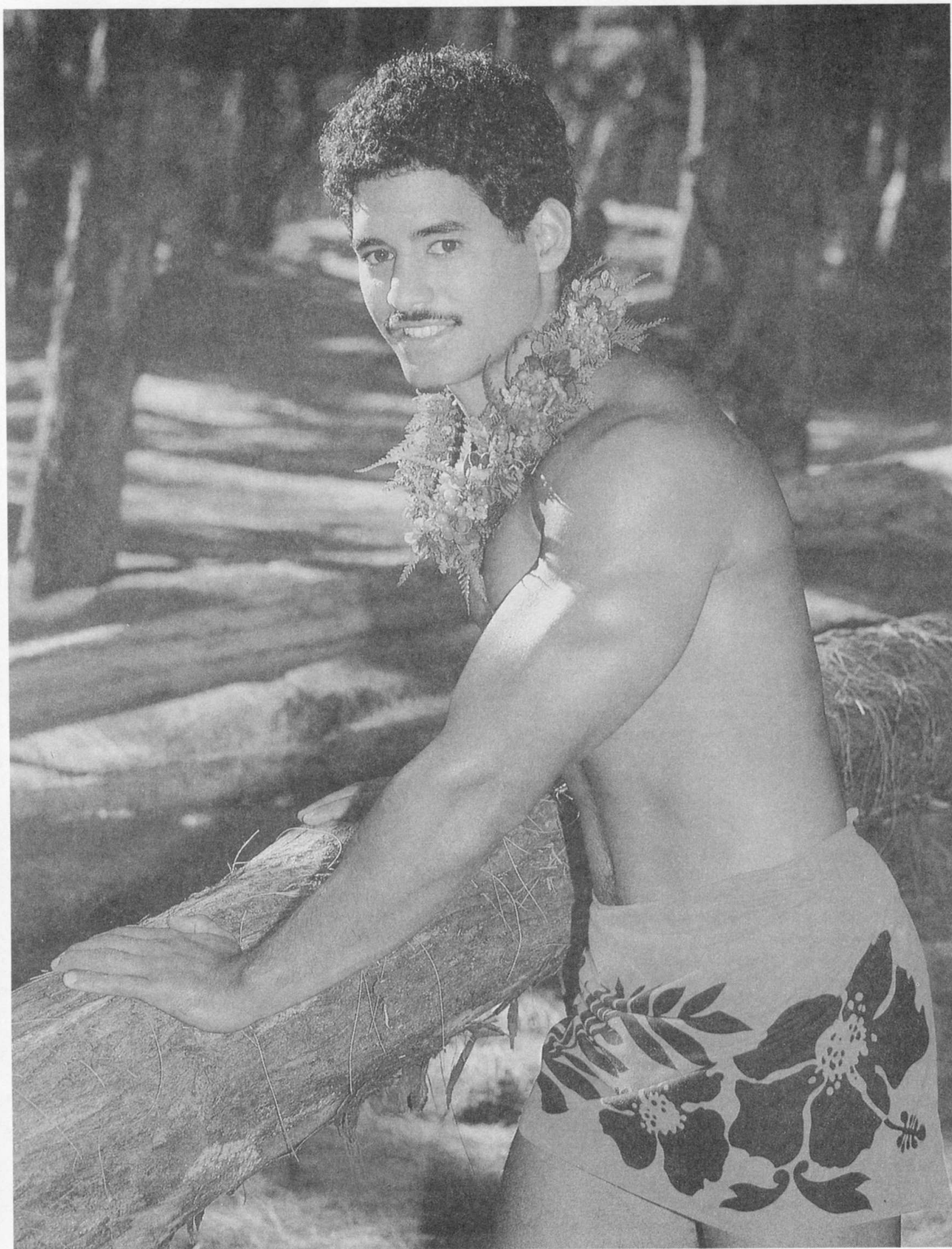
Dijonból jön. Most volt másodéves egy kereskedelmi iskolában. Analitikus könyvelés-gyakorlaton van, „ana-könyv”, egy banktársaságnál, Montparnasse-torony. „A gyakorlatért járó bért közvetlenül az iskolának folyósítják. És ami még kell, azt a Côte-d’Or fodrásszalónjaiban keresem meg: piackutatást végzek, egy új hajlakkról. Végül is jól megvagyok.” Három öccse van „én vagyok a legidősebb”, az apja rendőr „nem olyan igazi, oktatóként dolgozik. És micsoda kéjenc.” Az anyja „nagyon fiatalos. Napközben felügyelő egy uszodában. Este meg jogatanfolyamot tart.” Csend „szegények voltunk.” Mosoly „még mindig azok vagyunk”. Nyílt, tiszta tekintet „egyébként Ducknak hívnak. Ez a keresztnévem. Szeretem. Állítólag furcsa járásom volt, mikor kicsi voltam.” „Kávét?” Az órájára néz. Int, hogy nem. Fizetek. Kimegyünk. El akarta felezni velem a számlát, de azt mondtam „nem, nem, az én vendégem vagy.”

Az „én” vendégem. „Te” az „én” vendégem vagy. Hol végződik a merészség, hol kezdődik a félelem? A félelem, a merészség után. Azok az igazán félnék emberek, akik lassanként válnak azzá. Kis semmiségek miatt. Duck előttem megy, a körúton. Metrójegyét a kezében tartja „csak három megálló, de jobb, ha pontosan érkezem. Találkozom van a főnökkel. Érdekli a zárótanulmányom.” Hetyke járás, feszes nadrág, pénztárca a jobboldali farzsebben „vigyázz, így el fogják lopni”, testhezálló ing, pulóver a kézben, kerek orrú, nagy cipők, visszafordul, hogy elköszönjön „nem egészen értem, mit akartál mondani a cselszövésekkel.” Megállunk. Megfogja a karomat. Kicsit megszorítja. Mint egy jeladás. Megfeledkezem a félelmemről, az igazi félelemről, amitől az ember dadogni kezd és vak-tában kimond mindenféle igazságokat. Ez alatt az egy óra alatt vajon hányszor mondtam meg neki az életkoromat? „Találkozunk este, ha akarod.” „Nálad?” „Miért ne?” „Jó. Felhívlak estefelé, hogy megadd a címet. És most megyek!” Elviharzik. Nem néz vissza. Szürke-kék kockás ing.

8

EGY találkozást nem lehet elmagyarázni. Csak beszélni lehet róla. Nem mondhatod azt, hogy megtörtént. Folyamatosan történik. Soha be nem fejeződik

mondat, noha minden kiteszi a pontot a végére. Végpont vagy szünetjel - egy találkozás mindig az elején tart. Mindig minden az elején tart. Az utolsó oldalon, az utolsó sorban is minden elkezdődik majd, újra. Nem arra teremtődünk, mi egyének, emberek, akármik, bőrszakok, hogy találkozzunk egymással. Az élet mindenben visszavisz minket, szüntelenül, a kezdetekhez.

Itt van hát a riadó, mely folyamatos készenlétet szül. Hazamegyek, de már csak Duck hívását várom, remegve, szorongva, mint e pillanatban is, egy év múltán, mikor ezeket a sorokat írom. Többé már nem az eltűnt vagy megtalált időről, az emlékezet és a jelenvalóság igaz és csodált mértékéről van szó, hanem valami mértékfölköttről, arról az időről, amely még hátravan, a vágyott időről, önmagunkkal szemben és önmagunk ellenére, általunk, mindenki más ellenére és mindenkiért. Nem azt kaptam-e hát, amire vágytam? Ez a riadó ideje. A margó szűk. Belül kell maradnom.

Csak a részletekre is kiterjedő figyelem ébreszt majd némi érdeklődést irántunk. Nincs más céloom, mint a részletek igazsága: egy ing színe, egy tükörbe vetett pillantás, egy metrójegy a kézben, a szélborzolta levelek a gesztenyefák tetején, s a szél, mely maga is kieszeli egy légből kapott kezdetet. Abban a rendtelenségben, melyet Duck érkezése jelent, abban a köznapiságban, mely az itt bemutatandó tényekből árad, nekem kell folyamatosan, a mondataim erejével megtartani azt, ami látszólag leül majd. Nem töreksem másra, mint arra, hogy megdobogtassam a szíveket. Egy utolsó kis lökés a szívnek abban a világban, ahol, végletekig sokszorozott képek, minden eszmének és terroroknak, boldogtalanságok és forradalmak újratermelésének van kiszolgáltatva. Nincs még veszve minden reménytelen kétségbeesés. Ezt fogom ismételtetni. Én így tudok sebet ejteni. A mondandóm sovány, de kihegyezett. A nagy témákat feldolgozták. Nagyon is. Ők akarták, hogy ilyen legyek. És én egy másik időt akarok. Akarom. A magam idejét akarom élni. Azon a csütörtöki napon még mindig rendezgetek, a lakásban, holott már minden el van rendezve. Nem azért, hogy Ducknak tesszen, hanem mert félek, hogy elijeszti egy részlet, valami jellegzetesség, egy különös íz. A rendrakással elűzők mindent, ami meglepedhetne. Lehet, hogy épp most űzöm el Duckot?

Megpucolom az ablakokat. Három ablak, meg a konyhai szellőzőnyílás. A hálószobám még mindig zárva. A porcelánfogantyút az újságra teszem, amit Bernard hagyott ott a dolgozószobámban. Sorba rakom a lemezeket. Előkészítem a másnapi órákat. Aztán a telefon: saját számomat tárcsázom, foglalt jelzés. A kagylót az íróasztalra teszem, pénzt veszek magamhoz meg egy kosarat. Megyek bevásárolni, a vacsoránkhöz. Összefut a számban a nyál. Lerohanok a lépcsőn.

Rövid látogatás Mariette-nél. Szemüvege az orra hegyén, törékeny kis öregasszony a széken, kétrét görnyedve, kötényben és mamuszban, színes tiroli köveket varr egy tiarára „harmadszor szakad el. A Mayol Koncert fináléjához lesz. Ötkor jönnek a mun-

káért.” Mariette rám néz „beiszogattunk egy kicsit, tegnap este”. Mosolyog „de jó volt. És mindent fenn tartok, amit mondtam. Hozna nekem kenyeret? Meg egy dobozt Boubounak?” A macskájára néz „örökké alszik. Reggel óta ki se nyitotta a szemét. Szép idő van kint?”

Földiepret veszek. És cseresznyét. Bort. A hentesnél rostélyost. „Egy személyre?” „Nem, kettőre.” „Két szelet, kicsi, közepes, vastag?” „Két szép szelet.” Szerelmes apróság. Mint valami bizonyosság. Magabiztosság. Az ember kicsit jobbnak, kicsit szebbnek érzi magát, mint általában. Kezdődik. Én meg újra hiszek benne. És mindig más: Duck megfogta a karomat. Ez volt az a gesztus, amely megragadott, megállított. És meglepett tekintete is. Pedig semmi olyasmit nem mondtam, amit ilyenkor szokás. Úgy beszéltem vele, mintha mindennek vége volna. Az utcán nagyot szipantok a levegőből, mosolygok, fellélegzem. Szokatlan kedvvel teljesítem a megbízatásokat. A Nikko szállóbeli számlára gondolok; ez volt a legnagyobb kiadásom ebben az évben. Na és? Mindenből a legjobbat veszem. Egy kép: Duck megnyalja az ajkát a nyelve hegyével. Kenyér Mariette-nek. Egy Gourmet-s doboz Boubounak. És egy sütemény Marie-nak, majd lera-kom az ajtaja elé, a lábtörlőre, egy rövid üzenettel „ma estére szabadságot veszek ki, köszönöm. Pierrot.”

Marie egyszer Pierrot-nak nevezett a nővéreim előtt; szombat délutáni vizit, „a kapcsolattartás végett”. Marie eljött, hogy végre lássa „az idősebbeket...” Pierrot? Françoise Jeanne-ra néz. Jeanne kifejezéstelen arcot vág. Marie közli „ez olyan kedves”. Françoise mosolyog „igen, mulatságos”. Jeanne hozzáteszi „mulatságos, ez a jó szó”. Ezt most nem azért idézem fel, hogy elégtételt vegyek. Eltávolodás és gyöngédség van ebben. Pierrot, ez nem az ő világuk, és az ő világuk már csak a szavazóurnák, összegyűrt papírok, elgereblyézett kavicsok, helyresimított hajszálak éjszakájában létezik.

Duck, már ő is gyöngéden eltávolodva állt ott. Mikor elváltunk, nem nézett vissza. Bernard jutott eszembe, amint André barátja kis sértődéseiről beszél. Én is a bizalmatlanság révén fogom megismerni Duckot, utólag. Eszembe jutott Michel is, egy fiú, akivel Peyrocól hazafelé jövet a vonaton találkoztam. Valence-ban szállt le. Grenoble mellett töltötte a katonaidejét. Teljes negyedévig leveleztünk. Aztán egy nap, a telefonban, azt mondta „szombaton eltáv lesz, odamehetnék? Tizenegykor ott tudnék lenni”. Ennek már hét vagy nyolc éve. A vágyott időre nincs szabály. Előreláthatatlan, ezért kiszámíthatatlan. Hozzáférhetetlen, mint a vágy-megszállta lények. Szombat reggel vártam Michelt. Minden készen állt, elrendezve. Tizenegy óra, negyed tizenkettő, fél tizenkettő, dél: elfelejtettem tőle megkérdezni, hogy délelőtt tizenegy vagy éjjel tizenegy. Számolgattam: Grenoble-Lyon, Lyon-Párizs. Hát persze, hogy éjjel tizenegy! Az ember nem jön ki hajnali ötkor egy kaszányából. Az egész napot várakozással töltöttem. Ez január elején volt. Kint esett. Olvastam.

Arra is pontosan emlékszem, hogy Faulknert, Martino doktor és más történetek. Vonszoltam magam egyik történetről a másikra. Telt az idő. Időről időre kimentem a konyhába, egy kis kenyeret meg sajtot rágcsháni. Csak ott van óra, a hűtőszekrényen, ébresztőóra, amit reggel, a reggeli első mozzanata, beviszek a szobámba és egész napra ott hagyom. Aztán éjjel tizenegy, negyed tizenkettő, háromnegyed tizenkettő, éjfél: leszedtem az asztalt, elraktam a terítékeket és a kiolvasott könyvet is, vissza a könyvszekrénybe. Már semmire nem volt étvágyam. Tetszett nekem ez az így eltöltött nap. Az üresség, néha, szórakoztat. Az ember úgy védekezik, ahogy tud. És lefeküdtem. Az álom gyorsan visszavitt, arra a vonatra ott, Avignon és Valence közt, állunk a folyosón, sanda pillantások, könnyöklünk, orunk az ablakhoz szorítva, bepárástjuk az üveget. Michel az ujjával odaírja a nevé; én is az enyémet. Így kezdtünk el beszélgetni. Közhelyeket az életéről. Hallgattam, ahogy beszél. Indulatos szeméreméretet váltott ki bennem, mint egy erős szag, mikor az ember ölbe kap valakit, egy egész test szaga. Azt mondta, most először „áll szóba” egy fiúval. A levelei is mindvégig félnékek voltak, mint az a pillantás, amit először váltottunk, és mint a habozása, amivel sebtében felírt címet elvette, a vonat már bent állt a valence-i állomáson „vigyázat, az ajtók automatikusan csukódnak”. Aztán az eltáv. Délelőtt tizenegy vagy éjjel tizenegy? Soha nem jött el. Nem is írt többé. Így aztán, a cseresznyéket rendezgetve egy tányéron, az jutott eszembe, hogy talán Duck, talán ő sem...

Késő délután megszólal a telefon. Loc „ezer éve nem láttuk egymást. Holnap elutazom egy turnéra. Egy Mavivaux-darabban játszom, sátorban. Kész röhej. Minden este dugig tele van. Ha visszajöttem, okvetlenül felhívlak”. Szóhoz sem tudtam jutni. Aztán az anyám „vasárnap apád születésnapja, el ne felejtse”. Aztán Jean-Pierre, aki új barátjához hív vacsorára „örült nagy szerelem! Görögországba megyünk, a nyáron. És te? Még mindig Peyrocban dekkolsz?” Megint megszólal a telefon. Előbb egy téves kapcsolás, aztán Bernard „túl gyorsan elrohantam múlt kedden. Azért még látjuk egymást, ugye?” Azért még? Mindenki engem hív. Kezd hívősödni. Becsukom az ablakokat. Bekészítem a tüzelőt a kandallóba. Telefon. Felveszem. Duck „na mi a címed?” Mindent elmagyarázok neki, a metrót, az átszállást. Félbeszakít „megfürödhettek, ha odaértem? A haver, akinél lakom, nem hagyta itt a kulcsokat, és...”

Fél óra múlva ott van. A bejáratnál lerakja a vászontáskáját meg a pulóverét a földre. Leguggol, a táskából jegyzetfüzeteket, fémvonalzót, radírt meg színes filctollakat vesz elő „a mai termés, volt, nincs. Sok kicsi sokra megy. Ez is valami, jól jön majd jövőre vagy az őcsémnek.” Feláll „ez a hálószobád?” „Nem, ez a másik hálószoba.” „És mind a tiéd?” „Igen, miért?” Míg átmege a nagyszobába, egyenesen a könyvespolc alatt sorakozó lemezekhez, kihúzatja az ingét a nadrágból „ezt mind meghallgattad?” „Meghallgattam.”

Rámnéz „az első évben, a piackutatás mellett, egy lemezboltban is dolgoztam. Időnként becsúszttam egy nagylemez a bekecsem alá. És aztán elkaptak. Drága dolog. Szóval drága dolog, a lemezek!” Begyűjtök a kandallóba. „Feltehetek egy lemezt?” „Ha akarsz.” „Melyiket?” „Amelyiket akarsz.” Jimmy Cliffet választja, Bernard kedvenc lemezét, véletlenül épp azt. Ha akarsz, Duck. Most rajtunk a játék sora. A csapdák a szavakban vannak, ahogy véletlenszerűen kiválasztjuk vagy ahogy elismételjük őket. Ha akarsz. Amit akarsz. És ne vádolj azzal, hogy túlságosan is odafigyelek ilyesmikre, mikor te egyáltalán nem figyeltél oda rájuk. Látszólag. „És a hálószobád?” „Letört a kilincs. Itt van.” Odanyújtom a porcelángombot. Belesimítja a kezébe, feldobja, elkapja „majd elintézem, de előbb megfürdök, oké?”

Ki választ kit, mikor, miért, hogyan? Kis refrén az ember fejében. A tompaorrú cipők az egyik oldalon, a pantalló meg az alsónadrág a másikon, a szürke-kék kockás inget Duck az íróasztalra rakja, a rendtelenség kezdete. Minden kezdődik. A lemez forog a korongon, kicsit túl hangos. Megtiltom magamnak, hogy bármihez is hozzányúljak, bármin is változtassak. „Vigyázz a fürdőszobában, könnyen beveri magát az ember.” „Már megtörtént!” Új szappant viszek neki. És törülközőt, tisztát. Elkapja a csuklómat, magához húz, csókja csak súrol, ajka épp hogy hozzám ér. Egymásra mosolygunk. Hátralépek. Nedves a csuklóm. Térnyérés. Duck teret nyer.

Nem tudok megmaradni sehol, sem az íróasztalnál, sem a díványon, sem a konyhában, hogy elkészítsem a vacsorát. „De hisz minden kész.” „Mit mondasz?” „Semmi, csak magamban beszéltem.” Trikóban vagyok, pantallóban, mezítláb. Elhúzom a függönyöket. Előbukkan a fürdőszobából, nagyban törülközik „tudod, felhívtalak Dél-Franciaországban is.” „Mikor?” „Két éve.” És mosolyog, félig nyitott szájjal. Megmutatja a fogait, szerencsefogak. „Te voltál az?” „Igen.”

Peyroc, hajnali két óra, a július 14-ére virradó éjjel. Megszólal a telefon. Ugrás ki az ágyból. Letapogatózom a lépcsőn. Felveszem a kagylót. „Halló, Pierre Forgue beszél?” „Igen, én vagyok.” „Tényleg Pierre Forgue az?” „Igen, miért?” „Csak ezt akartam tudni.” És leteszi. A másik. Duck.

A törülközőt bedobja a fürdőszobába. Felveszi az alsónadrágját meg az ingét „maradhatok így?” „Persze.” Apró fintor. Mindent megnéz maga körül. Nevetek „és miért nem mondtad, hogy te vagy az?” „Korai volt!” „Mi volt korai?” „Mi ketten, ki tudja? Stoppal utaztam. És arra gondoltam, megállhatnék nálad. És aztán...” „És aztán?” „Adj egy szál drótot, kinyitom a hálószobaaajtódat.”

Még mindig magam előtt látom, térdelve, hátulról, a sarka égnek áll, combja széttárva, keze az arca előtt matat. Szétszedi a kilincset. Megsodorja a drótot. A lemez lejárt, és szívdobbanásszerű hangokat hallatt, tompán. Kattanás, az ajtó kinyílik. Duck belép a hálószobámba és felkiált „bravó!” Az ablak nyitva van. Ki-

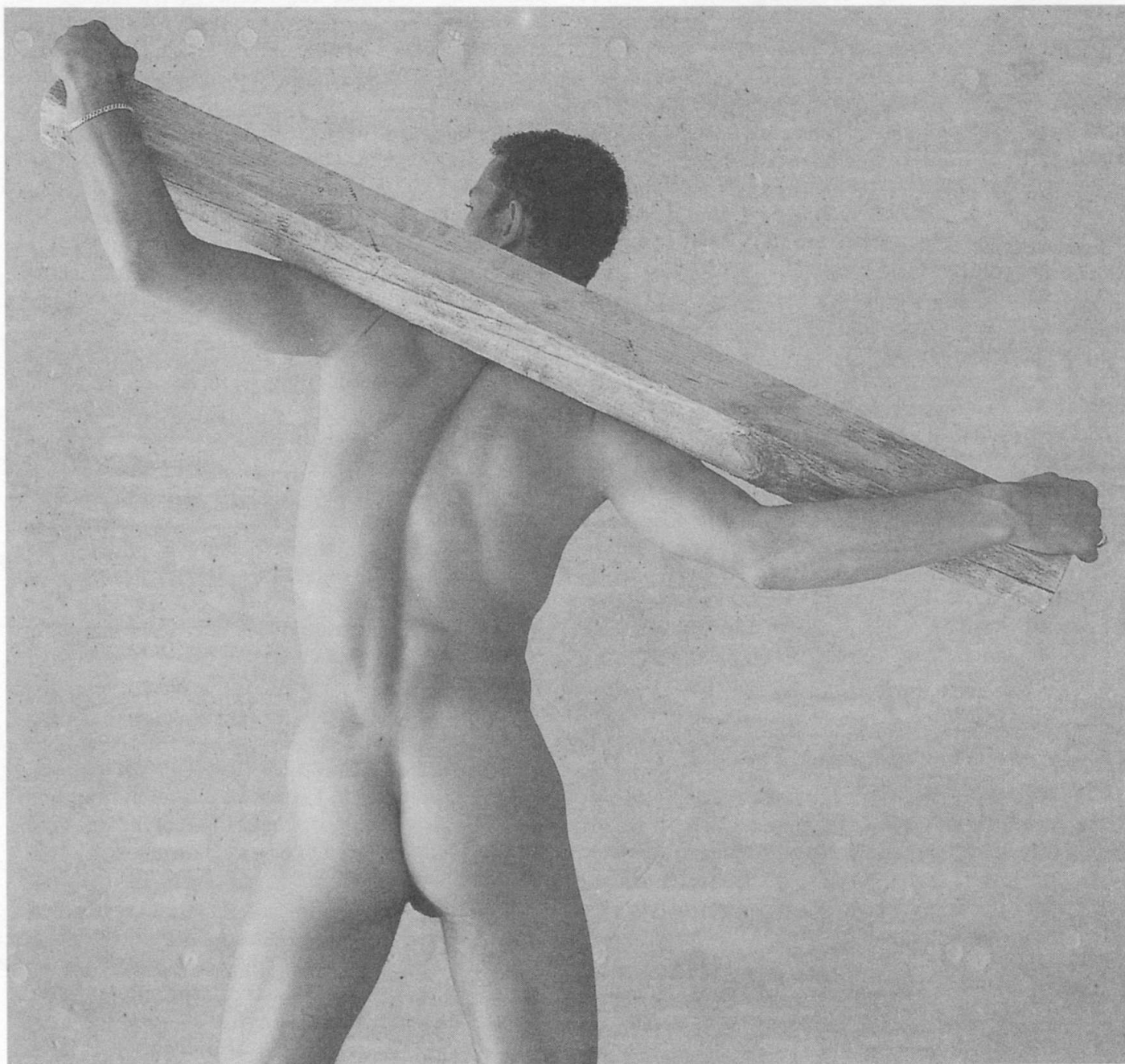
hajol „ez egy temető?” Megfordul, rám néz „ki kéne támasztanod az ajtót egy szótárral.” Becsukja az ablakot és visszajön a nagyszobába. Megkérdezem, hogy éhes-e. „Nem nagyon, de...” Megfordítja a lemezt, leül az asztalhoz, fejét csóválja, mint egy kiskutya. Kitöltöm a bort. Rám mosolyog „Minden rendben?” „Minden rendben” felelem.

És eszembe jut egy mondat, de hogy kitől, melyik könyvből...? „...fiatal voltam, vonzódtam a szürkülökhöz, a külvárosokhoz és a boldogtalansághoz; mostanában már a reggeleket szeretem, a város szívében, és a derűs nyugalmat.” Duck azt suttogja „mire gondolsz?” „Semmire.” „Igazán?” „Nem, nem igazán.” „Akkor?” Tréfás hangú válasz „arra gondolok, hogy... már nem vagyok túl fiatal és még nem vagyok túl öreg. Meg arra, hogy...” „Állj!” Nevet „olyan idős vagy, mint az anyám. A legszebb kor!” Feláll az asztaltól, lehajol a nadrágjáért, előveszi a tárcáját, kinyitja és oda-

nyújt nekem egy fényképet „nézd meg. Ez ő.” Visszaül, szembe velem „és jól tettem, hogy felhívtalak. Nem igaz?”

Térnyerés az egyiknek, térvész a másiknak, vagy közös nyereség, vagy teljes veszteség mindkettőnek. Honnan tudhatná az ember? A desszertnél, viccből, Duck cseresznyét akaszt a fülére. Látom magam, Saint-Mandéban. A nővéreim ugyanezt csinálják, velem. És nevetnek, miközben ujjal mutogatnak rám. Duck leveszi a cseresznyét, az egyiket elropogtatja, a másikat odanyújtja nekem „tessék, kívánj valamit, mint én. Ez idén az első.” A borosüveg kiürült. Duck kiválaszt egy másik lemezt. Csend. Hallom, amint Marie bemegy a lakásába. Nyilván megtalálta a süteményt meg az üzenetet. Duck azt mondja „majd később elpakolunk.” A kandallóra mutat „tehetek rá fát?” A tűz előtt, törökülésben vár rám. „Maradhatok éjszakára?”

(folytatjuk)

Bogotai kaland

Volt szerencsém nemrég nyolc napot eltölteni a földgolyó túlsó felén, a kábítószert hazájának számító Kolumbia fővárosában a tizenhárom milliós lakosú (!) Bogotában.

Előzetes információim alapján sok mindennel okosabb lettem: 18 év fölött legális a homó-kapcsolatteremtés, de óvatosan kell bánni a forgalmasabb csomópontokon ácsorgó, túlzottan is csinos és kedves fiúkkal, mert az ilyenek többnyire prostituáltak.

Lépten-nyomon kínálnak meg fényes nappal a legkülönfélébb kábítószerekkel, s valóban, az ország egy része nagyon jól él abból, hogy a konyhakertekben is kábítószert tartalmazó növényeket termesztenek. A lakosság tekintélyes része azonban hallatlanul szegény.

A nap rendkívüli csapdát rejt ebben a 2600 méteres magasságban. Látszatra alig süt, de a harmadik városi sétánk után már olyan volt az orrom, mint a hóember répaorra.

Az utcán nagyon is érdemes sétálni: a kisvendéglők és a szépfűk láttán az embernek komoly kedve támad, hogy bekapjon valamit... Mert gyönyörűek ezek a (sokszor indián beütésű) fiúcskák! Finom, kreol bőrük, egzotikus vonásokkal elbűvölő arcuk láttán kedved támad elfelejteni a rengeteg veszedélyt, mely egy hirtelen kapcsolat velejárója. „Buenos días, tardes, noches” – mosolyognak feléd a napszaknak megfelelő köszönéssel.

Eszembe jutott itt, hogy még elutazásom előtt egyik heteroszexuális kollégám így kajánkodott:

– Remélem, felnyársal valami nagydarab néger ott Afrikában!

– Kedvesem, Kolumbia nem Afrikában van, hanem Dél-Amerikában! – nyugtattam meg nem kevésbé kaján mosollyal – Egyébként négernek ott is vannak...

Még hozzá milyen szépek akadnak köztük! Az egyik néger-indián pároska láttán tényleg összefutott bennem a nyál... Aztán egy majdnem fehér, vidám fiú amint meglátott, azonnal a nadrágjához nyúlt, s marokra fogva kínálta fel „portékáját”, mely a napsütötte utcán elég természetesnek látszott. Hát ennyivel különb nálunk a kolomb (így nevezik magukat, benünket, fehéréket pedig monónak).

Az út előtt egyébként kimásoltam a Spartacus-könyv idevonatkozó oldalait, s bizakodva láttam, milyen élénk a meleg élet arrafelé. A belvárosban, ahol laktunk, némely utcában olykor tíz lokál, mozi is egy csomóban torlódik. A címlista összeállításakor azonban csalódnom kellett, azt hívnék, hogy a Calle 15, 22, 23, 39 ugyanabba az utcába esik csakúgy, mint a Carrera 10, 11 és 28. Mint kiderült, a calle utcát, a carrera utat jelent, s ezeket számazzák a térképen. Külön jelölik a házszámot mellette.

Aztán mégsem lett az éjszakai szemléből semmi, mert barátaim, akikkel együtt utaztam, a körülöttünk történt rablótámadások, ijesztő koldushadak láttán visszariadtak az efféle élvezetektől. Pedig ez az ország nagyon figyelmes, előzékeny a turistákkal szemben, hiszen belőlük (is) él.

Szállodánk fürdőszobájában körülálmélkodva próbáltuk megfejteni a kád fölött, a kézitrusoló mellett himbáló alkalmatosságot, de semmi épelméjű funkcióját nem sikerült megfejteni azonkívül, hogy kétségtelenül „bemosakodásra” szolgál...

Itt egyébként minden alku kérdése: amit fogyasztasz, s akit fogyasztasz. Ugyanazon az útvonalon vittek taxin egyszer 2000, másszor 4000 pesoért is. A legtöbb helyen szívesen elfogadnak dollárt is, esetleg francia frankot. Ennek köszönhetem egyik értékes szerzeményemet, melyre egy bazarban akadtam. Eléggé magakelletően meredezett ez a cserépfalosz a pulton, mely mögött kedves, fiatal lány

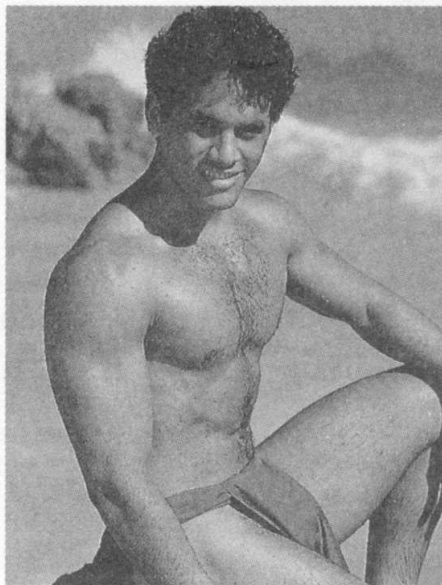
álldogált. Mint kiderült, nem egyszerű „dísz tárggyal” van dolgom, hanem nóta is van benne, lévén „flóta”, vagyis furulya. Ezt tehát az a szerszám melyet nem szívni, hanem fújni kell. Kérésemre – mivel bizalmatlan vagyok – a kisasszony készségesen demonstrálta, miféle dallamot képes előcsalogatni belőle az értő kéz és száj.

Pénzt átváltani nemcsak a bankokban lehet, de a sokáig nyitvatartó, földalatti (a mi vécéinket idéző) kis „irodáknak” is, ahol egyszersem vágta át egyikünket sem. Egy dollár kb. 750-780 peso. Húszezer pesoért már jó meleg, lámaszorból készült, egzotikus mintájú félkabátot is kaphatsz a bazarban. S ha már a lámáról van szó, nemcsak szövik a szőrét, de eszik is a húsát. Első este valami helyi jellegzetességet kértünk a vendéglőben, s a falon lévő fénykép alapján rábóktunk a churrasco nevű gusztusos húsfélére, melynek körete különleges élvezetet sejtetett. Mint utóbb kiderült: lámahúsról volt szó. Mit mondjak – mint bakancs talpa. Mondtam is: ez a láma valószínűleg túl sokáig uralkodott...

Nem akartam igazi „ínyencfalat” nélkül hazatérni, legalább a szememet akartam jóllakítani valamelyik szaunában. Azt gondoltam, fényes nappal, az elegáns Maria Isabel Hotelben lévő Baltimore szauna (a Spartacus szerint „Recommended!”), vagyis ajánlott) bizalomkeltőnek tűnt a leírás alapján. Oda is taxiztam, s maga a hely, mint építmény nem is okozott csalódást: minden komforttal (külön vetkőzőszobákkal, „török fürdővel”, bárral, pihenővel, a szobákban és a pihenőkben szünet nélkül játszott – általam eddig nem látott stílusú – izgalmas, színvonalas amerikai pornófilmekkel, az öltözőben mindenféle illatszerekkel) felszerelt többszintes létesítmény maga volt az álom. Illetve lett volna, ha nem én vagyok szinte az egyetlen vendég. Kívülem csak két középkorú fonnyadozott ott. Együkük kövér amerikai, másikuk olyan gebesovány helybéli, hogy valószínűleg nem is a bárhol megállítható helyi autóbuszok valamelyikével, hanem egyenesen faxon érkezett oda...

Ez a „páratlan” élvezet a taxival, belépővel összesen 38 ezer pesoóba került. Ezért már két szép dzsekit vehettem volna! Dehát kellett nekem romantika...

K.J.

Kerekesek

Májusban a Vándormások és a biciklisek közös, többnapos túrára indulnak. erre a túrára már korábban személyesen lehetett jelentkezni. A résztvevők legkésőbb az indulásnál megkapják a részletes túraleírásokat.

Booy

Nomád pünkösöd - HELYETT

FIGYELEM VÁLTOZÁS!

Gondoljuk, sokak öröme a Nomád pünkösöd szállását a korábbról már ismert összkomfortos Csákányospusztára (Szárliget) kellett váratlanul áthelyeznünk. Sajnos ez az időpont előbbre tételét is magával hozta. Kérünk hát: tanulmányozd újra invitálásunkat némileg rövidebb, de feltétlenül kellemesebb és olcsóbb többnapos túránkra.

NOMÁD PÜNKÖSD HELYETT (Május 13-15.)

A VándorMások és a kerékpárosok újonnan szerveződő csapata közös túrát hirdet a Szárliget melletti Csákányospusztára. A program is ennek megfelelően párhuzamosan zajlik majd. Péntek, szombat és vasárnap (minimum öt biciklista jelentkezése esetén) a kerekesek saját útjukat járják. Tehát ki így, ki úgy túrázhatja végig a Gerecse déli és a Vértes lankáit. Szokás szerint, most is lesznek útvonalat rövidítő lehetőségek.

Ehelyezés 5-10 ágyas szobákban, emeletes ágyakon. Az épületben központi fűtés, hideg-meleg zuhany, angolvécé, jól felszerelt konyha és társalgó várja a fáradt vándort.

A kalkulált ár: szállásra, kirándulásokra, és péntek es-

tétől vasárnap délig biztosított étkezésre 2000 Ft/fő + az egyéni utazás (pl. Budapest-ről tömegközlekedéssel kb. 160 Ft vagy autóval a házig kb. 50 km).

Indulás Budapest-ről pénteken 9 óra után. Az első program Budapesten át vagy a helyszínen csatlakozva az ország majd minden pontjáról reggeli indulással elérhető.

Hazaérkezés vasárnap estig (vidékieknek is, csak külön egyeztetett terv szerint).

Jelentkezés:

Gyalogosoknak: a VándorMások 1360 Bp. Pf.2. címen mihamarább, de legkésőbb április 15-ig vagy a kirándulásokon.

Kerékpárosoknak: csak személyesen a meghirdetett kerékpártúrák valamelyikén.

A férőhelyek szűkös volta miatt, kérünk mindenkit, hogy jelentkezéskor tudassa, hogy vállal-e földön való alvást és ehhez felszerelését (matrac, hálózsák) is el tudja-e hozni.

A visszaigazolást és benne a részletes tájékoztatást mindenkinek legkésőbb április 30-ig megküldjük. A költségek befizetésére csak ezt követően kerül majd sor. (Érdeklődő levelekre természetesen azonnal válaszolunk.)

Gazsi & Booy

Vándor Mások

Május 13-15.

NOMÁD PÜNKÖSD -

HELYETT

Gyalogosok és kerékpárosok közös túrája. Információk a szomszéd hasámban lévő cikkben

Június 19., vasárnap

Találkozás: 10 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a pénztár csarnok közepén. (A Nyugatiból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Drégelypalánk állomásig!)

Útvonal: Hont - Honti szakadék - Dobogó hegy - Kőkapu - Drégelyvár - Nagyoroszi.

Táv: 13 km, Szint 530 m

Költségek teljes áron: (vonat 494 + autóbusz 38 =) 532 Ft

Érkezés: 20 óra 05-re a Nyugatiba.

Július 17., vasárnap

Találkozás: 7 óra 40-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a pénztár csarnok közepén. (A Nyugatiból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Drégelyvár állomásig!)

útvonal: Nagyoroszi _ Tér kút _ Szúnyog forrás _ Kámor (661 m) _ Závó _ Diósjenő (három órás strandolás)

Táv: 13 km, Szint 490 m

Költségek teljes áron: (vonat: 426 + strand kb. 100 =) kb. 526 Ft

Érkezés: 20 óra 05-re a Nyugatiba (Strandolás nélkül három órával korábban).

Figyelem!

A túrákon általában van rövidítési lehetőség is.

Gazsi

A DOHOTOURIST üdülési ajánlatai

Spanyolország

Sitges: Hotel Sitges Park***

Gay barát szálloda, mely Sitges központjában fekszik, 100 méterre a tengerparttól, illetve a gay strandtól. A szállodának saját úszómedencéje van.

Utazás: egyénileg (repülő, autóbuszjegyet tudunk biztosítani)

Elhelyezés: kétágyas, zuhanyozás/WC-s, légkondicionált szobákban.

Ellátás: félpanzió.

Időpontok: április 30-tól folyamatosan.

Részvételi díj: 17.990 - 32.990 Ft/fő között (szertől függően).

Gran Canaria

Campo International: Beach Boy Bungalow

Gay bungalótelep, dús növényzettel, saját napozóval, medencével, 1,5 km távolságra Playa del Inglés-től és 3,5 km-re a tengerparttól, illetve a dűnéktől.

Utazás: charter repülővel.

Elhelyezés: kétágyas bungalókban.

Ellátás: önellátó (a bungalókban főzési lehetőség van), kérésre reggelit tudunk biztosítani.

Időpontok: májustól folyamatosan egy és kéthetes turnusokban.

Részvételi díj: 47.500 Ft/fő/1 hét (hosszabbítás: 17.500 Ft/fő).

Maspalomas: Vista Bonita Apartman
Gay üdülőtelep két-három-négyágyas apartmanokkal. Minden lakosztály kétszintes. A földszinten van a nappali egy, illetve két ágygal és a főzőfülke, a felső szinten a hálószoba (két ágygal és balkonnal) és a fürdőszoba.

A telephez nagy kert tartozik úszómedencével és drink bárral. Playa del Inglés-től 2,5 km-re, a dűnéktől és a tenger-től 3 km-re van.

Utazás: charter repülővel

Elhelyezés: két-három-négyágyas apartmanokban.

Ellátás: önellátó.

Időpontok: májustól folyamatosan egy és kéthetes turnusokban.

Részvételi díj: 2 főnél 43.000 - 45.900 Ft/fő/1 hét között,

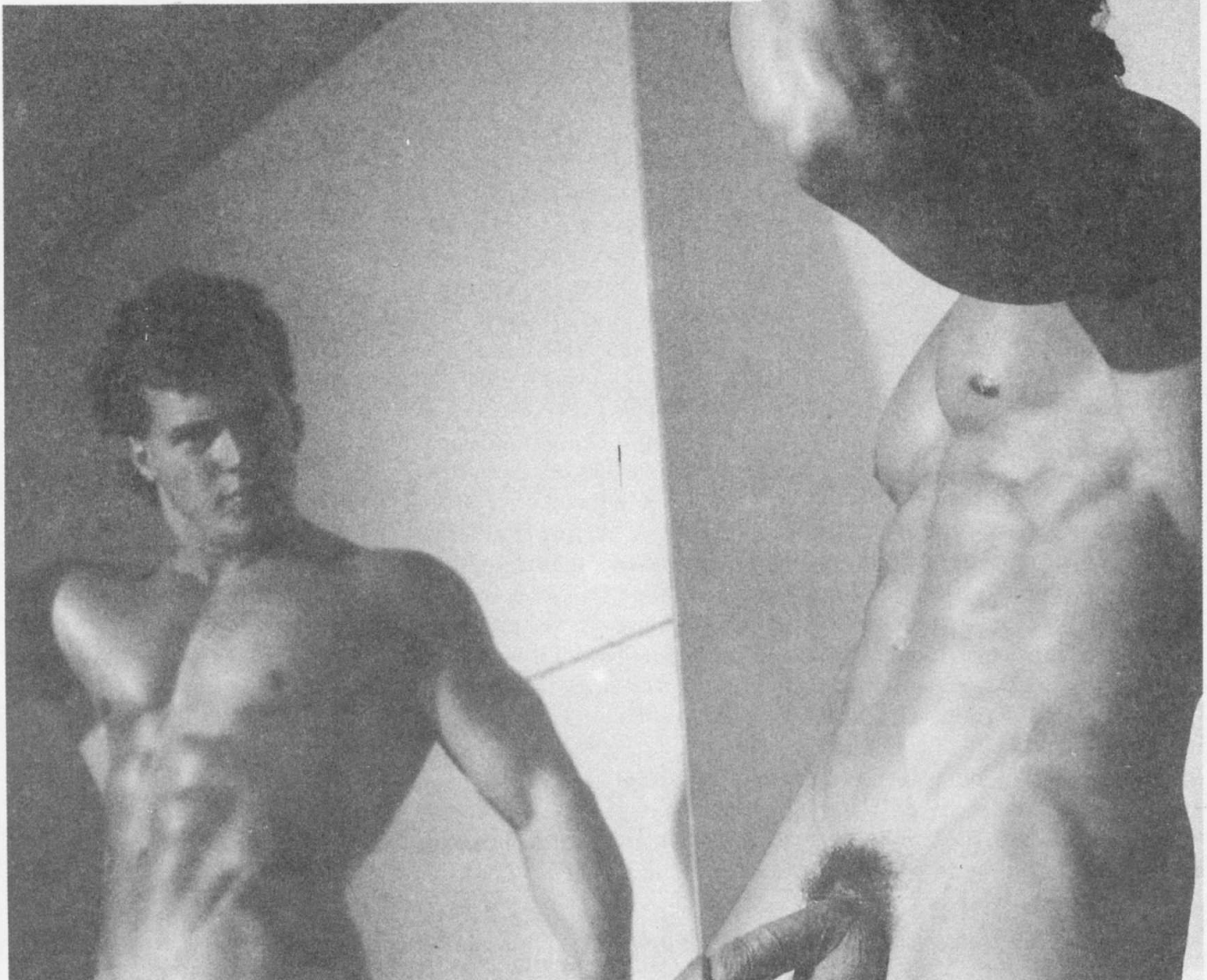
3 főnél 39.000 - 42.000 Ft/fő/1 hét között,

4 főnél 39.000 - 41.000 Ft/fő/1 hét között

(hosszabbításnál 30.000 Ft/fő összeget – a repülőjegy árát – vonunk le).

Várjuk a jelentkezéseket irodánkban személyesen vagy telefonon. Kérésre a vidékieknek postán részletes tájékoztatást küldünk. Irodánkban videofilmet tekinthet meg Sitges és Barcellona nevezetességeiről és gay helyeiről.

Cím: DOHOTOURIST, Budapest VI., Jókai tér 7. (udvar). Telefon: 111-04-06.

Tisztelt Szerkesztőség!

Rendszeresen olvasom a MÁ-SOK-at és így már hónapok óta feltűnt, hogy egyik cikkírójuk igencsak utálhatja a mai magyar rendszert, meg a kormányt úgy ahogy van, az egészet. Minden cikkében előfordul egy kis acsarkodás, lihegő, szájtépő támadás, akár igaza van, akár nincs.

Mivel a jelenlegi – szerintem – sokban toleráns rendszert és kormányt is ultra jobbosnak, itt-ott fasisztoidnak tartja, csak azt tudom elképzelni, hogy ő viszont ultra balos. Ez persze nem baj, hiszen mindenki olyan, amilyen akar vagy tud lenni, csak ott kezdődik a hiba, hogy nézeteit, álláspontját erőszakosan, ravaszul az olvasókra akarja erőltetni.

Gondolom, és biztos vagyok benne, hogy nem vagyok egyedül, a MÁ-SOK-nak elsősorban a melegek életével, problémájával, sorsával, illetve az ehhez szorosan kapcsolódó dolgokkal kell foglalkoznia. Nem valószínű, hogy mindig megkerülhetők a napi politikai vagy a politikát súroló kérdések. Olyan esetekben, ha támadás éri a meleg társaságot kifejezetten helyes és kívánatos, hogy a lap arra reagáljon, vitatkozzon, az érdekéért harcoljon. De nem mindegy, hogyan.

Lehet valamiről írni, támadást visszaverni, valamiről vitatkozni normális hangvétellel és lehet – sajnos – Istenes Csaba módjára sértőn, megbántóan, vad jelzőket osztogatva, lebecsmérlően, ellenségesen, vad mondhatni szinte kommunista módszerekkel, sőt az igazsággal hadilábon állva is, esetleg olyan dolgokat belemagyarázva, ami nincs is benne egy-egy ellenvéleményben. Ez utóbbi már súrolhatja a hazugság fogalmát is.

Istenes Csaba cikkei nem segítenek lebontani a köztünk és a minket nem kedvelő, vagy minket elítélő emberek közötti falat. Nem mellénk állítja a közömbösöket, de még azokat is elriasztja, akik közénk tartoznak. Ezek a cikkek nem a MÁ-SOK-ba valók, sokat ártnak. Ugyanilyen elvek alapján, ugyanilyen indulatokra épül a melegeket nem kedvelő társadalom egyes tagjainak felénk áradó becsmérlése, gyűlölete is. Miért tesszük mi ugyanazt, ami ellen a másik alkalommal tiltakozunk? Egyáltalán miért jelennek meg a MÁ-SOK-ban olyan írások, amelyekben egy szó sem esik a melegkről csak tisztán politikai acsarkodás az egész?

Nyugat Európában van több, nálunk jobboldalibb rendszer, kormány mégis a meleg helyzetét ott jobb. Miért következik a MÁ-SOK cikkírói szerint akár a jelenlegi rendszer folytatásából, akár egy még jobboldalibb rendszerből a meleg rosszabb helyzete? Mi a biztosíték, hogy csak balra van az üdvözítő jobb? Semmi! Példa volt már arra, hogy milyen lehet a helyzetünk a balos világban (lásd Németh őrnagy korszakát – tapasztalhatta, aki abban a korban ifjú vagy felnőtt volt).

Egy-egy embernek vagy csoportnak a melegekkel kapcsolatos véleménye, elképzelése (Balczó stb.) még nem pártprogram, de a pártprogram sem alkotmány. Ezek nem jelentenek sem jót sem rosszat, mint ahogy egyes emberek, csoportok ígéretései is annyit érnek, amennyi megvalósult vagy megvalósul belőle.

Teljesen felesleges okkal vagy ok nélkül állandóan hangsúlyozni, hogy ezt vagy azt az újságot vagy továbblépve ezt a kormányt, ezt a rendszert nem szereti valaki és

csak saját pártjának kormányát, illetve lapját látja szívesen. Szerfő-lött csodálom Takács B. Gábor úrnak a februári számban (10 old.) megjelent cikkének első bekezdését is. Szomorú! Takács úrnak is felesleges ijesztgetni a jámbor olvasókat azzal, hogy mi történik, ha oda szavaznak és nem ide. Mintegy szuggerálva, hogy hova tegyék az X-et. Általában tudják az emberek, hogy kire szavazzanak.

Kérem önöket, tartsák meg a mi kis lapunkat nekünk és ne állítsák egyetlen nagy vagy kis párt szolgálatába se! A lap ne korteskedjen senki mellett, mert lehet ugyan, hogy ezzel néhány ingadozót megnyer, de legalább annyit, ha nem többet el is veszíthet.

Sok sikert a további munkájukhoz: K. Sz. T.

Tisztelt K. Sz. T.!

Ön, miközben lapunkon az elfogulatlanságot az objektivitást és az európai modort kéri számon, „acsarkodással, lihegő, szájtépő támadással, ultra balossággal, erőszakos ravaszággal” vádolja egyik munkatársunkat, aki „kommunista módszerekkel, az igazsággal hadilábon állva, sértőn, vad jelzőket osztogatva, becsmérlően” vagdalkozik. Valóban nehéz higgadtan vitatkozni olyan indulatok között, ahol már a liberális nézetek is ultra balosnak számítanak. Ennek ellenére ragaszkodunk ahhoz, hogy a MÁ-SOK liberális értékeket közvetítő orgánum legyen (nem ultra és nem szélsőséges), mert a tapasztalat arra tanított, hogy ez az a szemlélet, amely garantálja a magánélet és a személyiségi jogok feltétlen tiszteletét. Számomra tényleg meglepő, ha konzervatív, a hagyományos ke-

resztény erkölcshez mereven ragaszkodó meleggel találkozom, mert az mindig egy kicsit saját maga ellen beszél. Ehhez persze mindenkinek joga van, de egy meleg érdekvédelmi fórumtól meglehetősen furcsa lenne egy ilyen világnézet.

Viszont ez nem jelenthet semmilyen fokon való cenzúrázást, hiszen az alakuló keresztény csoportot éppúgy segítettük mint a zsidó egyesületet, a minket kritizáló véleményeket éppúgy közöljük, mint a mellettünk szólókat. Ugyanazokat a kérdéseket intéztük a szélsőbalra álló pártokhoz, mint a szélsőjobbra lévőkhöz, ugyanazt a kormánykoalícióhoz, mint az ellenzékhez. És kommentár nélkül leközlött az összes választ. Gondolom ez elég korrekt részvételt jelent a választási küzdelemben.

*****

Kedves Mások!

Már a két hónappal ezelőtti lapnál is feltűnt némi politikai egyirányultság (otok), ami a mostani, áprilisi számban is érezhető, sőt ellentmondásos. Utóbbi véleményhez csak azt szeretném megjegyezni, hogy az örömteli születésnap és a MÁSOK eddigi léte egybeesik az általatok nyíltan nem kedvelt kormány(koalíció) létevel, tehát hál' Istennek olyan nagyon nem üldöz bennünket az MDF (sem). Hogy a többi párt mit ígér (dodonai válaszokkal), az csak egy érdekes olvasmány.

Az első oldalon megjelent „tiltakozások” (rádiós ügyben) egyáltalán nem szerencsés, nem hiszem, hogy az olvasókat, inkább csak néhány szakmabelit érdekel, hiszen minden bizonnyal ebben a kérdés-

ben is ugyanúgy többféle véleményen van a meleg világ is, mint minden egyébben. És ez a jó! Nem volna szerencsés egy (liberális) párt felé hangolni az olvasókat, mert – és ezt nyilván ti is tudjátok – a meleg világ ugyanolyan összetett, sokszínű, mint az egész társadalom, hisz' statisztikusan minden rétegből, csoportból érintettek vagyunk.

Óvni szeretném magunkat attól, amit egy barátom igyekezett bizonyítani egy fürdő párafellegében: nekünk melegeknek csak a liberális pártokra szabad szavaznunk. Hiszem, hogy ez nem ilyen egyszerű és jobb lenne, ha a MÁSOK inkább kerülné a (párt)politizálást, annyi más jó téma van, ami nem osztja meg az olvasótábort. Ehhez kívánok sok sikert és erőt: T.P.

Kedves T.P.!

Minket, sem mint újságot, sem mint meleg egyesületet nem üldöz az MDF. Annak idején 1992-ben csak rendőrségi túlkapás volt, hogy megjelent a fegyveres testület a szerkesztőségben és utána beidéztettek a főkapitányságra, ahol felejtethetetlen beszélgetésben volt részünk hat, azaz hat darab üvöltöző rendőrtiszttel. A kormány arról sem tehet (hiszen a parlamentben ott ül az ellenzék is), hogy az elmúlt évben egyetlen egy olyan intézkedés, rendelet sem látott napvilágot, ami bármiben is a melegeknek kedvezett volna. És itt nemcsak a kifejezetten melegeket diszkrimináló törvények megváltoztatására gondolok, hanem olyan egyszerű dolgokra, mint például az ombudsman megválasztása. Az, hogy a parlament semmiféle támogatást nem szavazott meg a meleg emberjogi szer-

vezetnek, szintén nem a kormány hibája. Négyéves fennállásunk valóban azt mutatja, hogy nem üldöznek minket. Ez azonban nem jelenti azt, hogy támogatnának, vagy hogy jó szemmel néznék létezésünket. És minél jobbra tekintünk, annál inkább válik fenyegetővé a kép. Csak utalnék a választási körkérdésekre adott illetve nem adott válaszokra. Az igaz, hogy vannak olyan pártok, akik eddig csak ígérték a sok jót nekünk, még nem volt alkalom kipróbálni, hogy mennyire állják a szavukat, ha lehetőséget kapnak rá. Szerintem érdemes lenne megkockáztatni egy ilyen kísérletet.

A rádió és televízió „megtisztítása” ellen minden lap, amelyik nem ért egyet az elektronikus média ki-sajátításával a „cenzúrázva” pecsét megjelentetésével tiltakozott, ahogy az emberek a kék szalag viselésével. Nekünk ez a véleményünk és úgy érezzük, attól még, hogy a homoszexuálisok folyóirata vagyunk, ugyan úgy, vagy még inkább hallatni kell a szavunkat a közéletben is, állást kell foglalnunk politikai, társadalmi és szociális kérdésekben és nem szabad bezárkóznunk a magunk kis meleg világába. Talán éppen akkor lenne érdektelen a MÁSOK, ha nem provokálna vitákat és gondosan kiválasztanánk azokat a témákat, amelyek mindenki tetszését elnyerik (ha egyáltalán van ilyen).

Nem akarjuk senkinek a szájába rágni, hogy kire szavazzon. Nem is lehet. Csak szeretnénk megvilágítani a kérdést egy más szemszögből. És reméljük, hogy aki nem ért egyet valamivel, megírja ellenvéleményét, hogy azt is közölni tudjuk. És azt is reméljük, hogy mi csak vitatkozni fogunk és nem veszünk el.

Zárt borítékban

Lapunk a szerkesztőség címén: (1461 Budapest, Pf. 388) rózsaszínű postautalványon is megrendelhető.

Továbbra is érvényes kedvezményünk: akik nálunk fizetnek elő a MÁSOK-ra, azoknak postaköltségét magunkra vállaljuk.

Az újságot zárt borítékban, feladó megjelölése nélkül adjuk postára!!!

Egyetemi meleg kör

Az Egyetemi Meleg Kör klubszerű összejöveteleit az ELTE Szociológiai Intézetének könyvtárával szemben a társalgóban tartja, minden csütörtökön 16-19 óráig.

„Az időt beszélgetéssel töltjük, hisz úgy tartjuk, semmilyen más program nem lehet annyira érdekes, mintha egymást próbálnánk megismerni. Klubunkban ezért mindenkit szeretettel látunk, aki szívesen üldögél közöttünk, legyen akár „megrogzott hetero”. Egyébként nem koncentrálnak a nemiséggel kapcsolatos témákra (így saját me-

legségünkre sem); más is van az életünkben. Politizálni nem akarunk, mindössze hírt adunk magunkról.

Hogy jutsz el hozzánk? Az Astoriától gyere a körúton a Nemzeti Múzeum irányába, de még a két fekete egyetemi épület között (a sorompó mellett) térj be az egyetem udvarába, kb 50. métert egyenesen, balra fordulva néhány lépcső után küzd le még a B épület nehéz ajtaját is, s az algsorban a folyosó végén találsz meg minket.”

További új helyeken is megvásárolható

A MÁSOK

A budapesti aluljárókban:

Ferenciek tere, Nyugati, Batthyány tér, Astoria, Blaha L. tér, Vörösmarthy tér, Oktogon

Vidéken:

Tapolca, Wollak ABC; Keszthely, vasútállomás; Siófok, Sió áruház, Tinódi tér, Pali bolt, Aranyhíd áruház; Fonyód, Ady u. 2.; Kaposvár, Szent Imre u.; Szekszárd, Találka tér.

Partnerközvetítés

Újra működik a Homerosz társkereső iroda. Férfiak részére minden kedden, nőknek minden páros csütörtökön 18-tól 20 óráig. A Homerosz tagjai ingyenesen vehetik igénybe a partnerközvetítést.

Cím: Budapest I. Jégverem u. 6. I em./6. Telefon: 20-17-333.

Dr. Romsauer Lajos pszichiáter szexológus
fogadóórái: szerda 18-20 óráig (bejelentés nélkül).

Péntek: 18-20 óráig (előzetes megbeszélés alapján).

Cím: Bp. I., Jégverem utca 6. I. e. 6. Tel.: 20-17-333.

LAPZÁRTA

Kedves szerzőink!

Emlékeztetdül:

Lapzártánk mindig 10-én,
és nem két, nem három
és nem tíz nappal később van.

SZIVÁRVÁNY

Szivárvány homoszexuális egyesület vezetdi minden páros hétfőn délután fél 4-től 7-ig fogadóórát tartanak a Picasso point kávéházban, ahova minden érdeklődőt szeretettel várnak. Cím: Bp. VI., Hajós utca 31.

A MÁSOK MEGVÁSÁROLHATÓ:

BUDAPESTEN: az Intim Lapüzlet és Videotékában, amelyik a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában, az Erész Szexshopban, továbbá a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti Pályaudvarhoz, a Vénusz Lapüzlet-CD Centerben továbbá az Apolló Video Shopban, a Teréz körút 3., fél emelet 1. szám alatt is árusítja a MÁSOK-at. A cégnek van még egy Intim Csomagküldő Szolgálata is, (a szolgálatnál megrendelt MÁSOK-at a postai díj felszámolása nélkül, diszkrét, nem átlátszó, csomagban küldik) ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26. Nem csak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható a MÁSOK aktuális számain kívül az eddig megjelent lapjaink teljes sorozata.

A szexlapokat is árusító Intim Centerben (V., Károly körút 14.), Amor Sex Video (VIII., József krt. 26.), Adult Sex Shop (IX., Ferenc krt. 2-4.) E.D.C. Sex Shop (VIII., József krt. 16. Tel+Fax: 113-40-25.)

Az Angyal bárban (VIII., Rákóczi út 51.) a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.), a Darling bárban (V., Szép utca 1.), az Egyetem klubban (VII., Izabella utca 40.) a Club 93-ban (VIII., Vas utca 2.).

A Rácz Fürdő büféjében.

A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvrusnál.

Budapecsten húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁSOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Kígyó u. aluljáró, Déli pu. lapüzlet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skála Áruház, Bajcsy-Zsilinszky út 76., Nagyvárad tér metró, Kálvin tér 1., Újpesti aluljáró, Szabadsajtó út 6., Batthyány tér metró, Flórián Áruház, Kispesti Centrum áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Titó u. hírlapbolt, Hegedűs Gy. u. lapüzlet, Mexikói út, hírlapbolt, Erzsébet krt. 17. hírlapbolt.

Kapható még a MÁSOK a Katalizátor Iroda könyvesboltjaiban és könyvrusítóhelyein: VIII., Krúdy Gy. u. 4., az Egyetemi Szinpadon (V., Szerb u. 21-23), Művész mozi-könyvesbolt (VI., Teréz krt. 30.), utcai standjaiknál Krisztina krt-Csaba u. sarak; * a Forogó & Stahorszky kiadó terjesztésében a központi üzletükben az V., Veres Pálné utca 30. szám alatt, és IX., Mátyás u.5/b.

VIDÉKEN: BAJA, Kunfi Zs. u. 1. hírlappavilon * BÉKÉS, Széchenyi tér 8., pavilon * BÉKÉSCSABA, Andrassy u. 67. hírlapbolt; * DEBRECEN, Csopó utca 100. hírlapüzlet; * DOMBÓVÁR, Hunyadi téri hírlappavilon; * DUNAÚJVÁROS, Dózsa György utca 3. hírlapárus; * EGER, Felner Jakob út 1. hírlapüzlet, Széchenyi utca 20. hírlapbolt; * ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlappavilon; * GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapüzlet; * GYŐR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; * HATVAN, Horváth Mihály utca 5. hírlappavilon; * HÓDMEZŐVÁSÁRHELY, Andrassy utca 10-12. hírlapbolt; * KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapüzlet; * KECSKEMÉT, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; * KESZTHELY, Fő téri hírlappavilon; * KISKUNHALAS, Mátyás tér 4. Platan hírlapbolt; * KOMÁROM, vásártárlomás; KOMLÓ postahivatali árus; * MISKOLC, Ady Endre u. Hungária biztosító, Andrassy utcai hírlappavilon, Árpád utca 2. szolgáltatóhoz, Árpád utca 46. hírlapüzlet, Kiss Tóbornok utca 30. hírlapüzlet, Széchenyi utca 6. hírlapüzlet, Szemere utca 2. hírlappavilon, Szent György utca 23. hírlappavilon; * MOSONMAGYARÓVÁR, Kormas lakótelepi hírlapbolt; * NAGYKANIZSA, Lenin utca 1. hírlapüzlet; * ÓZD, Gyűjtő utcai sarak, Iv utca 7., Vasvári utca Centrum Áruház; * PÉCS, Főpályaudvar, Lenin tér hírlappavilon; * SALGÓTARJÁN, Erzsébet téri hírlapbolt; * SÁROSPATAK, MÁV utasállót, Rákóczi u. 47., Zrínyi u. 38; * SIÓFOK, Fő téri hírlapüzlet; * SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; * SZEGED, Kárász utcai hírlapbolt; * SZÉKESFEHÉRVÁR, Benke Ferenc út 25/a és Fő utca 9; * SZOLNOK, Kossuth L. utca 18. és Sógvári krt.59. hírlappavilon; * SZOMBATELY, posta előtti hírlapárus, Hefele utca, Kőszegi utcai hírlapbolt; * TATABÁNYA, Sógvári E. utca 3., hírlappavilon; * VÁC,

MÁSOK

1461 BUDAPEST, Pf. 388

Kulturális, érdekvédelmi folyóirat.

A Lambda Budapest Baráti Társaság kiadványa. Megjelenik havonta, a G. Kiadó gondozásában.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor

Terjeszti a Nemzeti Hírlapkereskedelmi Rt. és a regionális részvénytársaságok, továbbá alternatív terjesztők, az Extra Hír

Készül: az FSP Literátor DTP kiadó nyomdájában.

4. évfolyam 5. sz. 1994. május.

HU ISSN 1215-0134

